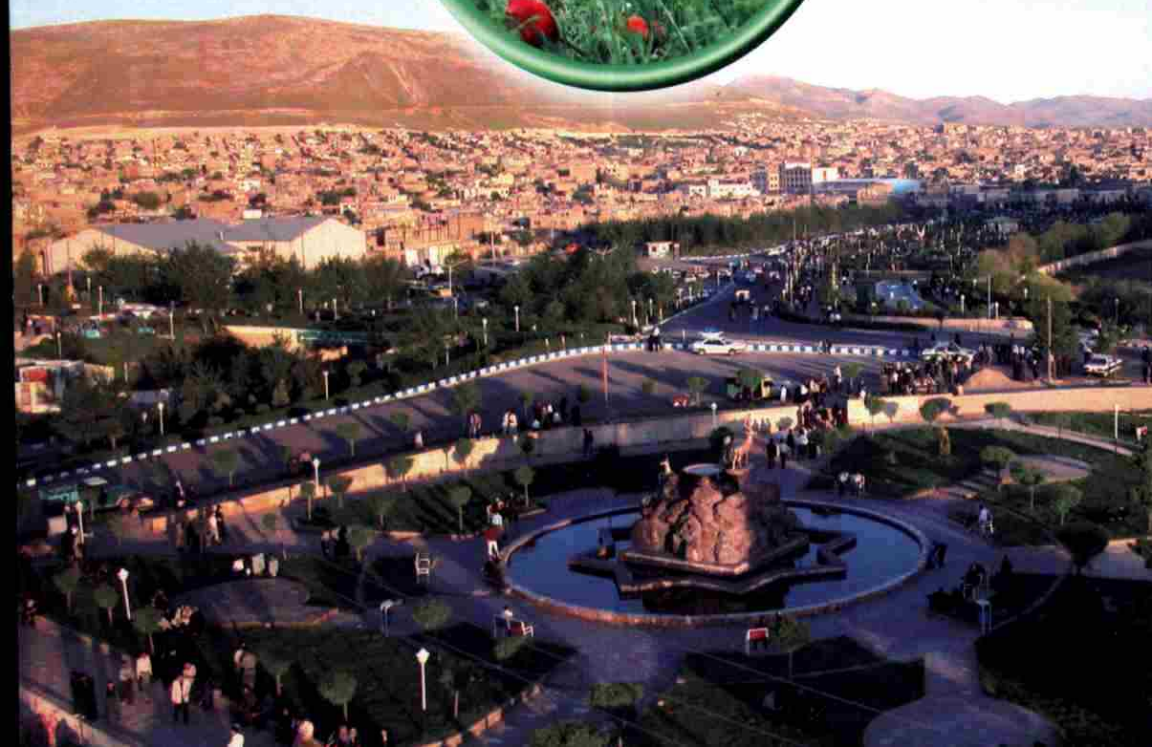

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

خاله ره جهب

نوسهر: جهواد جه وهه ری

خوشترین
کستیبی
سال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

خاله ره جیب

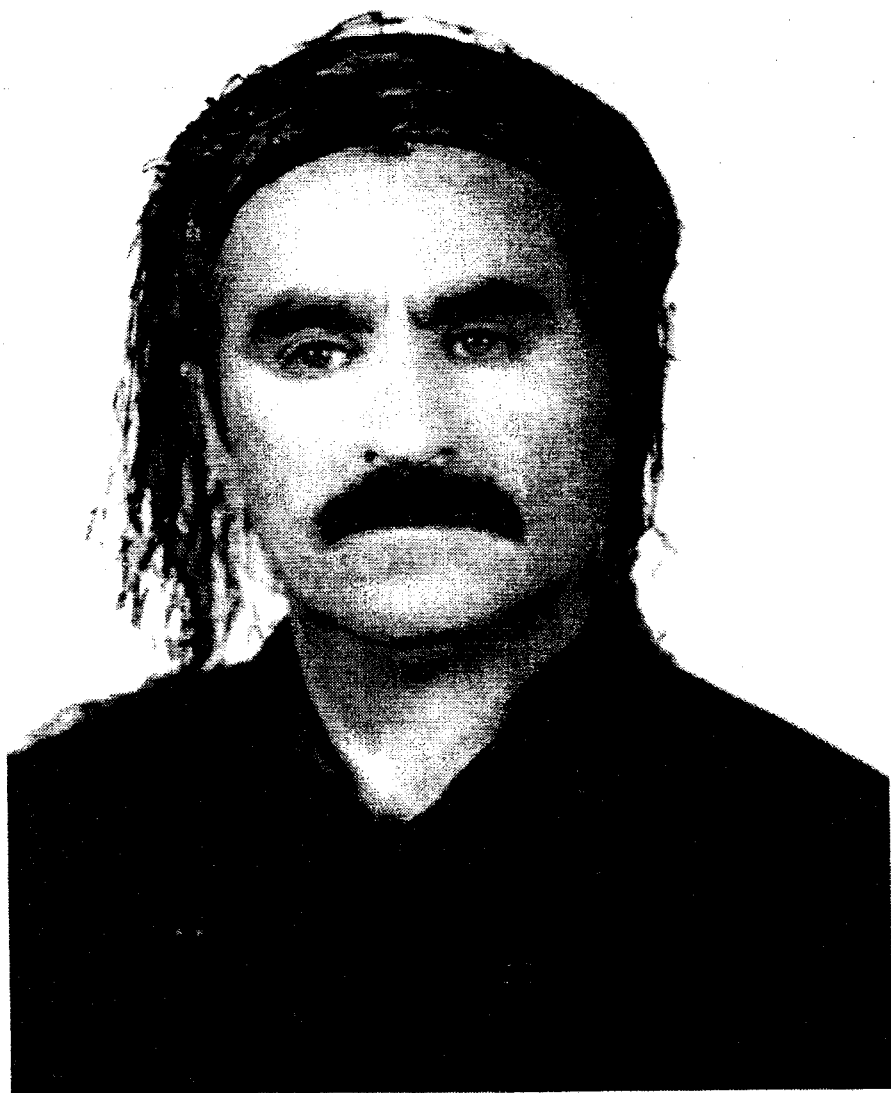
نوسه ر : جهواد جه وهه ری

زستان ۱۳۸۷

۲۰۰۰ تومان

پیرست

۱۱	بمشی یمکهم
۱۳	چارهنوس
۲۳	بمشی دوههم
۲۵	خاله رهجهب
۴۹	بمشی سی همم
۵۱	خهمه لاو
۱۰۱	بمشی چوارم
۱۰۳	سهفر
۱۱۵	بمشی پینجوم
۱۱۷	پیرخدر
۱۳۷	بمشی شهمشم
۱۳۹	شیربایی
۱۵۶	بمشی ههوتم
۱۵۷	باران
۱۶۵	بمشی همشتم
۱۶۷	نیوان
۱۷۹	بمشی نوههم
۱۸۱	تاوان
۱۸۹	بمشی دههمم
۱۹۱	ماموستا
۲۱۱	بمشی یازدههمم
۲۱۳	بهره و ئاسوی روناکی
۲۱۹	بمشی دوازدههمم
۲۲۱	دهردی ژین

ژيان نامه‌ی نوسەر

جەواد جەوھەری نوسەری کتییی خالە ڕەجەب و ... لە ساڵی ١٣١٥ هەتاوی لە شاری مەهاباد (سابلاغ) لە دایک بوم، خویندنی سەرەتایی و نانۆدیم ھەر لە شاری مەهاباد دا تەواو کردو لە ساڵی ١٣٣٨ هەتاوی لە ئیدارە کەشت و کال دادامزیم ھەتا ساڵی ١٣٤١ هەتاوی لە لایان ئیدارە و ڕاگۆیزرام بۆ شاری بۆکان ھەتا کو ئیستا ھەر لە شاری بۆکان دا ماومە تەو، ھەر لەم شارەدا ئۆگری خویندەوێ زمانی دایک و باوکم بوم و دەستم کرد بە نوسی نی چیرۆک و تەمسیل (نمایشنامە) بە زمانی کوردی و فارسی ھەتا ئیستا نیزیک بە ٢٥ تەمسیل و ٣٥ چیرۆکی کورت و درێژم نوسیو، کە لە شاری بۆکان زۆر کەس چاویان بە تەمسیلەکانم کەوتوو و چەند چیرۆکیشم لە ناو گوڤارە جورا و جورەکانی کوردی بۆ کراوە تەو، لە حالی حازردا چوار کتیبم ئامادی چاپ کردن ھەیە کە سەیان چیرۆک و بەسەرھاتن و یەکیشیان (دیوانیکی) گەورە شیعەرە کە ئینشالله لە داھاتودا چاپیان دەکەم و بۆلایان دەکەم ھەو بۆ خویندەوێ زارانی بەرێز و خۆشەویستم. بەبۆنەیی ئۆگری زۆر بە خویندەوێ کتیبە بەکەلکەکانی کوردی و فارسی ماوێ چەند سال ھەوڵم دا و تیکوشیم بۆ ڕوون بونەو، نە بۆ نیو و ھەزاری و دەست کورتی و ... ھەتا کو تووانیم یەکیەری خالە ڕەجەب و ... بە جوریکی جووان و ڕیک و پیک و زمانیکی ھاسان بەدی بەھینم و پیشکەشی بەکەم، بەلکو بتوانم بە گوێرە خۆم یارمەتی ئەدەبیاتی و فەرھەنگی زمانەکی خۆم بەدم. لە سەرەتا لە ھەموو نوسەر و شاعیرە

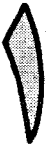
به ریزه کان که بو زیندو کردنه وهی ئه ده بیات و زمانی کوردی شه و پوژ
هه وئ ئه دهن سلاو گه رمیان پیشکەش ده کهم و ده ستیان ماچ ده کهم، ئه م
کتیبه ی نویسیومه بریتی له چه ند رو داوی راستین، به سه ر هاتی راسته قینه ن
که هه موو روژیک زو ر به یان به چاو ده بینین و به گویمان ده ی بیستین.
مه به ست له نویسنی ئه و کتیبه و ئه و رو داوانه دابین کردنی هیندی نوسراوه
بو لاهه کانه، له دووایی دا گو فتو گو له گه ل گه و ره کانه ئام وایه خاله
ره جه ب نویسنیکی سوک و هاسانه بو خویندنه وه که به داویکی باریک و
ناسک پیکه وه نوساوه

له خاله ره جەب دا ئەمەوی ژيانى ئەو کەسانەى کە زۆر تر له بیری
تەنگە و چە ئەمەى ژيانى مال و خێزان دان و ... له پيوستى خوشى و
ناسايش جورا و جوردان بخرمه بەرچاؤ.

خوینده‌واری به‌ریزم لام وایه باش ئەزانن که فەرهنگ و زمانی ئیمه
وهک نان و ئاو پیوستی زۆر به‌زیندوکردنه‌وهی، وشه، میوو و باس کردن
و به‌سه‌رهات هه‌یه‌جاله‌به‌رئه‌وه‌ئه‌بیت هه‌رک‌ه‌س به‌گویره‌ی خو‌ی
یارمه‌تی به‌زبانی کوردی بداتو زۆرتر هونرمه‌نده‌کان به‌شیعر، به
هه‌لبه‌ست، به‌گۆرانی و هونراوه‌یان به‌کوردی داناوه، ته‌نیا
هونه‌رمه‌نده‌کان نین به‌لکو نوسره‌به‌ریزه‌کان له‌و‌پ‌یگایه‌دا زۆریان بو
زیندوکردنه‌وه‌ی زمان و میژوی کوردی هه‌ولیان داوه و تیکوشان،
ئه‌هریکی گرینگیان به‌ئه‌ستوی میله‌تی کورده‌وه‌هیه‌ئه‌ویش جیگای
شانازیه‌هه‌تا‌هه‌تابه‌.

به‌شی یه کهم

چاره نوس

شهو ی ههینی بیست و چوارهمین روژی مانگی
موباره کی رهمه زان بوو، له ماله وه دا نیشتبوین
خهریکی خواردنی نانی شیوان بوین به
قولیک (ئیفتارمان) ده کرده وه، له پرده له درگای
حه و شه یان دا و هاواریان بو هیئاین که خیزانی یه کی
له دراوسیگان زور نه خوشه و کاری نه خوشخانه ی
هه یه، منیش پیاله یه کم چایی به دهسته وه بو نه م زانی

چونم خواردده وه، به په له جله کانم له بهر کردو رویشتمه هه وشه و
ئوتومبیله کام ئاماده کرد، له گهل^۱ راسپیراوه که چوینه بر درگای
مالی کاک عه لی دراوسیمان، به گورجی ژنه نه خوشه که مان له
گهل^۲ میرده که ی خسته ناو ئوتومبیله که و بهرو نه خوشخانه
که وتینه ری، کاتی که یشیننه نه خوشخانه، نه خوشه که مان به
گورجی بهرو به شی نه خوشی ژنان برده ژورو، یه کی له
نه خوشه وانه کان (پرستار) قولی نه خوشه یان له گهل^۲ میرده که ی
گرت و بریان بولای دوکتور، منیش له هوده که ی پی شه وه له سه ر

کورسیله یه ک دانیشتم، چاوه‌پرۆانی کاره‌سات بوم، له‌دلی خوُم
چومه‌ناو ناخی بیره‌وه، بیرم له‌مه ده‌کرده‌وه چلون به‌فه‌رمانی
خوُوا منالیک دیته سهر دونیاو چلون گه‌وره ده‌بیت و ژیان ده‌کاو
چلون له پاش ته‌واو بونی عومری له دۆنیا ده‌رۆا له به‌رامبه‌ری
من ژنیک نیوان سال و پیاویکی سه‌میل زل و سه‌رۆریش سیی
دانیشتبون، لام وایه ده‌می‌ک بو چاوه‌پرۆان بون زۆر دانیشتبون و
تاقه‌تیان به‌سهر چوبو، بۆیه کابرا کاتی چاوی به‌من ئه‌که‌وت،
سهری گو‌فتو‌گۆی دامه‌زراند، رۆی تی‌کردم و وتی کاکه ئه‌م
ئافره‌ته کی بو؟ چی تۆیه؟ چاوه‌پرۆانی ولامی، من بو منیش سهرم
هه‌لبری و روم تی‌کرد و وتم: ئه‌م ئافره‌ته دراوسیمانه، ئه‌م کابرایه‌ی
که‌له‌گه‌لی رۆیشه ژوری میردی ژنه نه‌خۆشه‌که بو، هه‌روه‌ک وتم
من دراوسیانم له‌برئه‌وه بانگی شیوانی دابو وه کات ده‌رنگ بو
خه‌لکی خریکی خو‌اردنی به‌ر بانگ بون و ئوتومبیل ده‌ست
نه‌ده‌که‌وت منیش به‌ ئه‌رکی سهر شانی خوُم زانی به
ئوتومبیله‌که‌ی خو‌مه بیان هی‌نم بو نه‌خۆشخانه، کابرا وتی: خوُوا
جه‌زای به‌خیرت بداته‌وه کاکه گیان. منیش سوپاسم لی‌کرد.
ئه‌مجار له‌ژیره‌وه به‌ جووانی رۆانیمه‌ کابرا، جوتی‌ک پیلای کۆنی

زهلی له پي دابوف پانتوئیکي دهراو و چاکه نیکي زور پيس و
 چلکنه ی له بهردا بو پيم وا بیت ماوه یه کی زور بو جله کانی
 نه شوری بو، بویه وه ها چلکن بون، ئەمجار پوانیمه پوآله تی موی
 سه ری ئەوندە زور بو که نیوه ی نیو چاوانی و هه ردوک
 لارومه ته کانی داپوشیو، سه میلی ئەوندە زل بو که له گه ل موی
 سه ری تی که لاو بو، سه ره پای ئەمه، مودنه یه کی گه و ره و زه لامی
 به دهسته وه بو که سیغاریکی ئەستوری هه ل چچابوو به سه ر
 مودنه که یه وه چه قاندبو له برئمه ئەو هوددی که ئیمه له ناوی دا
 دانیشتبوین رو به هه وشه بو سیغار کی شان ئازاد بو، کابرا
 سیغاره که ی داگیرساندو هه موجاری که مژی له سیغاره که ده دا به
 باقه دو که لیکي شین له ناو ده می ده هاته ده ر، زور باش دیار بو
 هینده ی سیغار کی شابو، که به ته وای به رو په شتی سه میلی به
 دو که لی سیغاره که زه رد زه رد بو، ئەمجار من پرسیارم لیکرد،
 وتم : کاکه ئەوه ئەتو چلونه هاتو ته ئیره ؟ کابرا ولامی داوه : به
 خووا منیش خیزانم هیناوه، به قسه ی خو ی ئەمشه و ویان به یانی
 بارسوک ئەبی و منالی ئەبی. منیش له ولامدا وتم : خووا پیتان
 به هیلی. کابرا وتی : برام خو ئەوه هه ول مندالمان نییه، له م ژنه ی

که‌وا له‌لام دانیش‌توو، شەش منالی گەورەم هەیه، ئەو هی که وا ئیستا لای دوکتورە، هەول مندالیتی. من وتم: چون شەتی وەها دەبی بڕام؟ له‌ولامم دا وتی: ژنە بچوکه‌که‌م پارە که هیناومە، ئەم وەکو ئەمە پیرو له‌کار که‌وتو نییە، ئەمیان لاوه و گەنجەو جووانە و ژیکە‌لەیه، تەمەنی تازە هەژدە سالە. من سەرم سوڕ ما‌بو، کابرا تەمەنی حەفتا سال دەبو، تازە ژنی هەژدە سالە هی‌ناوه..... له‌ژێرەوه‌ چاوم له‌ژنە‌که‌ی که له‌لای میردە‌که‌ی دانیش‌تبو کرد، دیتیم ژنیکی بە‌ر‌وا له‌ت هی‌دی و فەقیر و له‌سەرە‌خۆیه. ژنە که له‌قسە‌کانی کابرا رە‌نگی سوڕ هە‌ل‌گرا و سەری داخە‌ست و هی‌چی نە‌گوت، بە‌لام لیی دیار بو که له‌تە‌واوی ژینی رابردوی دا، چە‌ند که‌ساسی و نە‌بونبو بە‌لای تە‌نگو چلە‌می ژینانی بە‌سەر هاتوو..... پیم وابی له‌دە‌ورانی ژین و ژینانی دا‌قە‌ت تامی خۆشیو و ئاسایش و بە‌ختوهری نە‌چیش‌تبو.

جو‌تیک پیل‌اوی لاس‌تی‌قی در‌او و کو‌نی له‌پی‌دابو، چار‌شی‌ویکی رە‌شی پینە‌ک‌راوی بە‌سەر دادابو، له‌ژێر چار‌شی‌وه‌که‌ ق‌ژی سە‌ری رە‌ش و سپی تی‌کە‌لاو دیاری دە‌کرد، دە‌مو چاوی چەرچ ببو، تو‌زیک تیک شە‌کاویو، بە‌لام وا دیار بو که ئی‌ستاش

هیز و توانای ئیش و کاری ماوه خوئی ته‌سلیمی پیری و شه‌ربار
 بون نه‌کردوو، له‌م کاته‌دا ژنی دوه‌می کابرا له‌لای دوکتور هاته
 دهره‌وه، یه‌ک راست رویشته بو‌لای ژن و پیاوه‌که..... کاتی من
 چاوم پیکه‌وت دیتم کیژیکی ژیکه‌له و ده‌موچاو ریک و پیک و
 جووان و کورته بالاقه‌لو و تیک سه‌رما و ته‌مه‌نی هه‌ر هه‌ژده
 سالی ده‌بو، دو خالی شین له‌سه‌ر گو‌ناو وه له‌سه‌ر چه‌نه‌ی خو‌یان
 نه‌نواند، له‌یه‌کی قژی له‌ ژیر چارشویه‌که‌ی دهرکه‌وتبو ره‌ش ره‌ش
 وه‌ک قه‌ترانی ره‌ش سه‌ر گو‌ناکانی سو‌رو خه‌زیمیکی ئالتونی
 له‌سه‌ر لوتی بو، وه‌ک ره‌سمیکی جووان پوناکی به‌ ده‌موچاوی دابو،
 کاتی ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین دو ریزه‌ددانی ورد و سپی و ساخ
 له‌ژیر لیوه‌کانی دهرکه‌وت، ئه‌مجار کابرا خوئی پراکیشا بو‌لای من و
 وتی: برام ئه‌مه‌ش ژه‌نه‌که‌ی دیکه‌مه، دوژنه‌کانیش هاتن بو‌لای من
 و هه‌ر سی کیان مه‌نیان گه‌مارو دا، ئه‌مجار کابرا روی کرده من و
 وتی: برام من به‌م ژنه‌م گوت توئیستا بار سوک نابی به‌لام باوه‌ری
 به‌من نه‌کرد به‌م شه‌وه ئیمه‌ی له‌ناو چادره‌که‌مان پراکیشا بو ئیره،
 ئاخر برا من چی و نه‌خوشخانه چی؟ نازانم ئیستاش یه‌وته‌ی
 دوکتور رازی بووه یان نا من ره‌ق پراوه‌ستا بوم سه‌ر سو‌ر مابوم،

به دلم داهات كه ئيمه‌ی گه‌لی كورد چەند دل ساف و فه‌قير
 حالين خو من دادپرس و قازي نيم، تاكو به‌توانم ته‌نگه
 وچه‌له‌مه‌ی ئيوه به‌ ئه‌نجانم بگه‌يه‌نم، خو من كار به‌ده‌ستي
 حوكومه‌ت نيم كه بتوانم ناو ئيوه دا ناوېژي بكه‌م.

كا برا ده‌مي گه‌رم داهاتبو پيتا پيتا باسي خو‌ی و سوک
 باربوني ژنه‌كه‌ی ده‌کرد، منيش چاره‌م نه‌بو گويم بو شەل کردبو
 به‌لام له‌م بيرەدا بوم چلۆن ئه‌مه‌ی وا له‌ دلم دايه، به‌ کا برا و ژنه
 تازه‌كه‌ی به‌ئيم خو‌وا و راستان زۆري نه‌خاياند ژنه‌ گه‌وره‌كه‌ هاته
 جواب و وتی: برام ئه‌م دووانه‌ ماوه‌ی ساليكه‌ كه‌زه‌ماونديان
 کردوو، ئه‌م کا برايه‌ و ئه‌م ژنه‌ تازه‌يه‌ی به‌ سه‌ر من هيناو به‌لام
 گه‌شت پوژي دمه‌قاله‌ يانه‌ و نان و ئاويان له‌ من و مناله‌ كانم
 هه‌رام کردوو. من تازه‌ وه‌هوش هاتمه‌وه‌ كه‌ئهم ژنه‌ له‌ گه‌ل من
 وتووژ ده‌كات، رو من کرده ژنه‌ بچوکه‌ كه‌ و وتم: خوشكم
 پرسياريكه‌ت ليه‌كه‌م توپه‌ نابي؟ ژنه‌كه‌ وتی: برام بوچی توپه‌ بم.
 ليم پرسى و وتم: خوشكم ئه‌م مه‌سله‌ته‌ چۆن پيک هات كه‌تو
 ميردت به‌م کا برايه‌ کرد؟ تو به‌م كه‌م ساليته‌ و مندا ل كارى وه‌ ئه‌م
 برايم به‌م ته‌منه‌ زۆره‌ وه‌ كه‌خواه‌نى ژن و شه‌ش منالي گه‌ور

گوره‌یه شوت پی کرد؟ ژنه بچوکه که لام وَا بو ناوی زینه‌ب بو،
 هاته وَاَم و جووآبی دامه‌وه و وتی : برام چاره‌نوس، هه‌ناسه‌یه‌کی
 هه‌ل کیشاو، له دریژه‌ی وَاَمی دا وتی: له‌گه‌ل چاره‌نوس هیچ
 ناکری ... ئەم جار میرده‌که‌ی هاته وَاَم و وتی : به‌خووا کاکه
 زینه‌ب وه‌هات گیرۆده‌ی من ببو هه‌تا ماره‌م کرد له‌وانه‌بو شیت
 بی. ئەمجار زینه‌ب وتی : به‌خووا برام وَا نه‌بو، قه‌ت قه‌ت ئەم
 پیاوه پیره‌م له‌خه‌ویش دا نه‌دیو به‌لام له‌گه‌ل کاری خووا هیچ
 ناکری ... من به‌گالته‌وه وتم : براژن برآستی تو گیرۆده‌ی ئەم
 پیاوه بویت؟ زینه‌ب ئەمجاره‌ش له‌ناخی دله‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل
 کیشاو وتی : ئیمه ئیلاتین (قه‌ره‌چی) له‌هه‌مو سنوره‌کان ئازادین،
 به‌دریژی سال له‌هام و شوی داین، گهرمین و کویستان ئەکه‌ین
 زۆربه‌ی ده‌سن که‌وتی ئیمه له‌دروست کردنی بیژنگ، هیلگ،
 چه‌قو و ده‌فه و ئەم جوهره که‌لوپلانه‌یه، لام وَا یه‌تووش ئەزانی
 ئیمه له‌ناو خێوه‌ت دا ئەژین، کاتی به‌دوینا دین یا له‌ناو خێوه‌ت
 دا یان له‌ریگا له‌دایک ئەبین، ئەمجار له‌ناو خێوه‌ته‌که‌دا ئەژین و
 گه‌وره‌ئەبین وه‌ئەگر خووا قه‌سمه‌ت بکات هه‌ر له‌ناو خێوه‌ته‌که‌دا
 ئەمرین، به‌لام براکه‌م به‌سه‌ر هاتی من و میرد کردن به‌م پیاوه به‌م

جۆره‌یه، له ته‌مه‌نی چۆاردە سالی دابوم که خووا دایکه‌می برده‌وه
 بو لای خووی دایکم مرد له پاش کوچی دایکم من مامه‌وه و سی
 منالی بچوکی بی کهس و پیره باوکه‌کم که باوکم له ته‌مه‌نی ئەم
 میرده دا یه. ته‌واو ماوه‌ی سی سال باوکم ژنی نه‌هینا، من سه‌ر
 په‌رستی مالموناله‌کانم ده‌کرد به‌دروست کردنی بیژنگ و هیله‌گ
 و ئەم جۆره‌ شتانه، ژینانی پر له ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی خوومان
 راده‌بووارد هه‌تا ته‌مه‌نم گه‌یشته‌هه‌ژده‌سال له‌ناو هۆزه‌که‌ی
 خوومان زۆر کهس زۆر کوپی گه‌نج و لاوی جووان له‌ته‌مه‌نی خۆم
 دا داواکارم بون به‌لام ... زینه‌ب تو‌زیک راوه‌ستا ئەم‌جاریش
 هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل کیشاو وتی: هه‌تا پو‌زیک ئەم کابرایه‌ که ناوی
 توفیق‌ه‌هاته‌ ناو خێوه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ خریکی ئیش
 و کاربوم له‌گه‌ل باوکم دانیشتن زۆریان وتووێژ کرد له‌بر ئەم
 تو‌زیک دور دانیشتبوم له‌ وتووێژه‌کانیان حالی نه‌ده‌بوم له‌ پاش
 ماوه‌یه‌کی زۆر توفیق له‌ خێوه‌ته‌که‌ ده‌رکه‌وت ... پو‌یشته‌ ئەم‌جار
 باوکم هاواری لی‌کردم، منیش پو‌یشتمه‌ ناو خێوه‌ته‌که‌ ... باوکم
 وتی: زینه‌ب پو‌له‌ من تۆم به‌ شودا. له‌بر ئەم ماله‌ که چو‌ل نه‌بیته‌
 و مناله‌کان ئاواره‌ نه‌بن، بو‌خۆشم ژن هینا. من زۆرم پیخۆش بو‌ که

باو کم له‌ته‌نیای رزگار ئه‌بیټ و منیش سه‌ر و سامانیټک ئه‌گرم
 لام و ابو که توفیق مه‌نی بو کوره‌که‌ی خو‌ازیټنی کردووه به‌لام له
 پاش ئه‌واو بونی قه‌سه‌کانی باوکن بو م ده‌رکه‌وت که توفیق
 خو‌شکیکی بی‌وه‌ژنی هه‌یه که دو شوی کردبو وه ته‌لاق ده‌راوه و
 له‌برنه‌بونی منال ئیستاش له‌ای توفیق ئه‌ژی باو کم و توفیق
 بریاریان و ا داناو که من بده‌ن به توفیق و خو‌شکی توفیقش له
 باو کم ماره بکه‌ن به مانای ژن به ژن، کاتی من ئه‌م مامه‌له‌یم
 بیست و ه‌ک خه‌نجه‌ریک له سه‌ر دلم ده‌ن بری چاوه‌کانم تاریک
 بون نه‌م زانی شه‌وه یان پوژه، رام کرده ده‌ره‌وه‌ی خیوه‌ته‌که
 ده‌ستم کرد به گریان و مناله‌ لیقوما و بی تاوانه‌کانم له ده‌وری
 خو م کو کرده وه خه‌فه‌تیکی زور دایگرتم زور گریام به‌لام چه‌م له
 ده‌ست نه‌ده‌هات و له پاش هه‌وتو یه‌ک میان له‌م پی‌اوه ریش
 سپیه ماره کرد و خو‌شکی توفیقیش بو به ژنی باو کم زورت سه‌ر
 نه‌هیشینم ئیستاش ئه‌مه ماوه‌ی سالیکه له‌گه‌ل توفیق و هویکه‌م
 که ئه‌م ژنه‌یه وه کوړو کچه‌کانی ئه‌وه ژیان ده‌که‌ین... له پاش ته‌واو
 بونی قه‌سه‌کانی زینه‌ب ، من زوورم ئه‌م کاره‌ساته و ئه‌و
 به‌سه‌ره‌اته‌م پی سه‌یربو پرسیارم لی‌کرد و وتم : خو‌شکه زینه‌ب

ئايا تو بهم ژن به ژنه و ژيان له گهل هويكه تو و كاكاك تو فيق و
 شهش مناله كاني رازي؟ زينه ب ئهم جار زور به خهم ناكپوه
 هه ناسه يه كي ههل كپشاو روي تيكردم و وتي: له گهل چاره‌نوس
 هيچ ناكريت برام ... كاكه گيان خوت بيري ليكه وه من هه ژده
 سالمه و تو فيق په نجاو هه شت سالي تي ئايا ئه بي رازي بم.
 چاوه كاني پرپون له فرميسك. تو فيق هه تا ئه و كاته بي دهنگ بو
 له پرده هاته جواب و به دهنگيكي برز وتي: پرپو .. پرپو بابرپوين
 كچه تي وه به خووا له خوشيان نازاني ئليي چي. كات درهنگه و
 مناله كان چاوه رواني ئيمه ن. له و كاته ي دا كه خووا حافيزيان
 ده كرد و باراني فرميسكه گهرمه كاني زينه ب به جوواني ئه بين درا
 كه به لا چاوه كاني دا ئه هاته خواره وه. له پاش روپشتنه ني ئه وان
 من مامه وه و كولييك پرسيار له خوم، كه و تمه ناو چه مي بيو و
 پرسياره وه له ده لي خوم دا وتم «ئايا به راستي كي تاوان باره؟
 تو فيق؟ مرده ني دا يكي زينه ب؟ باوكي زينه ب؟ ره گو ره سه ني
 ئيمه؟ فهره نگو كه لتوري ئيمه؟ نه خوينده واري و نا ئاگاداري ئهم
 تا قمه ئاواره و سهر گهردانه به ناوي قهره چي يان بنه رته چي لو و
 ناشيرين و ناحه زي ژن به ژنه؟ ئايا به راستي كي ده بي ئهم

کاره‌ساته چه په‌له که بو ئیمه بوته کو سپیکی گه‌وره و پته‌وقایم.
 که وه‌ک کولکه داریکی رزیو ریشه‌ی داکوتاوه ریشه‌ی به‌سو تینی
 و له ناوی به‌ریو ئهم پینه‌ره‌شه له سه‌ر شانمان بیته‌وه... له سه‌ر
 کورسیله که دانیشتیم، له قولای دل‌ه‌وه بیرم له‌م به‌سه‌ر هاتو
 کاره‌ساته ده‌کرده‌وه که له پرده‌کاکی عه‌لی درواسیمان به‌خوشیوو
 پیکه‌نینه‌وه به‌رو پیرم هات و مزگینی پیدام که خو‌وای گه‌وره و
 میهربان کورپیکی کوزپه و جووان و قونیجلانه‌ی پیداون و
 ژنه‌که‌شی به‌سلامه‌تی رزگاری بووه ... منیش پیروز بایم لیکردو
 به‌رواله‌ت له‌بر دلی ئه‌و خو‌م زور خوشحال پیشان دا، به‌لام
 خه‌فته‌ی ژن به‌ ژنه له ناو دلم دا مابووه، سه‌واری ئوتومبیله‌که
 بویم و له نه‌خوشخانه‌که برو مال‌ده‌رکه‌وتین کاک عه‌لی زور شاد
 و که‌یف خوش بو له ریگا ده‌ستی کرد به‌گالته و گه‌پ و پیکه‌نین
 و قسه‌ی خوش خوش باسی میوانی و میوانداری ده‌کرد، باسی
 جه‌ژنی نیونانی مناله‌که‌ی ئه‌کرد له خوشیان هه‌ر هه‌ل ئه‌به‌زیوه ...
 له برئمه دوکه‌چی هه‌بو له سایه‌ی خو‌واوه ئه‌مه‌یان کور بو،
 پرسپاری له‌من ده‌کرد ناوی چه‌ی بنین باشه، من له ولام دا وتم:
 هه‌ر ناویک خوشه‌با ئه‌مه‌بیت. کاک عه‌لی وتی: ناوی ئه‌نیم ئازاد،

جاریک ئه یوت به خووا شیر کو، هه ر جاره ناویکی ئه دوز یوه و
 ئه یگوت بهم جوړه بی وچان ناوی هه ل ئه دا و پی ده که نی. منیش
 ناچار بوم له برد دلی ئه و بهر و آلت پیده که نیم و له شادی ئه و دا
 به شداریم ده کرد. به لام له ناو دلم داغه لبه بو هه را بو هو شم له
 جیگایه کی که وه بو، بیرم له دواړوژی کاره ساتی ناحه زو چه پهل و
 ناشیرینی ژن به ژنه ده کرده وه. به سلامت کاک عه لیم که یانده وه
 بر ده رگا که یان و خووا حافیزیم لی کردو رویشتمه وه بو مالی
 خو مان به لام به دلیکی خه م گینه وه ...

چاره سه ری نه و کیشانه ئه نه یان به ند یونه به بوکان سالی ۱۳۶۴ هه تاوی
 زیاده وه، به که م کچ به شوو ئان به بی ازی یونی که که دانا
 هه ز ریت.

دووه م؟ ژن به ژن هه را وه به و ئه یوه کی له ناو کورده واری دا
 هه وه.

ئیسپلام یو هه خو و نه و شتانه چاره، به که به به لام
 ئیسرو که ناگرینه، به ناوا مان به نه و وه.

به‌نشی دوهه‌م

خاله ره‌جه‌ب

کات رویشتمه ناو چایخانه که، ته ماشام کرد له بر
دوکه لی جگهره و دوکه لی قه لیان تارمایه کی رهش
وهک په له هه وریکی توند ناو چایخانه که ی داگرتبو،
جاله بر ئمه ئه و که سانه ی یان ئه و که سه ی له ده ره وه
تازه ئه چونه ناو چایخانه که هه تا ماوه یه ک له بر ئهم
تارمایه بر چاوی تاریک ده بو، دوستو دوژمنی به باشی
له یه ک جیا نه ده کرده وه، به لام که توژیک رائه وه ستا
ئه مجار عاده تی ده گرت و چاوی ده گئیرا که له
قولینچکیک له په نا یه ک کورسیله یه کی وه ده ست

که ویت و له سه ری دانیشی و چایه کی بخواته وه ئه مجار له گهل
یه ک دو ناسیاو ده ستی ده کرد به و تووویژ، منیش له بر ئمه تازه
چوبومه ئهم شاره و غه ریب بوم وه که سم نه ئه ناسی ئه و رۆژه
ئه ونده بی تاقه ت بوم له بر بی تاقه تی وام باش زانی به چم بو ئهم
چایخانه و یه ک دو چایی بخومه وه و توژیک به سه یمه وه، خووا
راستان تووشی ئهم چایخانه بوم چایخانه که پر له خه لک بو
جه ماعه ت ریزاوریز دانیشتبون و خه ریک و تووویژ و چای
خواردنه وه بون و قه لیانیان ده کیشا، تاقه میکش کوزیله یان

به‌ستبووه له ده‌وری پیاویک نی‌وان سال^۲ کوبون‌ه‌وه، چاوم
 پیکه‌وت جار جار مژیکیان له قه‌لیانه‌که ده‌دا و جار جاریش به
 ده‌نگی به‌رز ده‌ستیان ده‌کرد به پیکه‌نین من که وا ره‌ق
 راوه‌ستابوم وه جی‌گای دانیشتنم نه‌بو، له ناچاری روم کرده
 خاوه‌ن چایخانه‌که به‌لکم بیریک بو حالم بکاته‌وه و جی‌گایه‌که بو
 دانیشتن بدو‌زیت‌ه‌وه به‌لام خاوه‌نی چایخانه‌که جگه‌ره‌یه‌کی به‌لا
 لیوی وه نابو نه‌روانیه‌که خه‌لکه‌که و بزهی سه‌میلی نه‌هات و مژی له
 جگه‌ره‌که ده‌دا وام بو ده‌رکه‌وت ئه‌یه‌ی له بیرى من نییه‌که‌برای
 چایچی بو ناچار رو‌یشتمه‌ بره‌وه خوم راکیشا بو لای تا‌قمه‌یه‌که
 باش بو خو‌وا راستان کورسیله‌یه‌که چول بو، که‌سی له‌سه‌ر
 دانه‌نیشتبو به‌گورجی هه‌ر وه‌که هه‌لو خوم گه‌یاندی و له‌سه‌ر
 کورسیله‌که دانیشتنم چهند که‌سیک که له ده‌ور به‌رم بون تیم
 رو‌انین و چاویان لی‌کردم، لام وابو که‌زانیان ناسیاو نیم له پیاوه‌تی
 خو‌یان ده‌ستیان به‌رز کرده‌وه و به‌خیر هاتنیان کردم منیش
 هه‌روه‌که نه‌وان ده‌ستم به‌رز کرده‌وه و سوپاسم لی‌کردن
 ماوه‌یه‌کی نه‌خایاند که‌برای چایچی چایه‌کی گه‌رمی بو هی‌نام و له
 پی‌شی دانام و پرس‌یاری کرد: قه‌لیان ده‌کی‌شی؟ وتم: نا.

دور که و ته وه و رویشته زۆر تامه زرۆی چایی بوم خیرا به گهرمی
چایه کهم خووار ده وه، ئاواته خواری ئمه بوم که زو چایه کی کهم بو
به هینی. له پاش خووار دنه وهی چایه که هه رووک به چهند کهس
پالم پیوه به نین هیواش هیواش کورسیله کهم راکیشا و خوم
که یانده لای کوزیله که که له لای کابرای دانیشتبون کابرا که
هه ولین جار بو چاوم پیکهوت بو قه تم نه دی بو و نه م ئه ناسی
ده می گهرم ببو دهستی کرد به و توو یژ باوه ر بکه ن مه ته ل و
گوفته ی وه های ده گیراوه که مپروف خوی پیرا نه ده گیرا و له بر
خویه وه دهستی ده کرد به پیکه نین، بوم ده کهوت که به راستی
پیاویکی وته خوشه و شاد و سه ره حاله، منیش و پرای خه لکه که
دهستم ده کرد به پیکه نین. پرسیارم له پیاویک کرد وتم : ئه ری
کاکه ئه م پیاوه کی یه و ناوی چییه؟ کابرا روی تیکردم و وتی :
لام وایه تو خه لکی ئیره نیت. وتم : نه برام من غه ربیم تازه
هاتومه ته ئیره. کابرا ئه مجار به روی خوشه وه وتی : برا کهم ئه مه
ناوی خاله ره جبهه، وته وو یژ و قسه خوشی ئه م شاره یه. ئه گریه ک
دو رای ی که بیته بو ئیره یانی بو ئه م چایخانه توش هه ر وه ک ئیمه
ئوگری خاله ده بی و گه شته پوژی هه ر وه ک ئیمه لی ره حازر

دەبی، بەلام ئەبی تۆزیک زوتریّت کە بتوانی جیگا بگریوه ... لە
 قولایی دلەوه پوانیمە پۆالەتی خالە ره جەب بەراستی پیاویکی
 لیھاتو و ریک و پیک و خوین شیرین و لە بر دلان بو، خالە
 مروفیکی نە زۆر لەر و لاواز بو نە زۆریش قەلەوتیک سەرماو بو لە
 دلی خوّمدا وام لیکداوه تەمەنی هەر لە دەوری شەست یان
 شەست و دو سال هەر لەم میزانەدا بو، بەلام پۆالەتی وای پیشان
 ئەدا کە لە دەورانی ژیانیدا تالیو و سویری زۆر کیشابیت، بەلی
 ئەو رۆژە هەتا ئیواریکی دەرنگ منیش وێرای خەلکە کە لە
 دەوری خالە ره جەب دانیشن و گویم بو و تە خوشەکانی شەل
 کردو وە لە خوشیو و پیکەنین دا بەشدار بوم، بەراستی نەم زانی
 ئەو رۆژە چۆن ئاوا بو ئەوندەم ئاگا لیبو کە خالە ره جەب کات
 ژمیرە کە لە باغەلی دەرھینا و چاوی لیکرد و وتی: براکان
 ئەمروش رۆژمان ئاوا کرد ئیتر کاتی چۆنەو یە بە خوواتان
 ئەسپیرم.

خەلکە کە بە دەم پیکەنینەو دەستی خالەیان بە گەرمی
 گۆشی و خووا حافیزیان لیکرد و بلاویان کرد، منیش وێرا ئەوان
 لە چایخانە کە دەر کەوتم و بە رومال رویشتم شەو لە پاش شیو

خوواردن رویشتمه ناو هوڤده که ی خووم و پاکشام به لام خه و له
چاوه کانم بته واوی دور که وتبووه بیرم له قسه و وته خوشه کانی
خاله ده کرده وه له دلی خووم دا وتم ئه بی خاله له لایکه وه زور
دله خوش بی له بر ئمه لهم تمه نه دا ئیستاش هه ر وه ک لایکی
گه نچ ئاوا به هیژ و به تاقه ته. زورم بیر کرده وه ... نه م زانی چوون
خه وم لیکه وت و دلم ئارامی گرت، بیانی هه ره وه ک روژانی پيشو
رویشتم بو دایره و سه ر ئیش و کاره که م ئاخه له به ر ئمه
راسپراوی (کارمند) هوکومه ت بوم، سه ر له بیانی تاکو دووا ی
بانگی نیوه ره و له دایره که دا ئیش و کارم ئه کرد به لام ته واوی پاش
نیوه ره و یان بیکار ده خولامه وه وام به به باش زانی که گه شت روژان
پاش نیوه ره و به چم بو چایخانه که و گوی شه ل که م بو
وته خوشه کانی خاله ره جەب. ماوی چهنه د روژیک گه شت پاش
نیوه ره و پاش نیویژی ئیواران ئیش و کارم ئمه بو که زو بگه مه
چایخانه که و جیگای خووم بگرمه وه و چایه کی گهرم بخومه وه و
گوی رابگرم بو وته خوشه کانی خاله ره جەب، زوری پینه ئه چو
ده ور و بیرم پرده بووه کاتی خاله ئه هات و دهستی ده کرد به وته و
مه سه له خوشه کانی ته واوی ئه وانه که گویان لیئه بو به تیگرایی

دهستیان ده کرد به پیکه نین و شادمانی، منیش ئه ونده ئوگری
 قسه کانی ببوم و پیم خوش بو هه مو شه تیکم له بیرئه چوووه و
 هینده سه ره حال ده بوم نهم ئه زانی که یی بانگی شیوان ئه داو وه
 که یی رۆژ ئاوه ئه بیته و بلاوه مان ده کرد و ئه چومه وه بو ماله وه،
 هه تا کو رۆژیک من زۆر زو خوم گه یانده چایخانه که و جیگای
 خوم گرت هه وه، رۆانیم زۆر له هاواله کانم له پیش من دا جیگای
 خویان گرت بووه و کۆزیله یان به ستبو وه له گهل یه ک وتوو یژیان
 ده کرد پاش ئه وه که دانیشتم و چاک و چونیمان له گهل یه ک کرد
 ئاخر لهم ماوه یه دا که هاتو چوی ئهم چایخانه م ئه کرد له گهل
 زۆریان ببوم به دۆست و ئاشنا، له کاتی هاتنی خاله نیو کاتیک
 تیپه رببو به لام خاله دیار نه بو من زۆر پرورش و نیگران بوم له کاک
 جه سه ن که له لای شانی راستم دانیشتبو پرسیارم لیکرد: ئه وه
 خاله بوچ نه هاتووه و دیار نییه؟ ولامی دامه وه وتی: به خووا
 منیش زۆرم پی سیره، قهت وا درهنگ نه هاتووه لام وایه ئیستا
 پیدا ده بی ئاخر خاله هه مو رۆژیک هه تا نیویژی ئیواری له ماله وه
 نه کات ده رناکه وی. ئه مجار کابرا پرسیارم له من کرد و وتی: کاکه
 لام وایه توش ههروه ک ئیمه ئوگری وته خوشه کانی خاله ره جهب

بويت؟ ولّامم داوه و وتم : بهلى برام منيش ئەوه ماوه يەكە ئوگري
 خالە بومو حەز بە وتە خوشەکانى دەكەم. لە کاتى خويىدا خوم
 دەگەينمە ئېرە لە پاشان ئەواوى باسى خومبوگيراوه کابرا
 پياويكى ويچوو زور زور موحتەرم بو ئەمجار وتى : براتم منيش
 هەروەك تۆئمە چەند سالە بو ئيرەيان راگويزىوم ئاخىر منيش
 هەروەك تۆ راسپراوى (کارمند) حوکمەتم. لە پاشان هەر
 دوکمان لە ناسينى يەکتر گەليک خوشحال بوين، دەستمان کرد
 بە وتوويز و سەکالاي ژيانى پىر لە تەنگەو و چەلمەى رۆزگار و ...
 لەم کاتەدا بو کە خالە لە درگايى چايخانە کەوه ژور کەوت وە يەك
 راست هاتە لاي ئيمە و چو لەسەر جيگاگەى خوئى دانىشت.
 لەهەمو لايە کەه خالەيان بە خىر هاتن کردو دەورى خالەيان
 گەمارو دا، خالەش لەسەر خو و هيدى دەستى بە چاک و چوونى
 لە هەمو مېرۆقەکانى کە لە لاي دانىشتبو نو لە دەورى کۆبونەوه
 کرد و ئەمجار چايەكى خوواردە وە و دو مژى لە قەليانە کەى داو
 دەستى بە گيرانەوهى مەتلى خوش خوش ئەوندەى قسە و باس و
 وتەى خوش خوش بو گيرانەوه کە لە پيکەنين دەممان وە يەك
 نەدە کەوتەوه، بە کورتى ئەو رۆزش هەر وەك رۆژانى پيشو

رۆژمان ئاوا کرد وه کاتی خووا حافیزی پیگه یشت، گه شتمان
 وهک رۆژه کانی تر له یهک جیا بونه وه ... به کورتی ئهم جوړه کو
 بونه وه یه ماوه یه کی زوری خایاند براده یهک ئیواران خوشمان
 بۆده گوزه را که له بیر و هووشی هیچ شتیک دا نه بوین، هه مو
 رۆژی خووا خووامان بو زر ئیواره دا بیست و له دهوری یه کتر
 کوپینه وه و خاله ره جه بیش به قسه خوشه کانی شادمان بکات.

رۆژی دوشه ممه بو نیویژی ئیواره م کرد و له ماله وه به رو
 چایخانه که که وتمه ری، هه میسان هه مومان له دهوری یه کتر
 کوپینه وه و چاوه پوانی خاله مان ده کرد، هه ر چهند چایمان
 خووار ده وه و قه لیانیان کی شو چاو له ده رگای چایخانه بوین به لام
 خاله نه هات و په یدای نه بو گشتمان تا کو ئیواری دره نگ
 چاوه پوان بوینو دانیشتین به لام هیچ هه والیک له خاله نه بو ... له
 هه مویان زۆر تر من په رووشی نه هاتنی خاله بوم له ناچاری وهک
 رۆژانی پيشو له یه کتر خووا حافیزیمان کرد و به پرۆشه وه له
 یهک جیا بوینه وه، ئه و شه وه من هه ر وهک شتیکی بانرخم له
 دهست دایبست گه لیک ناراحت و په رووش بوم نه م زانی چون
 خه وتم و چون رۆژ بووه، به یانی کاتی له خه و هه ستام سه رم زۆر

زور ده هیښا، هر چو نیک بو خوُم گه یانده دایره کهم و ده ستم
کرد به ئیشو کاری پوژانه، هر چیکم ده کرد ده ستم بو ئیشو کار
نه ده چو، ته وای کات له بیر و هوښی نه هاتنی خاله دا بوم له برئمه
نه ونده ئوگری مته له خوشه کانی بیوم حهزم به وه ده کرد دایمه له
لای بم، کاتی ئیش و کاری دایره ته وایو بو منیش ده رکه وتم یه ک
راست رویشتمه وه بو مالی به بی ته وهی هیچ بخوُم خه ویکی
قورس دایگرتم و خوتم، کاتی له خه وه هه ستام بانگی ئیواری دا
بو به په له نویژه کهم کرد و بهرگم له بر کرد به بی وچان خوُم
گه یانده چایخانه که، هر وه ک پوژانی پیشو هاواله کانم له جیگای
خویان دانیشتبون به لام نه خاله دیار بو نه کاک هه سهن، له پاش
سلاو و چاکوچونی له سه ر کورسیله کهم دانیشتم زورم چی سه یر
بو کاک هه سهن دیار نه بو، له بر ئمه ئه م خاله ی زورتر له ئیمه
خوښ نه ویست، هیچ روژیک نه بو له کاتی خویدا له پیش ئیمه دا
نه یته چایخانه که زور له بیر کاک هه سهن و خاله دابوم، له دلی
خوُم دا وتم له هر شونیک بن ئیستا خویان ده گه ینه ئیره، به لام
ماوه یه کی زور به سه ر چو له هیچیان هه والیک نه بو، ته وای
ره فیه کانم هر وه ک من زوریان پی سه یر بو، باس باسی

نەھاتەنی خالە و کاک حەسەن بو، ھەر کامیان لە بابە تیكەوہ
 باسی خالەیان دەکرد. کاک مولو وتی: ئمە ماوہی سی سألە لە بر
 خالە بو ئیرە دیم بەلام قەت قەت نەبو وەک دوینی و ئەمرو خالە
 دیار نەبیتو وا جیگاکی ئاوا چول بیست نازانم ئمە دو پوژە چی
 بەسەر ھاتووہ، وا دیار نییە. لەم وتووێژە دا بوین کە کاک
 حەسەن لە دەرگایی چایخانە کە وەژور کەوت، زور بە پەرۆش و
 شپرزە، ھات بو لامان و بەپلە سللوی کرد و بە خەمباری و کەزی
 لە لامان دانیشت، من خۆم پیرانە گیرا روم تیکرد و وتم: «کاک
 حەسەن ئەوہ بوچی وا درەنگ ھاتی؟ خۆ ئیمە زور دەمی کە
 چاوہ پووانی تو و خالە دەکەین؟» کاک حەسەن لە ناخی دلەوہ
 ھەناسە یەکی ساردی ھەل کیشاو و چاوہ کانی پر بون لە
 فرمیسک زور بە خەمباریوہ وتی: «بە خووا براکان ھەوالیکی
 زور زور ناخووشم بو تان ھیناوە بەلام نازانم چون بو تان
 بە گیرمەوہ». تیگرا بە خەمباریوہ رومان کردە کاک حەسەن و لە
 دەوری کۆبوینەوہ. کاک عوسمان وتی: «چی بووہ بڕام، بوچی
 قسە ناکە، چە بەسەر ھاتیکە بۆمانی بە گیرمەوہ با بزانی چە
 ھەوالیک بۆمانت ھیناوە؟» کاک حەسەن پەنگی بزرکابو سەری

داخست و وتی : « خاله ... خاله ره جهب. » من به بیستنی ناوی
خاله خورپه یک کوته دلمه وه. به پهله وتم : « خاله چی ... خاله
چی به سهر هاتوو؟ » ئه مجار کاک حه سهن وتی : « مه گر ئی وه،
نازان؟ » ئیمهش به تیکراییی وتمان : « نه بخووا نه ... هیچ نازانین.
گه شتمان چاوه پروانی هاتنی تو و خاله بوین » کاک حه سهن وتی
: « خاله یان گر تو وه بردویانه بو حه بس ئیستاش ئه وه له گر تو خانه
دایه. کاک ره حیم وتی : کاک حه سهن پیمان بلی به زانین
خاله یان بوچ گر تو وه بو چی بردویانه بو گر تو خانه؟ کاک حه سهن
ئه مجار په شوی هاته وه سهر خو و به نه رمی وتی : « وه کو
بیستومه دویکه کاتی ئیواری ههر وه ک پروژانی پی شو خاله نویژی
ئیواری له ماله وه ده کات و جل و بهر گه کانی ئه کاته بهرو ری
ئه که ویت که بو ئیره بیئت، به لام له ناو بازار دا که میک ئیش و
کاری بو دیته پیش و ئه نجامی ئیشه کانی ئه دات، له پاشان ده ست
ئه بات بو گیرفانی ئه پروانی ته زیح کانی له ناو گیرفانی دا نییه،
هه موتان باش ئه زانن هه مو پروژی له کاتی دامزراندنی مه ته له
خوشه کانی ته زیح زهرده ده نک گه وره کانی به دهسته وه ئه گرت
و هیواش هیواش ئه ی خولانده وه ... جا خاله کاتی ئه زانی

ته زبځه کانی له ناو باخه لې دا نییه به په له ته گریته وه بو مال ه وه
 به هیواشی ده رگاکه ته کاته وه گویی له ده نگیک نه بیت خاله زوری
 پی سه یر نه بیت، هیدی هیدی نه چیته پی شه وه هه تا ته گاته بهر
 درگای هوډه که. کاتی له قه لشی درگاکه نه پړوانی ناو هوډه که
 چاوی پیده که وی که ژنه که ی ... ژنه بی شه رمه که ی ... ژنه بی
 شه رفه که ی به روتی و قوتی خو ی خستوته ناو باوه شی نه حمه د،
 نه حمه دی کوری مام هه باس ... لا حوله وه لا ... نازانم چی بلیم.
 کاک هه سهن نه ونده زیور و ناراحت بو، سهری داخست و
 راوه ستا .. کاک عه لی وتی : « کاک هه سهن، کاک هه سهن له
 پاشان چی بو؟ »

کاک هه سهن به که زییه وه سهری هه لبرې و روی له ئیمه
 کرد و وتی : ئهم ژنه بی ئابرو و نانه جیبه له پاش بیست سال
 ژیان له گه ل خاله، بی شهرمانه خیانه تی به خاله ده کات، نه وین و
 دلداري له گه ل ئهم هه تیوه ناپیاوه ده کات خو وایه توبه هه زار جار
 توبه ... کاک هه سهن تو زیک راوه ستا و فرمیه کانی خاوین
 کرده وه و وتی : « بلیم چی برام چی بلیم چی ... ». سهری
 داخست. ئهمجار من پرسیارم لی کرد و وام وت : « کاک هه سهن

له پاشان چی بو؟» کاک حهسهن وتی: «وه کو دراوسیگان بو منی
 گیراوه .. خاله کاتی چاوی بهم کاره ساته ده که ویت، هویشی له سه
 خوی نامینی به هیواشی راده کا بو حه وشه میله یه کی قورسی
 ئاسن به دهسته وه ده گریت و خوی ئه خاته ناو هو ده که. ئیمه
 ده بووا بگریت ئمه دیکات پیاوانه ههردوکیان به یه که وه ئه کوژیت
 له ناو هو ده که پر ده کات له خوینی پیسی ئهم خه یانه ت کارانه،
 جالهم هات و هاواره دا دراوسیگان ئه پژینه ناو مالی خاله وه
 خالهی به دهستی خویناویه وه له سهر تهرمه کان جیا ئه که نه وه ...
 خالەش وه ک مروقیکی ئازا و به شه ره ف پیاوانه به چه نگی
 خویناویه وه ته وای رو داوه که بو دراوسیگانی ده گیریت ه وه و
 ئه مجار مالکهی به یه کی له داروسیگانی ده سپیری و ئه پروا خووی
 ته سلیمی راسپیراوه کانی حوکومهت ده کات. من ئه وندهم له
 ده می کاک نادری دراوسیان بیست وه و بو تانم گیراوه ...» ئیتر
 کاک حهسهن سه ری داخست و ده نگی لیوه نه هات. کاتی ئیمه
 ئهم به سهر هات و رو داوه مان بیست به تیکراییی خه میکی قورس
 و گران دایگرتین. خه فه ت به ری دلمانی گرت، زور زور بهم باسه
 تیک چووین و ئالوزاین، به لام کاک مه حموود ئیمه ی وریا کرده وه

و وتی: «خه فه تی چی ئە خوڤ براکان ئەبێت ئیمه شانازی به پیاوه تی و شه رهف و ناموسی خاله بکهین، خاله پیاویکه بو پاراستنی ئابرو و شه رهف و ناموسی خوێ ناپیاو ژنه چه په ل و بی ئابرو که خوێ کوشتوو، ئەبی به تیکراییی به چین بو لای و پیروزیایی لی بکهین». من بیرم لیکردهوه به میسکم داهات خاله پیاویکی به ناو بانگ و خاوه نی ئابرو و ناموسه بو خاله مروثیکی به وای مروث بو، خاله پیاویک بو که هه زاران مروثی وه ک من ئەوینی مه ته له خو شه کانی بون ... به لام ... به لام له گه ل روژگار و ره ره وی ده وران چی بلیم ئابرو و ناموسی هه مو پیاویک زو تر له دهستی ژن دایه، له دهستی هاو سه ر و شه ریکی ژیا نی دایه. ما وه ته وه عه قل و هوش و شه رهف و ئابرو ژنه که به ته وانی پیاوه که ی سه ر به رز بکا یا سه ر نه وی. زو ر زو ر خه فت بار بوم به ته وای به بیستنی ئەم رو دا وه هوشم له سه ر خو م نه ما بو که و تبومه ناو ده ریایه کی زو ر قو له ... له پر دا کا ک هه سه ن قاوی لیکردم و وتی: «له چی بیر ده که یته وه. برام ژین چه وتوو ناله باری زوره، با شتر ئە وه یه بلا وه ی بکهین و له یه کتر به کو له باریکی خه م و خه فه ت و نا ره حه تی وه له ده وری یه کتر جیا

بېينه وه و هەر ۋهک رۆژانی پيشو هەر کهسهی بهرو مالى خويمان
 بکهوین رى. « له گهشتیان خهه بارتەر من بوم ... نهه زانى چوون
 خووم گهيانده وه مالى جهلو بهرگه کانم له بر خووم دا مالى و راکشام
 و چاووم برى بر مېچه که رۆداوى ئهه ماوهيهه ۋهک پهردهى
 سینهه بهر چاودا دههات و ئهرويشته وینه خاله رهجهه دايمه
 له بر چاووم بو مه ته لوو قسه خوشهکانى له ناوگويم دا ۋهک
 موسيقاى خوش و پر سۆزى زرينگاوه ... ماويهه که بهسهه چو
 ۋهک بېستم دادگاه (مهکهمه) بو خاله رهجهه ماوهى پانزده
 سال ههسى بو برېبووه ... رۆژىک هينديکم کهلوپهل و دياريم بو
 کرى و رويشتم بو ديتهنى له پاش روخسته وهگرتهن چومه لای
 بوناو هو ده کهى، که چاووم به خاله کهوت روانيم خاله زور کهيف
 خوشه و ساخو سه لامه ته باوهشم پيدا کرد و خسته ناو باوهشم
 له لای دانيشتم خالهش به ديتنى من زور زور خوشحال بو
 گهليک باسمان کرد و زور زور پيکهنين و زورمان وتوويز کرد.
 هه تائه و کاتهى به لين ته و او بو، لهو حالهش دا خاله نه وهندهى
 مه تلى خوش بو گيرامه وه خووم لى ون به بو. کاتى خووا حافيزى
 خاله وتى : « ئه گهر ئه مجار هاتى بو لام، به ته و او به سههه هاتى

خومت بو ده گيرمه وه و سلاوی هه مو دوستانیشم بو بگه ينه». دهسته کانيم ماچ کرد و وتم: «به خووا خاله به قه درای براکانم دلّم بو تو زور خه مناکه چونکه منیش دو برام هه يه و زور ده ميکه لييان بي هه والم ئيستاش توّم له جيگای براکانم داناوه». چاوه کانی من و خاله پر بون له فرميسک له هوّده که ي ده رکه وتم. خاله هاواری ليکردم و وتی: «براکه م خه مبار مه به رډاوای ژيان زورتر به سهر مپروف دا دیت. قهت خه فته مه خو. من له کرده و هی خوّم و چاره نوس زور رازيم. له بهر ئه مه شه رّف و ئابروي خوّم نه خسته ژير پی ... له بهر ئه مه خوّم سهر نه وی نه کرد و رازيم به ره زای خووا...» من رهق راوستا بوم له پاش ته و او بونی و ته کانی خاله به داخه وه خه فته بار له خاله جیا بومه وه کاتی له حه وشه ی گرتوخانه که ده رکه وتم روم کرده زه وی و تفم کرد، له ژيان تفم کرد له بيوه فايی به عزيزک و له دلی خوّم دال له عنه تم له و که سه نه کرد که ناپاکن. سهرم له کرده و هی رډوژگار ماسی بو، نه زانی چوّن خوّم گه يانده وه مالّه وه ... ماوه يه کی کهش به سهر چو ره و ره وی ژيان ههر و هک بهرق به روپي شه وه ئه روپيشت ههر شه و ئه هاتو رډوژ ده بووه ...

ژيان بەرادرەيەك چەوتو ئالە بارە ھەر كەس لە بيري خويدا
يە. بە قوليك كەس لە بيري كەس دا نيه. بەلام ژيان بو تاقميك
شيرين و بو زور كەسان تالي تالە زەمان راوەستاني نيه، بە ھەر
جوريك بېت بەرو پيشەو ھەرۆا تو تيئە پەري... ھەتا رۆژيك لە
وهرزي ھاويندا بو ھەميسان ھينديكم كەلوپەل كړي و خوم
ئامادە كرد و ريگاي گرتوخانە كەم داگرت كاتي گەيشتمە بەر
درگاي گرتوخانە كە ماوہي كاتيكم روخسەت وەرگرت، چومە ناو
ھودەكەي خالە، لە پاش ھەوال پرسين و چاكوو چوني خالە بە
گورجي دەستي كرد بە دروست كردني چايي، وە بە ديتني من
گەليك شاد بو دەستي خستە ناو دەستم و لە لاي خوي داينامو
وتی: «كاك ھەسەن و ھاوالەكانی كەش دويكە ھاتن بو لام و
زور دانیشن و لە پاش ماوہيەك رويشتن» ئەمجار من و خالە
دەستمان كرد بە وتوويز خالە ھەميسان دەستي كرد بە
گيرانەوہي مەتەلو قسەي خوش خوش بو رۆنكاي دلي من گالتە و
گەپی دەست پی كرد بەلام من وام ھەست پيكرد كە خەم و
خەفەتيكي زور لە ناو دلي دا كۆبۆتەوہ و ...

چایه که ئاماده بو، خاله دوچایی تیکرد و له لام دانیشت
 ئەمجار له منی پرسیار کرد و باسی چایخانه کە ی بو بگیرمەوه
 وتم: «بە خووا له رۆژهوه که تۆ له بەندیخانه دای من روم نکر دۆته
 چایخانه که له بەر ئەمه جیگا کە ی تو چول بو، دلخۆشی بو ئیمه
 نەمابو، ئیمەش رومان له چایخانه که نە کرد.» خاله ویستی دەست
 بکات بە مە تل و قسە خوشە کانی بە لام من وە بیرم هیناوه و وتم: «
 خاله تۆ بە لێ نیت بە من دا ئەمجار کە هاتم بە سەر هاتی خۆ تم بو
 بگیریتەوه.» خاله روی تیکردم و هەناسە یەکی سارد لە ناخی
 دلەوه هەل کیشاو وتی: «من له سەر بلینی خۆم ماوم - بەم
 جورە بە سەر هاتی خۆ ی بو من گیراوه - من ناوم خالە قە کوری
 قادری مام مەحموودم تەمەنم شەست و دو سالا کاتی له دایکی
 خۆم بوم و هاتمە سەر دونیاوه وەک بۆمنیان باس کردو وه له
 خوشی من که تاقانە بوم دایک و باوکم خەلکیکی زۆریان له
 خزمو و قەومان و دراوسیکان بو میوانی بانگ دە کەن و چوار شە
 و چوار رۆژ زەماوەند دە کەن، بە باشی وە بیرم نایت که تەمەنی
 منالیم چۆن رابواردوووە چۆنم تیپەر کرد، بە لام اه تەمەنی دە یان
 یازدە سالی دا بوم که باوکم ئازاریکی گرتبو وه له ناو جیگادا

كهوت، هه رچی هه مان بو خه رچی ده رمانمان كرد، به لام چاك
 نه بووه و له پاش ماوه يهك كوچی دووایی كرد، ته مه نی دريژی بو
 تو به جی هیشت، من مامه وه و دایکیکی ليقوماو و به ستزمان و
 بی كهس. هه ر وهك له پيشوه باسم كرد ته نیا من منالی دایك و
 باوكم بوم، له پاش من منالی كه یان نه بو له بهر ئه مه باوكم
 کریكاری ده كرد و دهستی كورت بو، فه قیر و هه ژار بوین باوكم
 پاشه كه وتیكي وه هایی نه بو، له پاش مردنی باوكم ماوه يهك
 زوری نه كیشا دایكم دهستی كرد به كار كردنی مالن بو ئه وهی
 خوی و منی پی به خيو بكات منیش له ته مه نی كه م دا دهستم
 كرد به کریكاری و هه مو ئیواران له پاش ته و او بونی ئیش و كار بو
 خویندن ده رس ئه چومه مزگه وت له لای مه لا عه لی ده رسم
 ئه خویند شه وانهش هه تا نیوه شه و له بهر روناکی چرا فتیله يهك
 دا ئه نیشتم و خریکی ده رس و مشقه كانم ئه بوم، به یانیانش زو
 ئه رویشتم بو مه یدان بو کریكاری دایکی هه ناسه ساردم ته نیا
 ئاواتی ئه مه بو كه نه مر بایه و بو رۆژیک زه ماوه ندی منی به چاوی
 خوی به دیبایه. به لام ئه ونده ماندو بو و چه و سایه وه، هه تا نه خوش
 كه وتو ئه م نه خوشیه وهك موته پیوهی نوساو رۆژ له گه ل رۆژ

زهرد و زهلیل ده‌بو، زوړی نه‌خایاند ئه‌میش له شه‌ویکی ساردی
 زستاندا کوچی دووایی کرد، له پاش مردنی دایکم ههمیسان من
 مامه‌وه و کوټه باریک خه‌م و خه‌فت و هه‌ژاریو ته‌نیایی و ... به‌لام
 له دهرس خویندن ده‌ستم هه‌ل نه‌گرت. به ههر جوړیک بو هه‌تا
 پلی پینجه‌م دهرس خوین، ته‌مه‌نم له نوزده سالان دابو تاق و
 ته‌نیا و بی که‌س و کار، به‌م ته‌حواله‌ش که هیچم نه‌بو به مردنی
 دایکم نه‌وه‌نده‌ی که‌ش که‌ساس و ليقوماو بوم ... له به‌د به‌ختی
 نه‌مامم بو نه خالم بو نه برا، ته‌نیا چاوه خانویکی کون و پوخواوم
 بومابوو، پوژانه که له کریکاری ته‌هاتمه‌وه ماندو و مردو له ناو
 هوډه‌یه‌کی سارد و ره‌ق و روق شه‌وم پوژ نه‌کرده‌وه هه‌تا شه‌ویک
 دانیستم زوړم له خو‌مو له ژیان بیر کرده‌وه، وام به باش زانی که
 خو‌م به دلخو‌ازی خو‌م ته‌حویلی سه‌ربازی بدم، له بهر نه‌مه دو
 قازانجی هه‌بو، یه‌کم تو‌زیک چاوه‌کانم بکریته‌وه و له ده‌ستوپیی
 سپیلکه‌ی رزگار بم و به‌بم به مړوکیکی لی‌هاتو، دوه‌م خه‌فته‌ی له
 ده‌ست دانی باوک و دایکم له بیر خو‌م برمه‌وه و له بی‌که‌سی
 رزگار بم، جا ههر نه‌مه بو که بیانی له‌خه‌وه هه‌ستام و به گورجی
 خو‌م ناماده کرد و ئی‌شوکاره‌کانی پیویستم زر نه‌نجام دا و ...

سهر و نه هیشینم، رۆیشتم خۆم ته حویل دا ... ماوه دو سالی ته وَاو به بی کم و زۆر سهر بازیم کرد و خۆم پزگار کرد، له سهر بازی (عهسکه ری) هاتمه وه، زۆر زۆر گۆرا بوم ههتا بو خۆم خۆم پی سهیر بو، ببومه مروقیکی ئازا و عاقل و پێک و پێک و زۆر که یف خوش و سهره حال له بهر ئه مه پینج که لاسم سه وَاو هه بو، ماوه ی چهند رۆژیک راوه ستام ههتا به باشی هه سامه وه، ئه مجار به لگهی سهر بازی و به لگهی خوینده وَازی و به لگهی سه لامه تیم گرت به دهسته وه دایره به دایره (ئیداره) دامزرام و دهستم کرد به ئیش و کار ... له بهر ئه وه له مانگی ره جهب له دایک بوم و له مانگی ره جهب دا دامزرا بوم، ناوی خاله ره جه بیان به سهر دا دابیریم بومه خاله ره جهب. دایره ی شاروانی هه ر چهند مۆاجبه که ی که م به لام بو من زۆر باش بو، له بهر ئه مه له ده ربه ده ری و هه ناسه ساردی پزگارم ببوم ماوه ی دوسه سال کارم کرد و پاشکه وتی کم وه لانا، ئه مجار له م پارهی هه ندی کم له خانو که م خه رج کرد و پێک و پێکم کرد، تازه ئه مه ویستم به حه سیمه وه که شه ویک دراوسی یکانم پزانه ماله که م و کو بونه وه و هه مویان خه وی ژن هینانیان بو من دیتبو، چاره نوی وای نویبو، له پاش ماوه یه کی

کەم لە گەل کێژیک بە ناوی زارا زماوەندەم کرد زارا زۆر ژنیکێ
 باش و هەل کەوتوبو، من زۆر زۆری لی پازی بوم بە بون و نەبون
 پازی بو، ماوێ بیست سال ژیانم لە گەل کرد بەلام بەقەزای خووا
 منالمان نەدەبو، تاوانی نەبونی منال لە من بو زۆرم خوڵە دار و
 بەرد دا زۆر چومە لای دوکتور زۆرم دەوا و دەرمان کرد بەلام
 خووا منالی پینەداین، هەر وەک وتم زارا ژنیکێ زۆر باش بو
 زۆربە شەرف و بە ناموس بو، ژیانیکێ زۆر خوشمان هەبو، کەم
 کوریکمان لە ژیان دا نەبو ئەوێ کە کەم بو تەنیا نەبونی منال بو،
 لە پاش بیست سال ژیانی ژن و میڤدایەتی پوژیک لە یەک جیا
 بوینەو و ... هەمیسان من مامەو و تەنیا یی و بی کەسی،
 ماوێ یەکی زۆر تەنیا بوم، هەتا سەر ئەنجام توشم بە توشی ئەم
 ژنە بی حەیا و نانەجیبە بو، بە دەست خۆم نەبو چارەنوس ئەو
 ژنە لە سەر ریگام سەوز کرد، بە کورتی پیت بەلیم پوژیک لە
 مالی خات دولبەری دراوسیمان چاومان بە یەک کەوت و ئەو بی
 وەفایە گەلیک سەکالای لە دەستی میڤدەکە پێشوی بو باس
 کردم بۆم دەرکەوت کە ئەمش هەر وەک خۆم بی کەس و هەزارە
 ... ئەمجار منیش تەواوی بەسەر هاتی خۆم بە بی زیاد و کەم بو

گیراوه، ته وَاوی پِیشنیاره کانی منی به گیان و دل قه بول کرد،
 رُوژیک زور به خوشی و دل گهرمیوه به یکه وه زه ماوه ندمان
 کرد، له بهر ئه مه ژنه له ناو دَلما به راست و پاکی هاتبو بهر چاوم
 ته وَاوی مال و سامان و بون و نه بونم خسته بهر دهستی، دایمه
 ههر وه ک ههر دو چاوکانم پاریزگاریم لیده کرد له پاش
 ماوه یه کی زور که ته مه نم بو به په نجاه سال له دایره که
 ته قاعودیان (بازنشسته) کردم منیش له بهر ئه مه مه وَاجه بم هه بو
 و دلخوشیم به ژن و ماله کم هه بو جهل و بهرگی جووانم له بهر
 ده کرد و ههر وه ک لایکی سهره حال له گهل ژنه کم به خوشی
 رِامان ئه بوارد و مانگ له گهل مانگ پاره ی ته قاعودیکم وهر
 ده گرت و ئه م خسته ناو دهستی ژنه کم به یه که وه زور به خوشی
 و به خته وری رِامان ئه بوارد، هه مو رُوژان له پاش نویژی ئیواری
 ئه چومه ئه م چایخانه و له گهل دُوست و ره فیه کانم ده ستمان
 ده کرد به قسه ی خُوش و گالتِه و گه پ، ئیوارانیش به دهستی
 پره وه ئه چومه وه بو مالی ... هه تا ئه و رُوژه ... — خاله هه ناسه یکی
 ساردی هه ل کیشاو ئه مجار وتی — که چاره نوس ئه م کاره ساته ی
 بو ریک خستم، ئیستاش ئه بی به ته مه ن و ریشی سپی یه وه ماوه

پانزده سال له ناو جه بس دا رېویرم ... — بو ماوه چهند
 دهقیه یهک خاله راوه ستا و چاوه کانی پر بون له فرمیسک ..
 نه مجار وتی — کاکه گیان نه مه بو به سهر هاتی من و رډاوه یی
 ژیانم چاره نوس نه مه ی له ناو چاوانی من نویسه ...» کاتی
 وته کانی ته و او بو من سهرم داخستو که وتمه ده ریایه کی قول و
 بی بن، بی وچان فرمیسکه کانم هر وهک جوگه له ی ئاو به
 چاوه کانم دا نه هاته خو و ار ... هر نه وه ندهم وت: « تف له ها و الی
 ژیانی که ئا و ا بی حه یا و بی ... بی » لهم کاته دا راسپی راوی
 گرتوخانه که له ده رگا که ی دا هاته ژوره وه و وتی: « برام کاتی
 و توویژ ته و او بو » ده رگا که ی کرده وه و چاوه پوانی ده رکه وتنی من
 بو، خاله هه ستایه سهر پی منیش رهق راوه ستام، باشمان به یهک
 دا کرد و ده ستمان کرد به گریان ... نه مجار به چاوی پر
 فرمیسکه وه له خاله ... خاله ی به شه رهف، خاله ریک و پیک،
 خاله ی قسه خو ش و گولی مه جلس جیا بومه وه و خو و ا حافیزیم
 لیکرد و له ناوه و ده که ی گرتوخانه که ده رکه وتم برو مال
 که وتمه ری ...

به‌نشی سیه‌ه‌م

حه‌مه لاو

له پوژگارانی زور قه دیم دا، زه مانیک که قهومی
کورد به راده ی زانین و زانستی و تیگه یشتوی ئیمرو
نه گه یشتبو، فهرهنگ و ئه دبباتی زه بانای دایکیمان
وهه لایقو ماو ئالوز و ژیر که وتوبو که زور کهس ناوی
مه کتب و توپ و ته یاره و ئوتومبیلی نه بیستبو، ئیش و
کاریان خوواردن و خهوتن بو و له ژیر چهنگی
په مه کی نه خوینده واری دا کاتی ژانیان له گهل
روړه وهی زه مان به سر ئه برد. سه ریان داخستبو وهک

مړیشکیکی بی کهس له گه شت لاو، به سه ریان داده دان، به لام
شهره ف و ناموس و په سنی پیاوړه تی خوین ته پاراست، له م زه مانه
دا بو که تاقه میک مل هوړ و تینه گه یشتو که ته نیا نه ترسی و
نازایه تان چه تفهنگیکی سه ر پر و کونو چه پرک که به کرسه ی
ساچمه و باروت و کونه په ر و پرپان ئه کرد ئه یانخسته سه ر
شانیان و خوین پی ئه نواند و شانازیان پی ئه کرد، ئه مجار به م
هوړیه وه ده ستیان ده کرد به راوه روت و په چان ئه م تاقمه ببونه
مایه ی ئه زیت و ئازاری به شیکی زور له خه لکی ئاوايه کان
هیرشیان ئه برده سه ر گونده کان و ده ستیان ده کرد به ته قه و

هات و هاوار و پمبازين و به دورى ماله كاندا ئه سپ تاو دان خه و و
خوارد مه نيان له خه لكه كه هه رام ده كرد مه به ستيان له ييك
هينانى ئه م ئالوزى و گيژاوه ئه مه بو كه له م قومه فه قير و بى
ده سه لاتة به زورى باج به ستينن كاتى ئه م تا قمه ناپياوانه
هير شيان ئه برده ناو ئاوايه ك زور له پياوه كان و لاوه گه نجه كان له
ترسى كوشتن له بن به رد و به نارى كيوه كان خويان هه شار ئه دا،
ژن و منالكانيش خويان به ژوره كان دا ده كرد و درگاي
حه وشه كه يان له سه ر خويان دا ده خست به لام تا قمه كه ئه ست
هه ل گر نه بون له سه ر زينى ئه سپه كان دائه به زين و به زورى و به
له قه درگاي ماله كانيان تيك ده رو خاند و خويان به ماله كان دا
ده كرد و هير شيان ئه برده ژوره وه هه رچى كه لوپه لى بايخدار و
به كه لك وه ده ستيان ئه كه وه ت راماليان ئه دا و بارى ولاخه كانيان
ئه كرد و ئه يان برد و به قاقا و پيكه نين گونده كه يان به جى
ئه هيشت و ... ئه پرويشتن، له گوندى كيوه سور له ناوچه ي
كوردوستانى ئيران كه گوندىكى سه رسه وز و خوش و پان و پر له
خه لكه پيشكه و توتر له گونده پچو كه كانى ده و روبه رى بو، له
برگه و زمى و ده و له مه ندى زور تر له گونده كانى تر دو چارى زر و
زيان ده بو به قوليك هه ر كه س بانى زور تر بى به فرى زور تره،
دانيشتوه كانى ئه م ئاوايه ش هه ر وه ك تاوايه كانى كه كاتى

تاقمه كه هيرشى بو دهينان ئەوانيش به وينه گوندهكاني تر
 خه لكه كه له ترسان خويان هشارده داف همه لاو لاويكي
 جوامير و چالاک و پيک و پيک بو زور له برز چاوی خه لكه كه بو.
 ئەميش به بيستنی دهنگی تهقینه وهی ههولین گوله ویرای
 خه لكه كه پای ئەكردو خوی ئەخسته ناو دارستانه كه و وه له ژیر
 داره مازویه کی پیری كونه سال كه لهق و په پيکی زوری لی بلاو
 بووه راده كشاو سهري نه خسته سهري زهوی چاوه كانی ئەهري له
 ئاسمان و ئەچو ناو بیره وه بیری له كاره ساته و زرولم و زوری ئەم
 تاقمه ناپیاوانه ده كردهو گلا له یه کی (نه قشه) له ناو میشکی دابو،
 به لام له بهر ئەمه نه خوينده وار بو نهی ئەزانی چونی داریژیت و
 خوی و ئەم خه لكه هه ژاره له دهستی ئەم تاقمه خوين خوره
 رزگار بکات له پاش راوروتی تاقمه كه و رویشتی ئەمان ماوه یهك
 ئەماو و پاشان ئەگه رایه وه بو گونده كه و ناو خه لكه، همه
 لاو گهلی روژان كه ئیش و كاری نه ئەبو له ناوایه كه دهر ئەكه و تو
 ئەرویشت بو ژیر داره مازو كه و دائه نیشت و بیری ئەكرده وه و زور
 بیر له چوینیتی ئەم رۆداوه ئەكرده وه جار جار سهري هه له ئەهري
 پرسپاری له داره كه ئەكرد و ئەوت: «ئهی داره پیره ته مه نی تو له
 ته مه نی من زور زیادتره تو دونیات له من زورتر دیوه، زور له
 پیاوانی ره شید و هه لكوتو و ماقول له ژیر سیبه ری تو دانیشتون

و هساونه وه زوړ بئ ناوی و گهرما و چهلمه ی ژيان چيشتووه، تو بهمن بهلي من چه بکهم چوون خووم و تهواوی خه لکی ناوايه کان له دهستی زولم و زوړی هم تاقمه خوین خوره رزگار بکهم نهی داره پیره من رینمونی بکه ههول هیوام خووايه و دوههم ژیر سیبهری تو بهلکهم خووا پریشکه یه ک نور بخاته ناو دلم و می شکم یارمه تیم بدات، بهلکهم به توانم هم خه لکه بی تاوان و بی گونا هه نه له چه نگ هم تاقمه رزگار بکهم.» هه مه لاو گه یشته روژان له ژیر داره که دائه نیشت و زوړی بیر نه کرده وه به لام به نه نجام نه گه یشته روژیک هر وک روژانی تر هه مه لاو له ژیر سیبهری داره که دانیشتبو له ناخی دله وه بیري نه کرده وه راکشاو چاوه کانی تازه خه سته بو سهریه ک له پر دا دو لاوی شوخ و شهنگ دو لاوی بالا بهرز و دهم به پیکه نین که یه کیان ناوی سواره بو وه نه وهی کهش ناوی قاسم بو گه یشته لای هه مه لاو و له زوړ سهری دانیشتن هه مه لاو چاوه کانی کرده وه راست بووه و دانیشت سواره و قاسم دهستیان کرد به پیکه نین و سلواویان له هه مه لاو کرد قاسم روی کرده هه مه لاو و وتی: «همه چیه؟ چی بووه چه ت لیقوم او له بهر چی گه شته روژ نیمه جی دهیلی و خوت ته نیا دیته ژیر هم داره و خه فته نه خووی و بیر نه که یته وه نابی نیمه ش بزاین؟» سواره وتی: «همه لاو ناکات له بیري دا

مه زران دنی بنه مال له دا بیټ و زه ماوندت به ده سته وه بیټ وا له
 ئیمه ی حاشارده ئه دیت؟» حه مه لاو سه ری هه لبری و روی
 تی کردن و هه ناسه یه کی ساردی هه ل کیشاو وتی: «نه به خووا،
 سوآره ی خو شه ویستم من له بیر ی ژن هینان دا نیم له بیر ی
 شتیکی که دام دهر دیکی له مه گه وره تر له ناخی دلم دایه به لام
 نازانم چی بکه م و چو نی به ئه نجام بگه نیم.» قاسم وتی: «حه مه
 لاو بوچ بو مانی باس ناکه ی به لکه م ئیمه ش به توانین له گه لت هاو
 بیر ی و هاو کاری بکه ین به یکه وه ئه م دهر د و چه لمه یه ی له ناو
 دلت دا یه بی تونینه وه» سوآره وتی: «راست ئه کا برام مه گر ئیمه
 به یکه وه ره فیق و دو ست و هاو مال نین له ناو گون دیک دا ناژین
 دهر دی تو دهر دی ئیمه شه، شادی و خو شی تو شادی ئیمه شه.»
 حه مه لاو وتی: «به خووا ئه وه ئی وه ئه لین هه ر وایه، به لام ئه م
 دهر ده، دهر دیکی قورس و گرانه» قاسم وتی: «حه مه لاو مه گر
 نه ت بیستوو ده لین هه ر دهر دیک دهرمانیکی هه یه، ئیستاش
 به فرمو به زانین دهر ده گه وره که ی که له ناو دلت دایه چیه؟» حه مه
 لاو سه ری داخست و وتی: «من شه و و روژ له بیر ی ئه مه دام که
 خووا تا قهت و ته وانم بدات به جور یک شه ری ئه م تا قمه زور دار و
 نامردانه که له ری شه و ره گه زی خو مانن به م جو ره زیانیان له ئیمه
 و ته وای دانیشتوکانی ئه م گونده و نا وایه کانی تر تال کرده ووه)

بە قەۋلىك دەلىن دار ھۆرەي لە خۆي نەيىت ناھەلاشى (براكان
 خۇتان باش ئەزانن ئەم تاقمە بوژيانى ئىمە بونەتە ھۆرە و
 تالايىمان بە گەرودا دەكەن خۇشتان لە من باشتەر ئەزانن ئەم
 ناپياۋانە چەدەردىكىمان پى ئەدن چوون ئەم ژن و منالە بى
 گوناھانە ئەزىت و ئازار دەدن ئىستاش من شەووو رۆژ لە بىرى
 ئەمە دام تەۋاومان چوون يەكتر بگىرىن و بە بىنە تۆپەلەيكى
 قورس و گران و خۇيان بە گۇدا كەين، شەر و بەلايان لەسەر
 خۇمان لا دەين». قاسم وتى: «ئەوۋە ئەلى چى كابر، مەگر شىت
 بويى ئەمان تاقمەيكن تەنەنگيان ھەيەو خەنجەريان ھەيە و
 ئەسپ و ولخاى باشيان ھەيە كى ئەتۋانى بەربەرەكانى لەگەل
 ئەۋان بكات مەگر تۋ منالى يان خوۋاي نەكرەدە عەقلىت گۇراۋە ...
 «سۋارە ولامى دايەوۋە وتى: «لام ۋايە قاسم تۋ منالى». وتى:
 تى ناگەيت، ئەگر ئىمە تەۋاومان يەك گرتوبىن و نەترسىن و
 يەك بگىرىن، ھەزار تەنەنگو خەنجەر و ئەسپ و ولخا لە ئىمە
 كارى نايىت، سەد تاقمى ۋە ھا مەلھۇر لە ناو ئەيىن بە ھۆمىدى
 خوۋا». ھەمە لاو وتى: «ئافرم بۇيت كاك سۋارە ئەوۋە وتى
 راستە ئەمەيە، بەلام چوون ئەيىت؟ چوون كاريكى ۋە ھا بگەين تا كو
 خەلكەكە نەترسن و يەك گرتوكەين، ئەمجار لە ھىرشى تاقمەكە
 خۇيان ھەشار نەدەن و خۇيان راگرن بو پاراستنى شەرەف و

ئابرۇۋى خۇيان پرواەستىن و بەبەرەكانى بكن، من دەمىكە بو ئەم
 مەبەستە ۋەك گىژم لى ھاتوۋە و سەرم سۇرماۋە و نازانم چى
 بكم. « سۋارە وتى: » ئەزانى ھەمە لاو كۆسپى ئىمە و ئەم خەلكە
 دوربون و جىاۋازى و ترسىان . خۇشاردنەۋەيە ئەمش تەۋاۋى
 ھۋى نەزانىن و تىنەگەيشتە - ئەمجار سۋارە درىژى بە وتەكانى
 دا و وتى - ھەمە لاو ئەگر تۇقەبولى بكەيت منىش لەگەل تۆم
 منىش دىمىكە بى ئاخ و خەفەتى ئەم زولمو زۆرەم ۋالە دلم داىە،
 بەلام كەسى نەبو لەگەلى باس بكم بە تىنا چەم لەدەست
 نەئەھات ئىستاكە تۇھەى ئەمە دل گرمىكە يەكجار زۆرە بوۋمن
 دەستى براىەتى و جوامىرى ئەخەينە ناو دەستى يەك ھەتا ئەم
 رۇژەيان سەرئەكەوين يان لە ناو ئەچىن، سويند ئەخۆم پەشتت
 بەرنادەم. « قاسم ھاۋارى لى بەرز بوۋە و تى: » ھەمە لاو سۋارە
 ئەى من چى؟ مەگر من پىاونىم مەگر منىش ۋەك ئىۋە لاو نىم
 ئەگر قەبول بكن خوينى منىش لەگەل خوينى ئىۋەيە بە خوۋا
 ھەتا تەنويكى خوينى ناو لەشم لەتەك ئىۋە ھەم دەست
 ناكىشمەۋە « ئەمجار ھەرسىان دەستى براىەتى و يەكەتى پىاۋانە
 خستە ناو دەستى يەك بەلىنيان بە يەك دا ھەتا پەشوى ئاخىر بو
 لە ناو بردنى ئەم تاقمە ناپىاۋانە ۋەك پىاۋاۋەستىن، ھەمە لاو
 زۆرى پى خوش بو ھەر ۋەك گۈلىكى تىنو كە تازە ئاۋ درابى

گه شایه وه ئه مجار دهم و چاوی سوواره و قاسمی ماچ کرد و
چاوه کانی پرپون له فرمیسکی شادی، روی تیکردن و وتی: «برا
خوشه ویسته کانم، ئیستا چی بکهین تا کو به ئاوات بگهین؟»
سوواره وتی: «به برپای من خویندن ... به لی خویندن مره می
زامی ئیمه خویندنه .. ئه گر توژه سه وادی کمان هه بی ئه توانین
خه لکه که رون بکهینه وه و مه به سته که یان به ریک و پیکی و
جوانی بو باس بکهین و له دهوری یه کتر کو یان کهینه وه له روی
حیساب و کیتابه وه، یه کایه تیان له ناو دا پیک به هینین وه ها
یه ک گرتویان بکهین هه مویان وه ک پو لایه کی قورس و گران لی
بیست. هه ر وه ک ئه م داره مازوه به رزه و ئه ستوره که ده میک ساله
له برامبری به فرو باران و سه رماو خوشی و ناخوشی وه ک کیوکی
به رز خوی راگرتووه و راوه ستاوه، به هیه ک کوسب و چه لمه یه ک
لار نه بوته وه ئه بیست ئیمه ش و ته وای خه لکی گونده کان له م داره
پر بایخه که لک و سه رمه شق ور گرین.» قاسم هاته جوواب و وتی
«راست ئه که ی سوواره به لام بو خویندن و فیربون ئایا بو ئیمه
درنگ نییه؟» حه مه لاو ولامی داوه: «نا ... نابرام بو فیربونی
زانستی هیه کات وه له هیه ک ته مه نیک دا ده رنگ نییه، برا کان
باشتیک و پی بلیم، نه ئه م زوردارانه وا زوله ناو ئه چن وه نه
ئیمه ش ئه توانین ئه م سه ر شو ریه هیه چی که قه بول بکهین.» به م

جۆرە ئەم سى لاوہ جوامير و خوين گهرم و له خو بور دووانه
 دەستی یە کە تی و پیاوہ تیان بو گە یشتن بە ئامانج و ئازاری دایە
 دەستی یە ک و سوينديان بو یە کتر خوارد کە هەرگیز لە یە ک
 جیا نە بنەوہ. ئەو پوژە تا کو نیزیکە ئیواری لە دەوری یە کتر
 کو بونەوہ و لە ژیر دارە مازو کە دانیشتن و لەو بابەتەو ئەم
 مەبەستە لە گەل یە ک و توو یژیان کرد. حمە لاو لە ئاخری
 و توو یژە کە دا سەری هە لپری و وتی: «دارە پیرە تو شایەت بە،
 ئیمە هەر سى مان بە یاری خووا بە لین مان پیک دا تا کو ئەو
 پوژە زولم و زوری ئەم تاقمە زوردار و خوين خووانە لە سەر
 خو مان و تەواوی دانیشتوانی ئەم ناوچە یە لانە دەین و دەستیان
 کورت نە کینەوہ پیمان ئەبەستین حەسانەوہ لە خو مان حەرام
 ئە کەین». قاسم وتی: «حمە لاو سوآره خو له ناوچە ی ئیمە دا
 فیر گە خانە (مدرسه) نییە هە تا ئیمە بە چین و دەرس بە خوینین».
 سوآره وتی: «ئە چین بو شار بە هەرسیکمان هۆدە یە ک بو خەو
 خواردن دە گرین و لە قوتابخانە کانی ناو شار دەرس ئە خوینین»
 قاسم وتی: «بە خووا ئیمە تەمەنمان زۆرە باوەر ناکەم لە
 قوتابخانە کان رینگا بە ئیمە بدەن مە گەر بە چین بو مزگەوتە کان لە
 لای ماموستاکان دەرس بە خوینین». حمە لاو وتی: «بژیست قاسم
 ئەمە زۆر بیریکى باش و بە جى یە، لە دولاوہ بو ئیمە باشە، یە کم

دهرس ئه خوینین و دوههم شه وانهش ههر لهوی ئه خهوین.
 خوارددهمهنی و کهلو په لیش مان له مالهوه بو ئه هینن». سوآره به
 پیکه نینهوه وتی: «حه مه لاو ههر خووا ئه زانی ئه بی ئیمه چهند
 سال به خوینین هه تا شتیک فیر بین و به توانین خه لکی روڤ
 بکه نینهوه». حه مه لاو وتی: «سوآره له سایه ی خوواوه ئیمه
 گهورین و پیاوین و عه قل و هوشی ته واماومان هه یه، لام وایه ئه گر
 دو سال بی کهند و کو سپ دهرس به خوینین وه له ته ک پیاو
 گهوره و زانا کان هاموش واماومان به بیئت، بته وای هه موش تیک
 فیر ئه بین و ئه توانین به دهمی گهرم بو بردهنی ناوهی ئهم گیر و
 گرفته له گهل خه لکه که به باشی و توویژ بکه یین و وهرونیان
 بکه نینهوه ...» قاسم وتی: «ئه زانن پراده یه ک سه رگهرمی ئهم
 قه سانه بوین نان خواردنمان له بیئر چوته وه». حه مه لاو وتی: «به
 خووا له خوشی ئیوه ئهمه خور ئاوا بونه ئیستاش برسیم نییه و
 نان خواردنم له بیر چوته وه» ئه و رۆژه کاتی که خور زرده یه کی
 مابوو به ئه سپایی له سه ر کیوه کان خوی را ئه کیشتا تا کو خوی
 هه شار بدات و ئاوا بیئت، ئهم سی لاوه بریاران دانا که بیانی پیش
 خور کهوتن خویان ئاماده بکه ن و به روشار بکه ونه ری ... له ژیر
 دار مازو که جیابونه وه و به رو گوندی کیوه سور سه ر و ژیربونه وه
 کهوتنه ری، کاتی گه یشتنه وه نا و ئاوایی بته وای و لات تاریک

ببو، زور له مالنه کان چرانو ټيکانيان دا گيرساند بو، هر کام له
 مالي خويان نانيان خوارد و هسانه وه و خهوتن ... شهوي تاريخک
 و رښ له تپه پين دا بو، بایه کی فینکی به یانی دهستی کرد به
 شنه شن و که له شیرنه کان دهستیان کرد به قوله قول مژدهی
 تپه پینی و وهاته نی رږږیکي تازه یان به و که سانه ی تا کو ئیستا
 خه وتبونو و له تنگه و چه له مه ی رږږی پيشو هسابونه وه،
 خه به ریان ده کړنه وه هیواش هیواش ئه ستیره کان روناکی خويان
 له دهست نه دا و هه وره تاریکه که ی شه و جیگای خوی به هه وری
 سپی له گوړه پانی ئاسمان دا ئالوگور ئه کرد، له سی مال له ئاوی
 کیوه سور سی لاو که هر کامیان کولی کی به پشته وه بو دهر که وتن
 په شتیان له ئاوی و رویان له چولی به دل گرمی کی قورس و بیر
 و باوه پکی نوی هومیډ به خووا، که وتنه ری، کاتی گه یشتنه لای
 ئه ستیره که ی ئاوی به که کو له که یان دانا و دهست نویژیان گرتو
 به رو قبله راوه ستان و دو په کائت نویژی به یانی که له سهر
 شانیان بو به جی هینا و له پاشان دهستیان به رز کړده وه و له
 خووا پارانه وه ته نیا هر خووا ئه یزانی له ناو دلی هر کامیان چه
 ئاوات و ئاره زویه کی تیډا یه، چه یان به دل دا ئه هات و چه یان له
 خورا داوا ئه کرد له پاش ته واو بون له نویژ ... به سهر پیوه
 نانیکیان به په له خوارد و همه لاو وتی: «هه لستن پیاوانه بروین

تاكو خور نه كه ويت خومان له پيدا ههله چوني هم كيوه رزگار
 بكه ين خومان بگه ينينه سهر لونتكه ي كيوه كه نه مجار سهر و
 ليژي بروين به ره و پيشه وه، كوله كانيان به كول دادا و يهك په شو
 رويشتن ناو شار، خوري نيوه پرو تاسماني داگرتبو، لايان دا بو
 ناوچا يخانه يهك دو سي چايان خواردوه و هسانه وه، زوري پي
 نه چو كه بانگي مزگه و ته كاني ناو شار دهستي پيكرد كوله كانيان
 خسته ژير باخه ليان و بهر مزگه وتي گه و ره كه وتنه پي دهست
 نويژيكي باشيان گرت و خويان ته و او خاوين كرده وه و
 پيلاوه كانيان و كوله كانيان له قولينچيكي ناو حه و شه ي
 مزگه و ته دا جی هیشت و پويان كرده ناو مالي خووا، تازه نويژي
 جماعه تي نيوه پرو دهستي پيكرد بو كه هم سي لاوهش له نويژه كه
 دا به شداربون له پاش ته و او بوني نويژ و رويشته ني خه لكه كه
 چونه به ره وه و له تهك ماموستاي مزگه و ته كه له بابته
 مه به سته كه يان زوريان و توويژ كرد، ماموستا كه پياويكي زانا و
 تيگه يشتو و عالم بو زور زوري پيخوش بو وه ريزي ليگرتن به
 خيره اتني كردن ... ماوه ي دو. سال ته و او هم سي مرقه شه و
 رोज به دلگرميكي ته و او خريكي خويندن و فیربوني زانست و
 زانياري بون، به قوليك هر شه ويك ريگای ده شه ويان ده پيو و
 له و ماوه يه دا له بر نامانجي خويان وه ها زانست و زانياري فیربون

و وهها چاويان كرايه وه كه له زور جيگاي فيرگه كان و مه دره سه كان باسي زاناي و زانياري ئهم سي لاوانه يان ده كرد، ماموستاش له بهر ئهمه زه حمه ته كه ي كه له گه لياني كيشا بو به زايه نه چو بو، شانازيكي زوري پيده كردن له پاش دو سال هه ول دان و تيكوشان و بير و باوه ريكي جووان و پاك و خاوين، به دهستي پر و ميشكي پر له زانست و زانياري له پاش خووا حافيزي و دهست ماچ كردني ماموستا بهرو مال و ئاوايه كه يان گرانه وه ...

دانيشتوكاني ئاوايي كي وه سور و گونده كاني دهور و بهر كاتي ناگاداري گرانه وه ي ئهم سي پياوه بهرز و به هه لمه ته بون پيشوازيكي گه رميان ليكردن و باوه شيان بو ده كردنه وه و سه ر و چاويان ماچ ده كردن، ماوه ي هه وتويه كي ته واو ميوان و ميوانداريان بو گرتن، هه ر شه وله ماليك و هه ر پوژ له ماليك ميوان ده بون، خه لك ي ئاوايي كي وه سور و گونده كاني دهور بهر به گيان و دله وه ريزيان له ئه گرتن، ماوه ي ده پوژ له هاتنه وه يان تي پهر ببو كه پوژيك به ياني حه مه لاو ته واوي خه لك ي ئاوايه كه ي به ژن و پياو و پير و لاو و مير مندا ل كو كرده وه و خوي له جيگايه كي بهرز راوه ستا و سواره له لاي شاني راستي و قاسم له لاي شاني چه پي راوه ستان، حه مه لاو كاتي دنيا بو كه ته واوي

خه لکه که کۆبونوه گوی یان بۆ راگرتووه، بهم جوړه دهستی بهو
تارکهی کرد وتی: «به ناوی خوځای گه وره و میهربان،
دانیشتوکان به شهره فی گوندی کیوه سور و دهو روبه له پاش
سلاویکی گهرم و به تین هر وهک خوتان نه زانن ئیمه ئهم سی
که سه ماوهی دو سال بۆ فیربونی زانست و زانیاری، ئهم گونده و
ئیوه مان جی هیشت بۆ ئهمه فیری زانست و زانیاری به بین و
چاومان بکړیته وه و له دنیایی ئیمرو که تیدا ده ژین حالی
بین، تا کوبزاین جی بووه و جی قوماوه بوچ ئیمه له هیچ حالی نین و
هیچ نازانین. جا هر له بهر ئهمه بۆ که ئیمه ئهو سی که سه
ماوهی دو سالی ته و او بۆ فیربونی زانست و زانیاری ئهم گونده و
ئیوه مان به جی هیشت تا کو چاومان بکړیته وه و له دنیایی ئهمرو
حالی بین خومان و ئیوه و ناموس و شهره مان له ژیر پیلاوی
تاقمه یهک خوین خوړ و له خوځا بئی خبره رزگار بکه ین وهک
ووتی دیلی و نه زانین ونه خوینده واری له ملی خومان و مناله کان
مان داده مالین. ئیستاش و اچا که یهک بگرین و یهک گرتوبین.
نه گر هه مومان یهک گرتوبین وهک پولا یه کمان لی دی که هیچ
شتیک کاری لی ناکات و ناتوانی له به ینی بهریت ئیستاش نه بی
زیاتر پر یگای خوځا و خوځا ناسین به پیوین تا کوبه ئامانج بگه ین.
میژو واپیشان نه دات که نه و که سانه یهک گرتوبون پیکه و تونو

وه هيچ كه سيك و هيچ تا قميك نه يتوانيوه تيكيان رمني و زولم
 وزوريان لي بكات و پهشتيان به شكيڼي، نه گر ئيمه گه شتمان
 به يكه وه يه ك گرتوبين وه پياوانه يه ك بگرين و دهستي يه كه تي
 و برايه تي به دينه دهستي يه ك هه ول شه رڼف و حه يا و ناموسمان
 نه پاريزن و دوه هم دهست كه وتوي دهسته كانمان كه به ره همي
 ساليك رنچ و به دبه ختي و زه حمهت خو مان و زن و مناله كانمان
 به هه زار دهر د و چه له مه و ناكوكي و دهستي دهينين كه س
 ناتواني به زوري و مل هورري و خو رايي له دهستمان به ستيني و
 له دهستي نادهين ئيمه يه ك گرتوبين، ملي مل هو ران له گياني
 پيس و چه په ليان جيا نه كينه وه، ئيمه نه بي به تيكرايي وه ك پياو
 راوه ستين و دهستي نه م تا قمه ناپياوانه كورت بكه ينه، هه تا كه ي
 سه رداخين و خو مان هه شار بدهين نه وانيش زولم و زور له ئيمه
 بكن، نه يوه نه رو ان و به چاوي خو تان چاوتان پيكه وتوووه كله
 شيريك، دور نه روين كله شيره كه ي مالي مام حوسين كه چوار
 مريشكي شه و و روژ له گه ل دايه، كه نه م چوار مريشكه به
 ناموسي خو ي نه زاني، نه گر كله شيريكي كه هه لكوتيته سه ر
 يه كي له م مريشكانه كل شيره كه چو ن نامبازي نه بيت و هه تا
 ته نو كي ئاخري خويني له له شي دايه شري له گه ل نه كات و راوي
 ددهات و پاريزگاري له مريشكه كه نه كات. من پرسيارم له ئيوه

ئەمەيە ئايا ئيمە که ئادمیزادین له سایه‌ی خووا عه‌قل و هووشمان
 هه‌یه، توانای کله‌شیریکشمان نییه؟ ئایا خووا‌ی گه‌وره و میهربان
 ئیمه‌ بو ژیان و ژیان کردن و ئازادی به‌دی نه‌هیناوه ئایا ژیان
 مردن له ده‌ست خووا دا نییه؟ براکان ئیمه‌ له‌م گونده‌ دا ئەژین و
 ژیان ئەکه‌ین، ئەگر وایه‌ ئەبێ له‌ ناموس و سنوری خۆمان
 پاریزگاری بکه‌ین و به‌سه‌ر به‌رزى بژین، لام وایه‌ زۆر له‌ ئیوه
 چاوتان به‌ شارکه‌وتوو له‌ ولاتی ئیمه‌ دا هه‌زاران گوندو شار هه‌یه
 و وه‌سه‌ر په‌رستی ته‌واوی شار و لادیه‌کان له‌ ژیر ئالای حوکمه‌ت
 دایه‌، ته‌واوی ئیمه‌ و خه‌لکی شاره‌کان له‌ ژیر ئالای حوکمه‌ت دا
 ئەژین ئیمه‌ له‌ شار نامه‌یه‌ که‌مان نویوه، داومانه‌ به‌ ده‌ستی
 راس‌پێراوه‌کانی حوکمه‌ت و هه‌می‌سان ئەنوسین و شه‌کایت
 ئەکه‌ین ئەگر ولامیان پێ نداینه‌وه ئەمجار خۆمان به‌یه‌که‌وه یه‌ک
 گرتویی و پشت ئەده‌ینه‌ په‌شتی یه‌کتر و به‌ یارمه‌تی خووا ئازا و
 پیاوه‌تی خۆمان ئەم تاقمه‌ ناپیاوانه‌ له‌ سه‌ر خۆمان لا ئەبین ...
 ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ ره‌ق راوه‌ستا بون و مرته‌قیان لی برابو سه‌ریان
 سوڤ مابو که‌ هه‌مه‌لاو و کوڤی سوڤی شه‌ریف، ئەم هه‌مو زانایی و
 رووشن بیری و وته‌ جوآنانه‌ له‌ کویی فیربووه و کی فیری کردوووه؟
 خه‌لکه‌که‌ وته‌کانی هه‌مه‌لاویان زۆر پێخووش بو وه‌ به‌ ته‌واوی گوی
 یان بووشل کردبو، هه‌مه‌ لاو وتی به‌ریزه‌کان خوشه‌ویسته‌کان

ئەبێت ئیمە لە پیش تەواوی ئیش و کارەکان دا، مزگەوت دروست
 بکەین مزگەوت مانای جیگای کۆبۆنەووە بۆ سوپاس و پرێزگرتن لە
 خووا، ئەم خووا یەکی کە ئیمە خەلق کردووە و بەدی هیناوین،
 ئەم خووا یە کە گیان و روحی بە ئیمە داوە، ئەم خووا یە کە دايمه
 لە چەوتی و راستی و ژین و ژيانی ئیمە ئاگاداره، ئەم خووا یە کە
 نیر و میوی خۆلقاندووە تا کۆ لە نیزیکی بونی ئەوان بۆ بەردەوامی
 رەسن و پرەگەز ئەولاد بەدی بەهینین، دوامی ژیان پایەدار بێ جا
 فەرق ناکات ئەم نیر و میووە چە ئادەمیزاد بێ یان حەییوان، هەر
 کام پرێگایەکی هەیه فەرق ناکات بۆ نیزیکی مانەووەی ژین لەسەر
 دونیا ئەبێت ئەم بۆنە پایەدار بێت ... من ئیمپرو بە دەنگی بەرز
 هاوار ئەکەم و بە ئێووە رادەگەینم خەلکی خوشەویستی ئاواپی
 کیووەسور، یان ئەبێت هەمومان یەکی گرین ئازا و نەبزی یان
 تاکو مزدن بەسەر شوپی و مل شوپی زولم و زووری ئەم تاقمە و
 ژيانی وەک مردن قەبول بکەین، بە برۆای من باشتر ئەویە دەست
 بخینە ناو دەستی یەکی و پیمان ببەستین و پیاوانە بژین و چی کە
 حەقی مل هۆری و باج بەم تاقمە نامەردە و لە خووا بەدورانە
 نەدەین، ئیمە ئەبێ سەنگەر دروست بکەین هەولین سەنگەری
 ئیمە مزگەوتە، لە ناو مزگەوت دا کۆ ئەبینەووە، مەبەست و
 پیویستەکانمان باس ئەکەین و نوێژ ئەکەین و لە خووا ئەپارینەووە

هه تاسهر کوتو بین، ئه مری فهرمانی خووا له ناو مزگه وته که
 به جی ئه هینین و قورئان ئه خوینین به رامبه ری ئه مری خووا
 رهفتار ئه کهین، ئه مهش باش یزانن ههر که سی هومی دی به خووا
 بیست و پهشتی به خووا بهستی خووا ئاگاداری لی ده کات و پشتی
 ناشکی نی ... له م کاته دا مام ره حمان - که پیایکی پیش سپی
 قه لو و تیک سه رماه بو، خاوه نی موچه و مه زرایه کی زور بو،
 خه لکی گونده کهش زوریان خوش ئه ویست و ریزیان لی ده گرت
 - له ناو خه لکه دا هاواری کرد، حه مه لاو حه مه لاوی شیری دایکت
 لی حه لال بیست، به خووا وتاره کهت و قسه کانت له ناو دلی من دا
 وه ها کاریگر بو له خوشیان فرمی سکی گهرم به چاوه کانم دا هاته
 خوار ئیستاش به شایه تی ئه م خه لقه به خوم و کوره کان و مال و
 دارایه کهم هه تا پشوی ئاخر له گه ل ئیوه م ههر چونی ئیوه باش
 ئه زانن منیش ئه مه ئه کهم کاتی خه لکه که ئه مه یان له ده می مام
 ره حمان بیست، ته و او خه لکه که به تیکرایی هاواریان کرد
 حه مه لاو حه مه لاو ئیمهش هه مومان له ته ک ئیوه یان و تاوه کو
 ته نوکی خوین له ناو له شمان دا ماییت پهشتو ئه گرین و فهرمان
 به جی ئه هینین، کاک پیرو ت هاواری کرد و وتی ئه گر قه بو لی
 کهن من ئه م زه وییه ی له بهر مالانه وه له ناو جهرگی ئاوایه که دایه
 پی شکه شی ئه کهم بو دروست کردنی مزگه وت مالی خووا وه

ئەمەي لە دەستەم بێت درێغی نا کەم . کاک مەحمود کە دار تاشی
 ئاواپە کە بو هاواری کردو وتی منیش دەروست کردەنی تەواوی
 دەرگاو پەنجەرەکانی وەئەستوی خۆم دەگرم . لەم
 کۆبونە وە یە خەلکە کە هەر کامیاب بە گۆیرە خۆیان بە لێنی شتیکیان
 دا . ئەمجار کاک و سەمان کە ئاسەنگەری ئاواپە کە بو هاواری کرد
 حەمە لاو . سۆارە قاسەم وەرن بە گەشتەمان بکەوینە پری و برۆین
 بۆ دیاری کردەنی زەویکە و بە هومییدی خووا دەست بە کاربین .
 بە تیکرایی کە و تەنە پری و پۆیشتن تاگە یشتە سەرزەویکە لە پاش
 و تووژیکی زورجیگا کە یان دیاری کرد و گەللەیان کیشاو ...

ماوە یەکی زۆری نە کیشا . لەبەر ئەوە خەلکە کە بە گیان و دل
 پۆز و شەوکاریان دەکرد مزگەوتیکی جووان و گەورە و پیک و
 پیک تەواویان پیک هینا ئامادەیان کرد . نیزیکی نوێژی نیوە پو بو
 . هەولێن کەس قاسەم بو کە لە بەر هیوانی
 مزگەوتە تازە کە بە دەنگیکی بەرز دەستی بە بانگ و ناوی اللە و
 ئەکبەری لە ناو مزگەوتی تازە پیک هاتوی کیۆە سور بۆا کردە وەو
 بە گویی خەلکی راکەیاندا خەلکە کە گویان لە بانگی نیوە پو بو
 تەواویان کۆبو نە وەو دەست نوێژیان شوشتو ئامادەبون
 حەمە لاویش پێش نوێژی بو کردن فەرمانی خاویان بە تیکرایی
 بە ئەنجام گەیاند . لە پاش تەواو بونی نوێژە کە هەمویان دەستیان

بهرز کرده و هه سوپاسیان له خواي مه زن و بی هاوتا کرد. حمه لاو به خلکه که ی راگه یاند له پاش نویژی ئیواری کوپونه و هه مان هه یه. تکانه که م هه موتان کوپنه و هه ئه مجار بلا و هه یان کرد بوخوار دنی نان و چایی نیو هه رو رویشنه و هه بو مالی خویان. خریکی ئیش و کاریان بون ... له کاتی خویدا قاسه م بانگی ئیواری ده ست پیکرد ته و او ی خلکه که بو نویژ هاتن بو مزگه وت و کوپو نه وه. له پاش ته و او بونی نویژ سوآره هه ستایه سه ری باسی ژیان و گه و ره یی خو و او خوشه ویستی پیغمبه ری (ص) بو کردن خلکه که ئه م باسه شیان زور پیخوش بو. له پاش ته و او بونی و ته کانی سوآره خوا حافیزیان کردو رویشتن. گه شت رۆژو زور له شه و ان خلکی ئا و ای کیوه سو و رو ناوچه که له ناو مزگه وتی تازهدا کو ده بونه و هه به نو ره حمه لاو و سوآره و قاسه م باسی دین و قورءان و سه ره به ستی و خویندن و خوینده و اریان بو ده کردن. زور له خلکه که کان پیشنیاری ناو نوسی منال له کانیا ن بو فیر بونی زانست و زانیاری و ده رس خویندن به م سه پیا و هه ئازاو چالا که ده کرد. که منال له کانیا ن به نی رنه مزگه وت و ده رس بخونین. ئه و انیش هه رسیکیان به دل گرمیککی زور له و پیشنیاره پی شوازیان کرد له گونیدی کیوه سو و رو ئا وایه کانی ده و رو بر له چه ند روژدانیزیکه پانزده بیست منال و میر منال و لاوی تازه پیگه یشتویان ناویان نوسی و ناماده ی

دهرس خويندن بون . خیر و خوشی و به ختیارى روى کردبو ناو
 ئاوايى كيؤه سور خه لکى به دلخوشى و دلگر مى خريکى
 ئيشووکارى رۇژانه بون . به نام ئهم حه سانه وه و خيرو خوشيه زورى
 نه خياند . رۇژيک له پرده تاقمه چته ومهل هۇرپه کان به هات و
 هاوارو تهق و تۇق پهيدا بۇنه وه و ئالۇزيان خه سته وه ناو ئاوايه كه .
 نه مجار خه لکه كه له بهر ئه وه دلگرم بونو باش پون بونه وه ترسيان
 له دل دا نه بووه ترسيان به وته كانى حه مه لائو شه كابو . ئاوايه كه يان
 چول نه کردو خۇيان له بن بردو كيؤه حه شار نه دا . وهك پياوان
 برامبه رى تاقمه كه راوه سستان تاقمه كه وبه رپوه بهر كه يان زۇريان
 پى سه يربو . حه مه لائو و سوارو قاسه م له پيشه وهى هه مو
 خلکه كه راوه سستان بون . مهل هۇرپه کان دهورى خلکه كه يان
 داوگه مارويان دابون و به دهنگى بهرز پى نه كه نين و گالتيه يان پى
 نه کردن . حه مه لائو روى کرده سه پروكى زۇرداره کان ووتى چى تان
 له گيانى ئيمه ئه ويت ؟ بۇچ ده سستان لى هه ل ناگرن .
 ئيمه به هه ژاريو كلولى هه زار دردو به دببه ختى ناتوانين نانى
 رۇژانه ي خۇمان وه ده ست بينين . ئيوه مهل هۇرپه نه ي چيمان لى
 ده ستين چه مان به ده سته وه نه ماوه من له لايان گشت ئهم
 خلکه تكتان ليده كه م ده سستان لى هه ل گرن و چيکه نه زيت و
 نازار مان مه ده ن ... كابرازور تورپه بو به قۇنداغه ي تفهنگه كه ي

به توندى دای له سىنگى حمه لاو وتى نه گر له مه زياتر دهم دري نژى
 بکيه يت نه مجار گوله يه ک نه دمه ناو دمت هوه. پاشان پړوى
 کرده خلکه که ووتى يا الله خير ابن بوچ پاره ستاون به پړون هه رچى
 هه يه وه ده ستان هينا وه به بى مات هلى بومانى به هينين. ده يا الله
 تا کو هه موتانم به گوله نه کوش توه. نه حمه دکورى مام خالند
 له ناو خه لکه که داهاواري کرد ووتى قور به سهرتان ته و او بو پړوى
 مهل هوړى نمه جارن نيه. به خو و او چاوتان کوړبى کهس ناماده
 نيه هيچ تان بو به هينى با شتر نمه يه مه لتان به شکين و گوړتان
 گوم بکهن. سه پړوکى تاقمه که له پاده به در بهم و ته يه نه حمه د
 توره بو تفهنگى راست کرده وه و گوله يه که له ناو چاوانى نه حمه د
 داو مي شکی بلا و کرده وه. نه حمه د لاوى تازه پيگه يشتو وه خوشى
 له خو نه ديو له ناو خو ينى ئالى خويدا گه وزى. خه لکه که هاواريان
 لى پيدابو ژنان ده ستيان کرد به شين و گريان و قور پيوان
 وقه زريننه وه. پياوه کان هاوارها و اريان لى پيدابو مه شتيان به رز
 کرده وه و پياوانه خو يان پيشان دا نه مجار کهس راي نه کردو
 وه خو يان حه شار نه دا. تاقمه که چاويان زهق ببو وه تفهنگه کانيان
 روبه خه لکه که راگرت. يه کيان هاواري کرده هر کهس له جيگای
 خو ي بجوليت هه ته و او ي له شى وه ک بيژنگ کون کون ده کهن.
 سو اړه خو ي گه ياننده لای کابراى سه پړوکى تاقمه که ووتى

كاكه بېكە بۇ خاترى خوۋا دەست لەزۇردارىو كوشت و كوشتار
 ھەلگىرە . ئىو ەش ھاورە سن و ھاورە گزى ئىمەن بۇچ ۋاھار بونو
 ئىمە ئازاردەدن . كابراوتى بېر دور كەو ە ئەگىنا گوللە يەك ئەدەم
 لەناودەمت . ھەلاو و یتىكر دووتى كاكى خۇم تازە بەم ئىۋارە
 چىمان بۇ پەيدا نابىت و چىمان دەست ناكەوى ھەتابۇتان بە
 ھىنن تكات لىدە كەخوين رشتن بەسە . تۇبە ئىمە دەرفەت بدە .
 لەپاش دەيان پانزەرۇزى كەبگە رپو ە ھەرچى تۇبە فەرموى ئىمە
 بۇت ئامادەدە كەين خۇت باش ئەزانى لەدەستى ئىمە بو ئىو ە
 ئازارىك ناگات ئىو ە چە كوبەدەستەو ئىمەش لەقوماوو ە ھەزارىن
 لەم ھەوتۇداتە ۋاوى كەلوپەلى بايخ دارئەبىن بۇفروشتن و
 پارەكەى بۇئىۋە ئامادەدە كەين . لەپاش تەۋاو بونوى
 ماو ە كەتۇئەتۇانى بەبى ھات و ھاۋارو پياو كوشتن بىتەو ە
 دۇخوازىكەت كەپارەى ئامادەيە وەدەست بىنى . ئىمە فەرمانى
 ئىو ە لەسەر چاۋ ئەنجام دەدەين . كابراوتى بۇۋ... دور كەو ە
 ھەتيولام ۋايە سەربەلشتەو ەزىادىيە . ئەگرزۇرى لەسەربېرى
 فەرمان ئەدەم وىنەيى ئەم ھەتيو ە بەت كوژن . وە لەناوخوينى
 پىسى خۇت دا بەگەوزىي . ھەلاو وتى من پىاوم تۇش پىاوى
 قەولت پى ئەدەم ئەگرئەمجارە رپت كەوتە ئەم گوندە بە دەستى
 بە تال نەگە رپتەو ە . بە قولى من باو ەربكە . كابرازۇر تورە بوو ەك

به وری به یان گرماندی وتی لیم دور که وه توئه وی من بخه له تیئی
یان ئهوت له ناو می شک دایه له م ماوه یه دا به چی راسپیژه کانی
حوکومهت برژینییه ئیره. حمه لاه وتی ناتودلنیابه ئه م باسه له ده می
کهس ده رنایهت من به لیت پی ئه ده م که حوکومهت له م
مه به سته ئاگار نه بیٔ. خه لکه که که زور باش ئه یان زانی
که حمه لاه به بی بیر کرد نه وه قه ول نادات. تی کپرا هاواریان
کرد قه ولی حمه لاه قه ولی پیاوه ئیمه له سه رقه ولی ئه م ره فتار
ئه که یین تودلنیابه. کابرا زانی ئه م وتوو یژه بی ئه نجامه خوینی
چه ند که سی کهش برژینی چی ده ست ناکه وی. ئه م جار به ده نگی
به رز هاواری کرد. ئیمه ئیمرو ئه روین وله سه رقه ولی ئه م لاه
وئیوه حیساب ده که یین ماوه پانزه رۆژ به ئیوه ده رفهت ئه ده یین.
له پاش ته واو بونی ماوه که ئه گه ی نه وه. به شه ره فی خوموو باو کم
سوین ئه خوم ئه گه ربیتوئیوه به قه ولی خوتان ره فتار نه کهن ویان
راسپیژاوه کانی حوکومهت بوئیره به هیئن. قه راریت به قه راری
پیاوان ئه م گونده ژیرو روه که م وگو ماوی خوین به دی ده هیئم.
به کهس ره حم ناکه م له منالی سه ربی شکه هه تاپیری سه د ساله
ئه کوژم. تا کو ئیستازۆرم کار به ژنان نه بووه. به لام ئه مجار شه ره فو
ناموستان لکه دار ئه که م. ته وای پاتالو ئازالیش له ناو ئه به م تاق و
له ژیر گوله ده رناچه ن. کهس به زیندوی ناهیلیم. سوآره هاواری

کرد وتی ئیمه خوومان به پیاو ئه زانین ئمه ی حمه لاو وتی
 ئیمه رظفتاری پی ئه کهین . کابرا وتی منیش هه رئه مه مه ئه ویت
 ئه مجار فه رمانی دا تاقمه که له گه مارودانی خه لکه که دور که وتنه وه
 و کابرا خو ی که وته پیش و ئه مانیش به شوینی دا له ناو گونده که
 ده ر که وتن و دور که وتنه وه . خو ر زه رده یه کی بی هی زی مابو
 هی دی له سه ر کیوه کانی ئا وایه که ئا و ئه بو . حمه لاو خو ی که یانده
 سه ر ته رمی لاوی خوشی له خو نه دیو و خه لکه که ش ده وریان
 گرت حمه لاو وتی باشتر ئه مه یه بیخینه سه رده ست وله بر هه یوانی
 مزگه وته که بی شو رین و که فنی بکهین تا کو به یانی له ناو
 مزگه وته که دا ی به نین و به یانی گو ر ی بو هه ل که نین و به خاکی
 به سپیرین . هات و ها و ا رو شیوه نی ژنان ولاتی دا گرت بو . حمه لاو
 هه مویانی کو کرده وه زو ر ی باس بو کردن هه تائه و کاته که گه شتیان
 دل یان هه سا وه بی ده نگ بون . ئه مجار پیا وه کان به م جو ره ی
 حمه لاو وتی ره فتاریان کرد . ئه مجار گه شتیان به پکه وه نویژی
 شیوانیان له ناو مزگه وته که دا کردو . حمه لاو مایه وه له سه ر
 ته رمه که وخه لکه که بلا وه یان کرد . گه شت بنه مائه چراکانیان
 داگیرساندبو . ته نیا مالی مام خالندی لیه و ماو بو له بر له ده ست
 چونی لا وه که یان له ناو تاریکی دادانیشتبون به چه پوک به سه ری
 خو یان دائه داو قو ر یان ئه پی و ئا ... مام خالند که پیاویکی پیرو

كه ساس بو فرميسكى گهرمى به چاوه كانى دا نه هاته خوارو
 له ژيرچهنه ي به ريشه سپى كه يدا دلوپ دلوپ ريژنه ي نه كرد .
 جهرگى ته واوى له تاو كورپه جووانه مهرگه كه ي له ت له ت ببو
 به لام له بر نه له ناو خه لكه كه دا په يمانى له ته ك حمه لاه به ستيبو
 وه ك پياو پيشى نه خوارده وه دهنگى دهرنه نه هات . خه لكه كه
 له پاش خوارده نى نان و چايى شه وه هميسان ريگايان داگرت و
 له ناومزگه وته كه كوښونه وه و تارايه كى سوريان به سهر ته رمى
 نه حمه د دا داو ته رمه كه يان له ناوه راستى مزگه وته كه داناهو
 له ده وري كوښونه وه داواى عه فويان بو نه حمه دى جووانه مهرگ
 له خووا نه كرد كاتى چاويان به ته رمه كه وفرميسكى گهرمى مام
 خالند نه كه وت به تيكرايى كولوى گريان دايى نه گرتن و
 فرميسكى گهرمى به لارومه تيان دائه هاته خوار. حمه لاه
 هه ستايه سهر پى ووتى پياوه به ريژه كان پياوه به شه رپه كانمن
 شانازى به ئيوه ده كه م . شانازى به خوينى ئالى نه حمه دى
 جووانه مهرگ نه كه م خوينى ئالى نه حمه د چراى ئازادى و
 سه ربه ستيه بو ئيمه نه م خوينه نه بيته هو ي يه ك گرتن ويه ك
 گرتويى بو ئيمه و ته واوى ناوچه كه نه بيته ريگايى رزگارى له ژير
 پيلاوى نه م تاقمه نامهردو ناپياوانه شانازى به مه نه كه م كه ئيمرو
 ئيوه وه ك پياو وه ك پاله وان وه ك شيرله برامبه رى دژودوزمن

دا پراوهستان و خوټان هه شار نه دا ته رسو خوټ به دلو دانه هات و
 ته رسو لي جيا بووه له بهرام بهر هم بي شهرم و بي نابروانه
 راوستان گه شتمان باش نه زانين وه ده ست هي ناني ژياني بي ترس و
 پاريزگاري له شهرفوو نابرو نه بيت له ناستي هم جوړه ناپياوانه
 پراوه ستين . نه بيت خوين بهر ژي مه گه رنه تان بيستووه ده لين
 داري ئازادي به خوين ئاوده دري . بويه نه مشه و ئيمه لي ره له ده وري
 هم لاوه ژاكاوه هم لاوه له خوين گه و زاوه كه بو ئيمه بو ته چاري
 ئازادي كو بوينه وه تاكو به له ين به يه ك به ده ين وه به خويني هم
 شه هیده سوين بخوين هه تا تو له نه ستينين و حه قی ژياني به بي
 ترس له ناپياوانه به ده ستی خو مان نه ستينين پاشه كشه ناكه ين
 ئيتر سه ر كه و تويي هه مولا يه ك له خو وای گه و ره دا واده كه م .
 سو اړه هه ستا ووتی براكان له بر ئمه ماوه كه كه مه و له پاش نه و
 ماوه يه هه مي سان هي ترش ئكه نه سه ره مان نه مجار
 خو وانه كرده به سه ره مان داده ن تا قمان نا هيلن قاسه م ووتی به
 هو مي دی خو و قا چيان نه برين و بو داي م سي به ري ره شيان له سه ر
 خو مان و ناوچه كه لاده دين . حه لاو وتی براكان سه ر شو پری مه ل
 كه چي به س نيه كاتی هم نه گه يشتو وه كه له خو مان و ژن و مناله
 بي تا وانه كان پاريزگاري بكه ين . مام ره حمان ها واري كردو وتی
 راست نه كا براكانم تا كه ی مه ل كه چ و سه رشو پرين به خو وامن

که ته مه نم به شست سال گه یوه. تفهنگ هل نه گرم و ولامی
 گولله به گولله نه ده مه وه نه گهر که سم له گهل نه بیته نه نیا خوم
 بهر گریان لیده کهم خه لکه که که تیگرا هاواریان کرد. بوچ مام
 ره حمان مه گهر ئیمهش پیاونین؟ مه گهر ئهم نه گبه تی و کلولی
 مه لی ئیمهشی نه گرتووه. به خووا ههر کهس هاوکاری نه کات
 پیاونیه. نه مجار کاک عوسمان هاته جواب ووتی گه شتمان
 ناماده یین چهک هه لگرین و پاریزگاری له ناموسو شه ره فی خومان
 بکه یین. کاک عوسمان و تی من دارتاشم له باوک و باپیرم
 دهر وست کرده نی قالوری ته فنگ فیر بوم. نه گهر ئیوه
 که ره سه کانی که ی پيدا بکه ن نه توانم له ماوه ی پینج شش روژدا
 پانزده تا بیست قالوری تفهنگ دهر وست بکه م نه گهر دو کهس
 یار مه تیم بدات له له و ماوه یه دا منیش پانزده بیست لوله و چه خماخ
 ناماده ده کهم. خه لکه که زوریان پیخوش بو. هه مویان به لینیان
 دایار مه تی کاک عوسمان و کاک مه حموود به دن. کاک ره ئوف
 و تی: «منیش نه چم بو شار، ساچمه و که لوپه لی پیویستی
 نه کرم» نه و شه و تا کاتیکی درنگ هه مویان دانیشتن و وتوویر و
 گه لاله ی کاره کانیان کرد. کاک قهره نی و تی: «ئیمه نه مشه و نان
 خووار دنمان له بیر چوته وه چهند که سیک بچنه مالی ئیمه و نان
 و پیوستی به هیئن تا کو شتیک به خوین». حه مه لاو به خووا من

نازانم به چه زوانییک له پیاوه تی و نازایه تی ئیوه سوپاس بکه،
 له وانم به لین بهم جووانه مهرگه به دهم هه موومان به یکه وه تاوانی
 مهرگی لهم تاقمه ناپیاوانه ئه ستینین. «قاسم وتی:» ئهرکی
 سهرشانی هه مومانه که ئهم کاره گرینگه به ئه نجام به گه نین
 سوآره روی کرده مام خالند و وتی: «مامه گیان خه مناک مه به
 ئیمه گه شتمان ئه ولادی توین، تووش ئیمه به کوری خووت قه بول
 بکه، ته واومان وهک تو به کاره ساته خه مناکین» به یانی کاتی
 زهردهی خوور دهرکهوت پوژ رهشای شهوی لادا، جیگای خووی
 له سه رهوهی ئه کردوه، خه لکیکی زور له بهر هه یوانی مزگه وته که
 کوپونه وه و تهرمی پاکی ئه حمه دیان خسته سهرشان و بهر و
 گلکوی دیاری کراو بهردیان و ترمه که یان به گوپی ته نگه و سارد
 ئه سپارد، له سه ره گوپه که سر خوشیان له مام خالند کرد و گرانه وه
 بو مزگه وت، خه لکی ئاواپی دهورو بهر که ئهم مه به ستیان به گوی
 گه یشتبو زوریان بو سه ره خوشی هاتن بو کیوه سور، ئه مانیش له
 ناو مزگه وته کهدا پیمانیان به ست که چهک هه لگرن و وهک
 پیاوان بو له ناو بردهنی ئهم تاقمه زورداره، شان به شانی
 دانیشتوانی ئاواپی کیوه سور بهر بهر کانی بکه، چوار که سی
 کهش بو پیک هینانی که ره سهی دهروست کردنی تفهنگ خویان
 هه تا پاش نیوه روی خایاند، میوانه کان خووافیزیان کرد و بهر و

ئاۋايەكانى خۇيان كەوتنەرى بەلام چۆار كەسەكە مانەو،
 ئەۋانېش لەگەل كاك مەحموود رويشتنە كارگاكە و دەستيان
 كرد بە دروست كردنى قالدورى تفەنگ كاك عوسمان و دو سى
 كەسى كەش لە ناو كارگەى ئاسنگەرى دەستيان كرد بە دروست
 كردنى لولەو چەخماخى تفەنگەكان، كاك رەئوف لەگەل قاسم
 كەوتەرى بو چوونى شارى هەتاكو بيانى زو كەلوپەلى پيوستى و
 لازم وە دەست بەهينن و زو بگەرپنەو.

لە بەر ئەمە بە دلگرمى شەو و پۆز خەرىكى ئىش و كار بون لە
 ماوەى حەوتويەك دا بىست و پىنج تفەنگى رېك و پېك و بى
 عەبيان دەروست كرد و ئامادەيان كرد لە ناو مزگەوتەكەدا رىزيان
 كرد وە ئەو كەسانە تەمەنيان گوزراند بو و لە هاويشتنى تفەنگ
 ئاگادار بون و چالاكى زۆريان هەبو بيانيان ئەچونە ناو مزگەوت و
 لەتەك لاوەكان كو ئەبونەو و فيريان ئەكردن و هەمو رۆژى لە
 پاش نويزى ئىۋارە چەند تفەنگ و كەرەسەى پيوستيان هەل
 ئەگرت و لەگەل لاوەكان ئەرويشتن بو دەروەى گوندەكە و
 هاويشتنى تفەنگيان فيرى لاوەكان دەكرد و ئامادەيان دەكردن
 بو بەر بەرەكانى لەگەل دژى ناپاك و لە خە بوردن بو ژيانى
 سەربەستى رۆژى دەهەم بو لە دورەو بۆرە سواريك دەكەوت،
 ديار بو كە بە پرتاو بەرو ئاۋايى كيۋەسور ديت، لاوەكان كە خۇيان

ئامادە كۆردۈم ۋە ھۆشيار راۋەستابون، خەبەر يان بۇ ھەمە لاو بىرد ۋە چۈنئىتى چاۋ پىكەۋتىنى سۆۋرە كەيان بۇ باس كۆرد، ھەمە لاو خەلگە كەلەن ئاۋ مەگەۋتە كەلەن كۆ بېۋنەۋە، سۆۋرە كە، گەيشتە ئاۋ ئاۋايە كەلەن ئاۋ گۆرە پانە كە راۋەستا، راي سېپارد كە ھەمە لاو بىت بۇلاي بەلەم ھەمە لاو ۋەلىمى بۇ ئارد ئەرگە كەلەن ھەمە لاو بىت بۇ ئاۋ مەگەۋت، تا كۆتۈۋىز بىكەين، كەلەن سۆۋرە زۆر تۈرە بۇ دو گۈللەي تەقەنەۋە ۋەلىمى ھەمە لاو بەم پەلەيە گەيشتۈۋە مەن بەچەم بۇلاي، ۋەلىمە كەلەن ئاۋ دا ۋەلىمە گەيشتە بىر ھەمە لاو مەگەۋتە كە، ھەمە لاو كۆرد ھەمە لاو، ھەمە لاو بۇچ خۇت ھەمە لاو داۋە خۇت پىشان نادەيت؟ دو سى كەس راس تەقەنەۋە ھەمە لاو بۇ بەن بەلەم ھەمە لاو پىشى گەرتەن ۋەلىمى خۇ رەگەرن ھەمە لاو ھەتە بىر ھەمە لاو مەگەۋتە كە ۋەلىمى: «بىرەم زۆر بەخىر بىتەلە بىر چى نەيتە ژورەۋە ئەرە مەگەۋتە ۋەلىمى خۇۋا، ۋەلىمە ۋەلىمە بىكەين،» سۆۋرە كە بە تۈرەيەۋە ۋەلىمى: «مەگەۋتە چى ۋەلىمە ۋەلىمە چى؟ مەگە نازانى مەن لەلەيەن كەك شىر كۆۋە ھەتەم بۇ باج ۋەلىمە زۆرەن چى تەن ئامادە كۆردۈۋە بە زۆرەيە بۇم بەرە ۋەلىمە ھەتەلەگەل خۇم بۇ خەمەتە كەك شىر كۆۋە سەۋەكە گەۋرەم بەرەم.» ھەمە لاو ۋەلىمى دايەۋە ۋەلىمى: «بە كەك شىر كۆۋە بىلەن ھەمە لاو بۇ جۆر نە كۆردۈۋە ۋەلىمە ۋەلىمە باج نادەين،» سۆۋرە كە ۋەلىمى: «ئەمە دەم

دریژى ئەكەیت سۈيىند ئەخۇم سەزای ئەم دم دریژى و
 نافەرمانیەت پېشان ئەدەم، مەگر هەتیو ئیوۋە ژېرپار و ژیردستی
 ئیمە نیین، چۆن ئەتوانن نافەرمانی لە فەرمانی کاک شیرکۆ بکەن
 و ... مەگر شیت بون «قاسم وتی: «بە سەری باوکی تۆش و
 شیرکۆ ناپیاو، کاتی زۆرداری و مل هووری تەواو بو» ئەمجار
 سۆارە وتی: «پۆژی زۆرداری و مل هووری شیرکۆی نامرد و تاقمە
 ناپیاوکانی نەماو بەسەر چو ئەمجار پێگاتان بکەویتە ئێرە بەدار
 و بەرد و تیل، دم و دەدانتان ئەهاپین، پوتان پەش ئەکەین» کابرا
 روی کردە سۆارە و وتی: «ئەو کاتی مەرگت گەییووە ئەزانی
 لە گەل کی باس ئەکەى پلە ماری تەنگەکەى دا کە گوللە یەک لە
 سۆارە بدات، بەلام قادری کوپی مام پەسول هەلمەتی بردە سەر
 سۆارە کە و لەسەر زینى و لاخە کە دایبەزاند و سۆاری سنگی کابرا
 بو، خەنجەرە کەى لە کالان درکیشا و ئاوقای ملی کابرا بو.. وتی
 :«نامرد پۆژی زۆرداری و ناپیاوی نەماو ...» حەمەلاو هاواری
 کرد: «قادر نەکەى دەست راگرە، ملی نەپری» قادر وتی: «
 حەمەلاو وازبینە بە خووا ئەى کوژم سەری ئەپرم و تەرمە
 پیسەکەى بۆ شیرکۆی نامرد ئەنیرمەو» حەمەلاو هاواری کرد ...
 بەلام قادر وچانی پێنەدا و خەنجەرە کەى پى داھینا و
 گویچە کە یەکی بپری و دایە دەست کابرا و وتی: «ناپیاو لە بەر

فهرموده‌ی هه مه لائو سنگتم لهت نه کرد، ئه مجار خووا بهت کات
 به قوربانی هه مه لائو ئه گه نا به خووا له پاش سنگت قور که
 پیسه که شتم هه ل ئه پری» که ریم که له لای شانی قادر پاره‌ستا بو
 په لاری دا و تفهنگی کابرای له چهنگ درهینا و دوکوئی کرد و
 قالوره که به دو کوئی دایه وه دهستی کابرا هه مه لائو وتی: «قادر
 ته کات لی ئه کهم له سه ر سنگی هه لسته» کاتی قادر له سه ر
 سنگی کابرا جیا بووه، کابرا هه ستایه سه ر پی چاوی به خوین
 کهوت و چاوی به گویچه‌ی برپاوی له ناو مه‌شتی دا بو، کهوت
 سه‌ری سوورما له پاش ماوه‌یه‌ک که هووشی هاته‌وه بر خو، هاواری
 کرد: «هه مه لائو ... هه مه لائو و من ... خوارد فهرمان بده لیم بیورن
 به خووا من بی تاوانم. ئیستاش هه‌رچی به فهرمون ئه‌گر ئیزن
 به دن بگه‌ریمه‌وه به شیرکو ئه‌لیم، تکه ئه کهم له تاوانی من به
 بوورن» هه مه لائو وتی: «ئیمه موسولمانین و خووا ئه‌په‌رستین
 رازی به خوین و خوین رشتن نین، به لام ئه‌گر شیرکو و
 تاقمه‌که‌ی زورمان بو به‌هینن و دهست له مل هوپی و زوردار
 هه ل نه‌گرن، ئیمه‌ش وه‌ک پولا له به‌رانبه‌ری دا راده‌وستین و چی
 که سه‌ر داناخین، زور باش شیرکو حالی که، بیتو ئه‌مجار
 هیرشمان بو به‌هینی و داوای باج بکات به یارمه‌تی خووا تاق و
 لی ناهیلین» ئه‌مجار هه مه لائو توژی زاخاوی هینا و کویچه‌که

بپاوه کهي کابراي برژانده وه و تيماري کرد و تفهنگه شه کاوه کهي
 دايه دهست و سوازي ولاخه کهي کرد و پوانهي کرده وه. قادر
 هاوازي کرد و وتي: «هوئي کابرا ناوت نازانم به لام نه گر نه مجار
 ريت بکه ويته ئيره به خوا سهرت نه برم» کابرا ولامي نه دايه وه،
 سهری داخست و پويشت، به شيکي زور له لاهه کان بهم کارهي
 حمله لاه زور ناپازي بون، له بهر نه مه مه پامي نه وان نه مه بو کابرا
 بکوژن و تهرمه کهي بو شيرکو بنيرنه وه، حمله لاه رويي کرده
 خه لکه که و وتي: «من پوژي هه وليش وتم ئيمه به فهرماني
 قورعان رهفتار ده که ين، نه م کابرايه ته نيا بو، جا بو ئيمه پياوه تي
 نه بو تا کو بيکوژين» کاتي گه شتيان چونه ناو مزگه وته که و
 کو بونه وه مام ره حمان وتي: «حه مه لاه گلا لهت چيه، ئيمه چي
 بکه ين» حمله لاه وتي: «نه بي ئيمه هو شيار بين ئيستا شيرکو
 وه ک به وري بيان زامداره، ئيمپرو يان به ياني خوئي و تاقمه که
 هه لمهت نه که نه سه رمان، نه گهر ئيمه به مان هه ويی به سهر
 بهستي و نازادي بژين شه پي نه م تاقمه ناپياوانه له سهر خو مان و
 ناوچه که مان لاده ين و به نامانچ و ئاواتي خو بگه ين» سواره وتي
 :«حه مه لاه بوچ پيچ و په نا نه پرويت زو پيمان به لي تا کو ئيمه ش
 بزاني» حمله لاه هه ستايه سهر پي و وتي: «برا کان ئيمه ئيستا
 بيست و پينج تفهنگمان هه يه، له م لاشه وه چهند جار هاوارمان بو

حوكومهت بهرد و ناميله كان بو نوسين به لام هيچ ولامى نداينه وه
 كه واته نه بي خومان له سهر پي خومان راوه ستين و پاريز گاري له
 خومان و ناموس و شه رهي خومان بكه ين خوشتان نه زان
 شيركو و تاقمه كه ي دوانزه كه سن، گلاله كه ي من نه مه يه
 نه كه سانه وا ده ست به تفهنگيان باشه سي كه س سي كه س له
 په شتي قه لاخه كان وه دامه ني كي وه كه و وه له بن بهرده كانى
 دهورو بهر به بي دهنگي خويان حه شار بدن و تفهنگ به ده ست و
 ناماده بن، هه تا شيركو و تاقمه كه ي نه كي شينه ناوه راستي
 گوره پاني ناوايه كه من كاريكي وه ها نه كه م كه به ته واوي تاقمه كه
 بكه ونه ژير ده ستى تفهنگ هاويژه كانى خومان نه مجار من نه چه م
 وتوويز له گهل شيركو و تاقمه كه نه كه م، زن و مناله پچوكه كان و
 مروفه پيره كانيش له ماله ي خويان دابين بكه ن و به هيچ جور
 خويان پيشان نه دن نه گر وتويژه كه مان به نه نجام نكه يشت من
 دهسته كانم بهرز نه كه مه وه و ئيوهش له هه ر چوار لاوه وچانيان
 پي مه دن و ده ست ريزيان لي بكه ن ... فه قهت تكا نه كه م
 ده ست و نه له رزي نيشان باش بگرن و ته واويان بو دايم له ناو
 بهرن نه گر تاقه يان به مي ني هه ميسان سه ره هل ده دنه وه وه ك
 گه يا شين نه بنه وه «قاسم هاواري كرد: «حه مه لاو تو چي
 نه كه يت» حه مه لاو وتي: «له پاش نه وه من دهسته كانم بهرز

کردهوه ئیوهش له پرڊا دهست ئەکەن بە تهقه منیش گۆرج خۆم
 به سەر زهوی دا ڕائه کیشم، ئەوانیش که سوآرن و له تاو تهقه
 تهق هۆشی مه نیا ناییت، ئەمجار به جۆریک خۆم ڕزگار ئەکەم،
 هه میسان دوپاتهی ده که مه وه ئەگر من مردم ئیوه ناییت وچانیان
 پێبه دهن گه مارویان دهن و تاقیان لی بېرن «کاک ڕهئوف وتی:»
 ئەگر خووای نه کرده تو کوژرای چی؟ «حه مه لاو ولامی دایه وه و
 وتی:» خهفته بو من مه خوون له بهر ئەمه ئیستا له سایه ی خووا
 ئیوه باش ڕون بونه وه و مانای ژیان ی سەر بهستی ئەزانن ئەگر من
 کوژرام و سیه تی من ئەمه یه، یه ک گر تو بن هه رگیز له یه ک جیا
 مه بنه وه، بو یه ک وه ک برا بن به فهرمانی خووا و قورعان ڕهفتار
 بکهن وه له خیر و خۆشی و شین و شادی یه کتر دا به شدار بن،
 زۆر دهر بهندی دنیا مه بن، یارمه تی هه ژاران و لیقومماوان به دن،
 هه تا خووا له دنیای که، که جیگای ژینی راسته قینه یه، چاکه و
 خه لات ی باشتان پی بدات له بهر ئەمه خووا ئیمه ی به دی هیئاوه
 ژیان و نه مان ی گهشت زینده واریک به دهست ئەوه. له پاش من
 سوآره و قاسم هه ن، ئەمانیش ڕوشن بیهرن، ئەمانیش
 ماموستایه کی ته واون جیگای من ئەگر نه وه، مناله کان بخه نه ژیر
 دهستیان هه تا فیری زانست و زانیاریان بکهن هه تا دنیا هه یه
 چرای زانیاری ڕۆژ له گه ل ڕۆژ روناکتر ئەبیت، هه رگیز نا کوژیته وه،

من له هه موتان تكا ئەكەم بەتایبەت لە سوآره و قاسم ئەگەر من
 كوژرام تەرمەكەى من لە ژىر دارە مازو پىرەكە كە پوژى هەوەل
 لە ژىرى دانىشتىن و پىمانمان بەست بەم نىژن و بە خاك
 بسپىرن» كاتى حەمەلاو ئەم وتووێژەى لەگەل خەلكە كە ئەكرد
 تەواويان ئەگريان و فرمىسكى گەرميان بە چاوەكاندا ئەهاتە
 خوار، كاك رەحمان وتى: «حەمەلاو تو گەنجى، تو لاوى، تو
 چراى پوڤناكى ئاوايى ئىمە و ئەم ناوچەىەى - فرمىسكى ئەپرژاند و
 ئەى وت - بە هومىدى خووا ئەم چرايە ناكوژیتەووە ساخ و
 سەلامەت ئەبى، لە پاش تەواو بوونى ئەم تەنگەو چەلمەىە،
 ئىنشاللا زماوەند بوو و سوآره و قاسم پىك ئەهينىن حەوت
 شەو و حەوت پوژ بەزم و شادى ساز ئەكەين» حەمەلاو وتى: «
 زور سوپاس لە هەمو لايەك ئەكەم با بزائىن خووا چوونى رەزا لە
 سەر» لە پاش تەواو بوونى وتووێژە كە بانگى نىوەرپو دەستى
 پىكرد و بە تىكرايى نوێژيان كرد، ئەمجار نانى نىوەرپويان خووارد
 و هەتا ئىوارىكى درنگ لە ناو مزگەوتەكە كۆبىونەووە و ئىوراي ئەم
 چەند كەسەى ديارى كرابون تەنگەكانيان لەگەل كەلوپەلى
 پىويستى پى درا و لە پاش ناموژگارىكى باش پوشتن بوو
 شويەكانى ديارى كراو ... ئەم پوژ تاكو شەو هىچ روداوەىەك
 پوى نەدا شەویش هەر بەم جوۆرە تىپەرى، بەيانى زور زو

خه لکه که له ناو مزگه و ته که دا چوڼ پيار و ديارى کړاېو بهم جوړه
 کرداريان کرد، ته و او ي خه لکى ئا و ا يى کيوه سور خو يان ئاماده
 کردېو، خوړ به ته و او ي نگه ي شتېو ني و ه ي ئاسمان له دوره وه ته پو
 تو ز يکى زوړ په يدا بو، هات و ها و ا ر له ناو گونده که دا بل او بو و ه،
 خه لکه که هر و ه ک عه سکه رى دوره ديتو هر که س له جي گاي
 خو ي دامه زران، له م کاته دا زرمه زرمى قاچى و لاخه کان له گه ل
 حيله حيليان به گوى ئه گه ي شت، تا قمه که نيز يک بونه وه که يان
 گه ي شته راده ي ه ک که به ته و او ي به چاو ئه بينران، شير کو و ه ک
 به و رى زام دار که و تېو پيشه وه ... سو ا ره کاني که ش به تا قم له
 دولاو به په له و لاخه کان يان تا و ئه دا، ما و ه يکى زوړى نه خايان د
 گه ي شتنه ه و ه ل کول انى ئا و ا يه که، قاسم و دو که سى که له بن
 کا د ي ن يک خو يان هه شار دا بو چا و يان به تا قمه که که و ت، له لاي
 چپه و ه ش سو ا ره له گه ل دو لا وى ئازا له بن به رديکى گه و ره
 خو يان مات دا بو، تفهنگ به ده سته کاني که ش له ده و رو به رى
 ميدانه که زوړ جو و ان خو يان هه شار دا بو و به سه ر ميدانه که دا
 زال بون، کاتى شير کو و دارو ده سته که ي گه ي شتنه ناو دى،
 ده ست يان کرد به ته قه ته ق و هات و ها و ا ر و گولله يکى زوړ يان
 ته قان د. هه مه لا و و چند که سي کى که ناو مزگه و ته که دا بته و او ي
 ئاماده بون کابرا سو ا ره گوى بړا و ه که ش شان به شانى تا قمه که

لەگەل شىركۇ بۇ پېشەوۋە ئەھات، شىركۇ دەستى كىرد بە ھاۋار
 ھاۋار و جىنوى دەدا و ھەپەشەى دەكىرد، وتى: «ئىوۋى نامىرد
 گە يىشتونە پادەيەك ئەتەك بەپاسپىراوى شىركۇ دەكەن، ئەگەر
 مەردن و ناتىرسىن بۇچ خۇتان پېشان نادەن — ھاۋارى كىرد —
 حەمەلا ... حەمەلاوى ناپىئاو تۇبەم جىگايە گە يىشتوى فەرمان
 بەدى گويچكەى پىئاوى مەن بېرەن وە بەبى باج بۇمەنى پۋانە
 ئەكەيەو...» كاپراى گويى بىراو وتى: «كەك شىركۇ ئە يىت لە ناو
 مەگەوتەكەدا خۇيان حەشار دابىت» شىركۇ وتى: «مەگەوتى
 چى؟ بە فەرمانى كى مەگەوتىان دروست كىردوۋە» ئەمجار شىركۇ
 و سۋارەكانى بە پلە خۇيان گە ياندە بەر ھىۋانى مەگەوتەكە،
 شىركۇ ھاۋارى كىرد نامىردىنە بۇچ ۋەك ژن خۇتان حەشار داۋە و
 خۇپېشان نادەن، لە ناو مەگەوتەكە دو سى كەس ھەستەنە سەر
 پى و ھىرش بەرن بۇ شىركۇ بەلام حەمەلاو پېشى گىرتن و خۇى
 ھاتە دەرەۋە و وتى: «كەك شىركۇ ئەم ھاۋار ھاۋارەت لى چىيە؟
 چىت لە گىيانى ئىمە دەۋى؟ بۇچ دەستمان لى ھەل ناگرى؟»
 شىركۇ وتى: «نامىردى ناپىئاو مەگەر تۇقەولت نەدا دە پۇژت ماۋە
 بىدەم لە پاش دە پۇژەكە باجەكەم بۇ كۇبەكەنەۋە و بۇم ئامادە
 بىكەن، حەمەلاوى نامىرد ۋەك بىستومە تۇ بويىتە دەم پاستى ئەم
 گونىدە، ماناى ئەۋەيە خۇت زۇر پى پىئاۋە ھى ناپىئاو ...» حەمە لاو

به دلی داهات ئه گهر وه لامي توندی بداته وه ههر لیڤره ئه ی کوژیت
باشتر ئه وه یه به ههر جوړیک بیټ بیانکیښیته ناو میدانی
گونه که، ئه مجار روی کرده شیرکو و وتی: «تو به ناحق جنیو
دهدی تو وه توره بویټ خوټ زیورمه که من ته نیا چه له دهست
نایت وهره برۆین له گهل خه لکه که وتووێژ بکه ین ئه وانیښ ههر
وهک تو پیاون» شیرکو و وتی: «کهس به دهروه نییه ته وایان
وهک ژن خویان چه شار داوه من هیچ کام له ناپیاوانه وه بهر
چاوم نایت،» چه مه لائو وتی: «ته وایان له ناو گوږه پانی ئاوايه کهن
پیم سهیره تو چاوت پی یان نه که وتوو» چه مه لائو کوته پیش و
شیرکو و پیاوه کانی به شوین خوئی دا راکیشا هه تا گه یشتنه ناو
میدانه که شیرکو و وتی: «ئه مانیش وهک تو ناپیاون ئه ی کووان
بوچ وهک ژن خویان چه شار داوه من کهسی نابینم» چه مه لائو
وتی: «قهول بو هه مویان لیڤره کوښنه وه، هه لبت پیاون
شه رهیان هه یه باج و مل هوږی به ناپیاویکی وهک تو نادهن ...»
شیرکو و وتی: «تو ش له گهل گه شتیان خه لته ئه که ی ئه م
ناپیاوه ی گوچکه ی ئه م پیاوه ی منی بریوه ئه بیټ خوئی پیشان
بدات هه تا کو دو گولله ی به ده م له ناو دمی ئه گهر بیټو خوئی
پیشان نه دات سویند به روحی باوکم ئه خو م له جیاتی ئه م
گوچکه یه، بیست کهس ئه کوژم» چه مه لائو وتی: «کاک شیرکو

بیکه بو خاتری خووا و پیاوی تو ئاده میزادی ، دهست هه لگره له
 پیاو کوشتن و خراپه و باج وهر گرتن لهم خه لکه هه ژار و بی
 دهسه لاتا. هه تا کو گو می خوین پیک نه هاتوو « شیر کو له
 وته کانی حه مه لاو زور ئالوز و تورپه بو له قه یه کی له سنگی
 حه مه لاو دا و تا قمه که دهوری شیر کو یان گه مارو دا، حه مه لاو
 وهک پیاو راوه ستا و هه میسان له بهر شیر کو پارایه وه . وتی : «
 شیر کو له ناو خه لکه که یه که تی پیک هاتوو ته واویان یهک
 گرتون و به خووا چاوت سپی بی باج نادهن و توش چت دهست
 ناکه وهی» شیر کو زور تورپه بو وتی : « حه رام زاده لام وایه تو ئهم
 خه لکه ت هان داوه و پیکه وه ریگت خه ستون هه ر چیک بیت له
 زیر سه ری تو دایه» حه مه لاو وتی : « زه مانى مل هوړی و باج
 گرتن ته واو بووه وهک پیاو ریگا بگره و خووت و ئهم پیاوانه ت به
 کوشتن مه ده» شیر کو وتی : « من ماوهی پانزه ساله لهم ناوچه یدا
 باج دهستینم، کهس نه توانیوه له برانبه ری شیر کو دا راوه ستی و
 دهم دریژی بکات، به خووا ته واوی ئهم گونده ئاگر تیبه ر ئه دهم و
 هه تا به ژن و منالی سه ری شکهش ره حم ناکه م» تفه نگه که ی له
 شانى جیا کرده وه و وتی : « هه تا سی ژماره ئه بژیرم ئه گه ر ئهم
 ناپیاوه خووی پیشان نه دا هه وه لین کهس تو ده کوژم» ته واوی

سواره کان له هه پشه ی شیر کو رهق راوه ستان و په شویان لی
برابو.

شیر کو دهستی کرد به ژماردن : « یه ک ... » له م لاوه ته و او ی
چه ک به ده ستانی ئا وایی کیوه سور چاوه پوانی فه رمانی هه مه لاو
بون. قاسم له پناوه له بهر خو و ئه پاراوه که ئه مامله یه پیک بیت و
خوینی که س نه پزیت. سواره له بن بهرده گه وره که که چاوی له
شیر کو و هه مه لاو بو خه فه تی ئه مه ی ئه خو ارد که نه ی ئه زانی
شیر کو و هه مه لاو باسی چی ئه که ن. یه ک دو جار ویستی
هه وه لین گولله له توقی سه ری شیر کو بدات به ئام دهستی گیراوه
و چاوه پوانی فه رمانی هه مه لاو بو.

شیر کو به دهنگی بهرز وتی : « دو ... » ماوه یه کی به سه ر چو
راوه ستا له سه ر و لاخه که ی وتی : « سی ... » تفهنگه که ی ئاماده
کرد به توابونی ژماره سی هه مه لاو هه ر دو دهسته کانی بهرز
کرده وه و به ئام شیر کو هه وه لین گولله ی له ناو چاوانی هه مه لاو
دا. هه مه لاو به زهوی دا که وت. ئه مجار له هه ر چوار لاوه پیاوه
شیره کان دهست ریژیان له تاقمه که کرد و هه ر وه ک گهنم
به ده می داسه وه دهرواننه وه. قاسم هه وه لین گولله ی راست له
توقی سه ری شیر کو دا له سه ر زینی و لاخه که شیر کو به دمه وه
که وته سه ر زهوی، له ماوه یه کی که م دا تاقیان لی برین و هیچ

کامیان زیندو نه مان ئه مه ی به حال تو ی گیانی مابو گولله یه کیان
 له توقی سه ری ئه دا و ئاسوده یان ده کرد، ته وای خه لکه که له
 هشارگا کان پژانه دهره وه خو یان گه یانده سه ر ته رمی بی گیانی
 هه مه لاو، سوآره هاواری کرد: هه مه لاو ... هه مه لاو ... به
 چه پوک به سه ری خو ی دا ده داو دهستی کرد به شیوه ن و گریان،
 هه مه لاو به هه وه لین گولله ی شیر کو گیانی پاکی له ده ست دابو،
 له ناو خوینی ئالی خویدا گیانی دابو، چاوه کانی کرابووه چاوی له
 ئاسمانی پان و برین بریبو، هه ر خو و ئه زانی له کاتی گیان دان دا
 چی به دم دا هاتبو بی گومان هه ر ناوی خو وای به دم دا هاتووه
 خه لکه که به تیگراییی به سه ری خو یان دا ده دا و دهستیان کرد به
 شیوه ن و گریان و رو روی ژنان په یدا بو ته وایان قژیان ئه رنیوه و
 سه ر و چاوی خو یان به نینو خ زامدار کرد و خوینیان به لا
 رومه ته کانیان دا ئه هاته خو و ار، شیوه ن و گریان ته وای
 میدانه که ی داگرتبو، سوآره که له سه ر ته رمی پاکی هه مه لاو
 راوه ستا بو چاوی به خوینی ئالی هه مه لاو که وت، تامایه کی
 ره شی به بهر چاو دا هات و دنیا له بهر چاوه کانی تاریک بو،
 موچور کیکی توندی به ته وای له شی دا هات و سرمایه کی زور
 که وته ناو له شی رهنگی بزپکابو، له پردا دهستی کرد به پیکه نین
 پر به دم قا ... قای ده کیشا و هاواری ده کرد: براکان ...

خوښکه کان ... ئه مه ... ئه مه حه مه لاوه ... حه مه لاو ... ئه مه چرای
 ړوناکی ناوچه که مانه وا بئ ناز له سهر زهوی که وتوو له خوینی
 خویدا که وزاوه. ئه مجار خوئی به سهر تهرمه که دا ئه کیښا و خوینی
 سهر و چاوی حه مه لاوی به زمان ئه لسته وه ... له پردا زور به
 توندی چه شنی کاره با خه نجره که ی له کالان در کیښا و به زهر به
 یه کی توند له سهر دلۍ خویدا و هاواری کرد حه مه لاو ... حه مه لاو
 ئه وه منیش به شوین تودا هاتم ... له دلۍ له ت کراوی جوگه له یه ک
 خوین به توندی له پال دمۍ خه نجره که پریشکه ی ده کرد و
 ئه هاته خووار.

دلۍ پۍ خوینه که ئه که و ته سهر له شی بئ گیانی حه مه لاو وه
 تیکه ل خوینی ئه و ئه بو ئه هاته خووار زوری نه کیښا چاوه کانی
 زهر د بون و به دم ه وه که و ته سهر تهرمه که ی حه مه لاو ... خه لکه که
 خه جلابون چاوه کانیان زهق ببوو. ده ستیان تیکه ل ئه هات و
 نه یان ئه زانی چه بکه ن ... کاتی وه هوش هاتنه وه کار له کار
 تراز ابو. سوآره ی ره شید و لاوی چالاک و جووا میر روحی له له شی
 ده رچو بو، ئه رویشته به رو ئاسمان ... قاسم هاواری کرد : حه مه لاو
 ... سوآره ... به سهر خوئی دا ئه دا به لام خه لکه که هه مویان
 گه مارویان دا و باوه شیان پئ داگرت و خه نجره و تفه نگه که یان به
 زور له ده ست هه ستاند، مام په حمان هاواری کرد: « قاسم بو

خاترى خووا تۆنەيكەي، خوت ئازارمەدە تۆئەيىت شوينەۋارى
ئەم دو لاو كويرنكەيتەو. تۆئەيى لە جياتى ئەۋان چراي سەر
بەستى و ئازادى و ژيانى بەختەوهرى بە دەستەو بەگريىت و
ئيمەش و تەۋاۋى منالەكانمان لە تۆدەرسى سەربەرزى و يەكەتيو
برايتى وەرگريىن. ئەيىت تۆيارمەتى ئيمە بدەيى كە لەداھاتو دا
چۆن بەژين، قاسم ئەگەر تۆش لە دەست بەچى كى ھەيە چاۋى
منالەكانمان بكاتەو و خويندن و خويندەۋاريان فير بكات و
ئيمەش لە نەزانين و بەدبەختى و چەلەمەي ژيان پزگار بكات»
خەلكە كە بە دەنگى بەرز ھاۋاريان دەكرد نەكەي قاسم تۆمان
ماۋى تۆ خوت راگرە فرميسكى گەرم بە چاۋەكانيان دا ئەھاتە
خوار، قاسم ئەوندە گريابو كە ھەناسەي ليپرابو. كاك عوسمان
پيالەيەكى ئاو بە گەروى قاسم دا كرد و سەر و چاۋى قاسمى
شورت، قاسم كاتى نەفەسى ھاتەو بەر خۆي، روى كرده
خەلكە كە و وتى : « من لە پاش ئەم قارەمانە رەشىد و ئازايە چۆن
بژيىم. جەرگم تەۋاۋى سوتاۋە ۋەك رەژى رەش ھەلگراۋە، تكتان
ليدەكەم بەرم دەن تاكو منيش خۆم بكوژم بە يكەو شين مان بۆ
بەگيرن» مام خالند ھاۋارى كرد : « قاسم بۆ خاترى خووا بەسە
جرگمان ھەموى لەت لەتە با چى كە خويناو نەريژين، قاسم بيكە
بەخاترى ئەم ريشە سپى بەخاترى جەرگى براۋم بۆ ئەحمەدى

جووانه مهرگ به خووا نه گهر ئارام نه گريت منيش خووم نه کوژم»
 نه مجار ته واولي تفهنگ به دهسته کاني هاواريان کرد ئيمهش
 ته واولمان خوومان نه کوژين. قاسم دهسته کاني سارد بووه ...
 هه ناسه يه کي ساردی ههل کيشاو وتی: «خوشک و برا
 به ريزه کانم پر به دل سوپاس له گهشت لايه کان نه کهم من ئيستا
 بووم دهر کهوت حه مه لاهو ئه يي گوت به ک بگرن يه که تي و يه ک
 گرتن ماناي چييه، من به لين و پي نه دهم له خه زمهت ئيوه دا بم،
 سويند به گوړي ئهم سي لاهو شه هیده، ئه وهی له هيژ و تووانيم
 دا هه يه له هيچ باب ته يک به وه دريخي تان له گهل ناکهم» مام
 ره حمان هاواري کرد و وتی: «ته رمي پاکی ئهم دو لاهو شه هیده
 ئهم دو لاهو ئازا و قاره مانه که تامي ئازادی و سه ربه ستيان به
 ئيمه دا بيان خه ينه سه ر شان و به رو مزگهوت بکه وينه ري ...»
 کاک ره ئوف هاته جوواب و وتی: «ئهی ته رمي ئهم زوردار و مل
 هوړانه چی» مام ره حمان وتی: «له دهر وهی ئاوايه که
 قولکه يه کي گه و ره ههل نه که نين و ئهم تاقمه نامروڤ و نامردانه
 به تیکړايي نه خينه ناوی و سه ري دا نه پوښين ...» له پاش شوتن
 و که فن کردنی حه مه لاهو و سوواره يان خسته ناو تابوت و به شين و
 گريان به رد يان بو ژيرداره مازو پيره که و گوړيان بو ههل که ندين
 و به ئاخي سارد و فرميسکی گهرم ته رمه کانيان به گوړي سارد

ئه سپارد له بهر ئه مه ته وای خه لکی ئا وایی کی وه سور و
 گونده کانی ده وروبهر کو بونه وه ته وای سهر کی وه که و دامینی
 کی وه که یان داگرتبو، جیگا نه مابو، قاسم رو یشته سهر بهر زایه کی
 به لینه و راهه ستا و له ته وایان گه لیک سو پاسی کرد و ئه مجار
 باسی یه که تی و یه ک گرتویی و چالاکی هه مه لاه و سواره ی بو
 کردن که بو له ناو بردنی ئه م تاقمه زوردار و باج گر و مل هو رانه
 چه شه وان و روژان دانیشتبون و گلا له یان کی شابو، باسی نه بونی
 و که ساسی و نه خو اردن و لی قومای له ماوه ی ئه م دو سال
 خو یندنه ی بو کردن، باسی ئا و ات و ئاره زوی ناو دلی سواره و
 هه مه لاه ی بو کردن و

له پاش ماوه ی یک زور و توو یژ و شین و گریان و فاتحه خا وانی
 ئه مجار قاسم له گه ل خه لکه که بهر و مزگه وتی ئا وایی کی وه سور
 که وتنه ری سه ره خو شیکه یان ماوه ی هه تویه کی خایاند، له
 ته وای ئا وایه کان بو سه ره خو شی و سو پاس له م پاله وانانه که
 زولم و زوری ئه « تاقمه ناپیا وانه ی له سه ر ته وای ئا وایه کان لا
 برد، له پاش فاتحه خا وانی به تی کراییی ئه چونه سهر گو ری
 هه مه لاه و سواره و ئه حمه د بو رو حی پاکی ئه م سی لاهه دو عایان
 ئه کرد

ماوه يه كي زور به سهر ئهم روداوه دا تيپهري هيواش هيواش
 خه لكه كه بهرگي ره شيان له بهر خويان دا مالي . ناوچه كه ئارام و
 بي چه له مه بي دهر ك و مل هوږ بو، خه لكه به دلگرمي خريكي
 ئيش و كاري كه شت و كال و بهرهم دهست كه وته كاني خويان
 بون. سيبهري رهش و ناله باري شيركو و تاقيه كه ي له ته واوي
 ناوچه كه دا خوي پيچا بووه و ئاوا ببو رويك له پاش نويژي
 ئيواره مام ره حمان هه ستايه سهر پي و وتي : « براكان ... براكان
 داواتان لي ئه كه م به چهن به شوين خه لكه ئاوايه كاني دوروبهر
 داوايان لي بكن كه بو خواردني ناني نيوه پوي رويژي هه يني
 گه شتيان ميواني من بن له ناو مزگه وته له گه ل ميوانه كان نان
 نه خوين و دو مه به سته م هه يه به ته واواتان راگه ينم.

رويژي هه يني ته واوي دانيشتوكاني گوندي كيوه سور و
 ميوانيكي گه لي زور له ئاوايه كاني دهوربهر كه هاتبون له ناو
 مزگه وته كه دا كوڤونه وه و خه لكه نه ونده زوربون به شيكي زور
 له بهر هيواني مزگه وته كه دا دانيشتبون له پاش نويژي نيوه پو و
 نان خواردن، مام ره حمان كه خاوه ني ميوانيكيه بو هه ستايه
 سه رپي و باسيكي زوري له بابته رينموني كردني حمه لاو و
 سواره و قاسم بويه ك گرتن وه يه ك گر تويي، خه لكه ئاوايه كان له
 ناو چوني شيركو و تاقيه مل هوږه كاني و شه هيدبوني سي لاوي

خیر و خوشی له خوڼه دی بو کردن ... ئەم جار به دهسته کانی
خوی عهبا و میزه ری ماموستایه کی که له پیش ئەم کوڼه وهیه دا
ئاماده ی کردبو به سه ر شانی قاسم دادا و خه لکه کهش به تیگرایه
ماموستایه تی قاسمیان قه بول کرد و پیروز بایان به دهنگی بهرز
له قاسم کرد، ئەمجار دهستیان کرد به شاد و چایی قهنداو
خواردنه وه و زور زور سوپاسیان له خوای گه وه و میهربان و مام
په حمان کرد، له پاشان مام په حمان ئامینی کچی خوی پیشکهش
ماموستا قاسم کرد و داوای له خه لکی ئاوایی کیوه سور و ته وای
گوینده کانی دهوور بهر کرد که منالکه نیان بو فیربونی خوینده واری
و زانیاری بو لای ماموستا قاسم به نیرن تاکو له چه له مه ی
نه زانین و نه خوینده واری رزگار بن، له پاشان ماموستا قاسم
سوپاسیکی زوری له کاک په حمان و ته وای خه لکه که کرد و
ئهمجار له هه وه لین پوژی ئاشنایی و پیکه وه بونی له گه ل ه مه لاو
و سوآره وه ئەو پیمانه ی وا له ژیرداره مازو پیره که یان به ستبو بو
له ناو بردنی شیرکو و تاقمه کی به ته وای باس بو کردن .
وتووێژه کانیان هه تا ئیواری خایاند له پاشان خه لکه کان زور باش
رون بونه وه و ته وای تامی یه ک گرته نیان چیشته بو و بویان
دهر کهوت ئەگه ر گه شتیان پال د نه پالی یه ک و یه کتر به گرن
هیچ دوژمه نیک ناتوانی کاریان لیه کات ده توانن به ئازادی و

سەر بەستی بژین و دەست کەوتەکانی خۆیان کە بە بەدبەختی و
 ڕەنج و ھەزاری وەدەستی دەھینن بۆ خۆیان و منالەکانیان بێت،
 ئەمجار میوانەکان ھەستانە سەر پێ و سەر و چاوی ماموستا و
 خەلکە ئاوازی کێوەسوریان ماچ کرد و بەرو ئاوازی و مالی خۆیان
 گرانیوە ... ئیستاش ئەم کەسانە ی ڕی یان ئەکەویتە ئاوازی
 کێوەسور لە سەر کێوە بەرزەکەووە لە ژێردارە مازو پیرە کە چاویان
 بە سی گۆری زۆر کۆن ئەکەویت و لە بن کێوە کە ڕادەوستن و
 فاتیحایان بۆ ئەخوینن و داوا ی عەفویان لە خووا بۆ داوا ئەکەن ...

بۆکان جۆزەردانی سالی ۱۳۶۶ ھەتاوی

مەبەست لە ھەرکە؟

۱- بەگەردن

۲- کێوە قیداری

۳- خۆبەستن

۴- خۆ ئامادە کردنا

بەلام بە خۆکەشتە وە ی سوارە دانستە کە ئە ھیوانی
 یان لە ئەمدا خۆکەشتە ھەر ھەر

بەشى چۆارم

سەفەر

وهرزى پاييز بو، ئاسمان هەر رۆژه بە جۆزىك
خوى پيشان دەدا، هەورەكان لە هاتوچودا بون،
رۆژىك تەواويان لە لاىەك كو ئەبونەوه، رۆژى كيش
گەوال گەوال و بەيانانیش دەستيان دەکرد بە هاوار و
گرمە، دەيان گرماندو لەم هاوار و گرمەيە چەند
دلوپىك باران لە هەورەكان جيا ئەبونەوه و زەوى
تۆزىك تەپدە بو، بۆنى خوشى باران و زەوى تينو
تيكەل دەبون و بۆنەكە بلىاو دەبوو گەيا سەوز و

جووانەكان رۆژ لەگەل رۆژ سەوزايى و جوانى خويان لە دەست
دەدا و بەرو زەردى و بى هيژى ئەچون. گەلای دارەكانيش لەبەر
ئەوه هيژو تاقەتيكى وايان نەمابو زۆر بەشيان زەرد بـوون
بەناقايلى لە دارەكان جيا دەبونەوه ... چيا بەرز و سەرسەوز و
جووانەكان كە لە وهرزى بەهار و هاوين دا سەيران گاي لاوهكان و
زۆر لە بنەمالەكانى دانىشتوانى شارەكەمان بو زەمانىك پـر لە
گولى ميلاقە و سوسين و هەلألە و ببون بون وەهايان لە هاتبو
وەهاروت ببونەوه كەكاتى ئادەمیزاد و پلەوهركان چاويان

پیدەكەوت بۆسویان لە دل ھەلدەستا و خەمناك دەبون، جالەم
 وەرزه نالەبارەدا كە دایكى منالەكان پێشنیاری ئەم سەفەرەس
 پێكردم، منیش لەبەر بێ تاقەتی خۆم زۆر بێ مەیل نەبوم كە
 چەند رۆژیک لە مال و منالەكان دور كەومەوه و تۆزیک بێر و
 ھۆشم لە دەست ژيانى پەر لە تەنگە و چەلەمەى رۆژگار و رۆژانە
 بحەسیمیوه، جا ھەر ئەمە بو خووا یارمەتی دام بە زویى ئیش و
 كارەكانم جەم و جور كرد و خۆم بۆ رۆیشتن ئامادە كرد زۆرى
 نەخایاند رۆژى رۆیشتن پێگەيشت لە پاش ئامۆژگاریكى زۆر بە
 منالە بەد فەرەكانم و دایكى منالەكان جانتاكەم ھەلگرت و خووا
 حافیزیم لى كردن و لە مالهوه دەر كەوتم، بەرادەىك بۆ چونی
 ئەم سەفەرە خوشحال بوم كە مەپرسە، كاتى سوارى ئوتومبیلەكە
 بوین و كەوتینە رى وە لەناو شاردا دەر كەوتین ھەریكە لە
 موسافیرەكان لە گەل دانیشتوى لای شانى خۆى دەستیان كرد بە
 وتووێژ، ناو ئوتومبیلەكە لە بەرھات و ھاواری خەلكەكە وەھای لى
 ھاتبو ھەر ۆات ئەزانى لە ناو بازارى سەوزى فرۆشەكان دایى و
 خریكى كڕینى كەلوپەلى پێویستى رۆژانەى ... كەس لە كەس
 حالى نەدەبو ھەر كام لەوانە باس و پێشنیاریكى بۆ ئەویكە
 دەكرد، منیش سەرم داخستبو و بێرم لەم چەند رۆژە

ھەسانەوھى خۆم ئەكردەوھە ھەزار گەلآلەم لە ناو دل و مېشك دا
 بو كە بە ئەنجامى بگەينم ... ماوھىيەكى زۆر پويشتن ھەتا
 گەيشتنە بر چايى خانەيەكى گەورەى ناو ريگائەمجار
 ئوتومبيلەكە راوھستە و شاگر شوفيرەكە بەدەنگى بەرز ھاواری
 كرد فەرمون وەرن بو خوارەوھە نان و چايى بەخوين ئيمەش
 گەشتمان بە تېكرايى لە ناو ئوتومبيلەكە دابەزىن و پويشتينە ناو
 چايى خانەكە، من وام بە باش زانى لە بەرەوھە بەچم تۆزىك دم و
 چاوم بەشوم، خۆم بەحسىنمەوھە و لە پاشان بو نان و چايى
 خواردن ئامادە بم، كاتى گرامەوھە بو ناو چايخانەكە تەماشام كرد
 تەواوى ميزەكان گىراونەوھە، تەنيا كورسىيلەيەكى پچوك لە
 قولینچىك بەتال ماوھە منیش بە گۆرجى پويشتەم لە سەرى
 دانىشتەم و جيگای خۆم گرتەوھە بتەواوى جيگاكەم گەرم
 دانەھىنابو لە پېردا كابرايەكى ورك زل و مل ئەستورى سورھول
 چاوھەكانى زەق و شىن و سەمىل زل كەسەبيلەيەكى درىژى
 بەدمەوھە گرتبو لىم پەيدا بووھە كورسىيلەيەكى پويى بەدەستەوھە بو
 ھاتو لە سەرميزەكەى پويەروى من دانىشت بە بى ھىچ
 سەرەتايەك پويى تىكردم و وتى : « بىرام تۆ زماوھەندت كردووھە،
 ژنەت ھەيە » من زۆرم پى سەير بو، لەم پرسىيارە لە بەر ئەمە من

سى يان چۆر كات لە مەو پيش لە ژن و منالەكانم جيا ببومەو بە
 دلم دا هات لە بەرخۆمەو و تەم - خوواي نەكردە لەم ماوەيە دا ژن
 و منالەكانم توشى چەلەمەيەك نەبووین - هوشم لەسەردا نەما،
 گویم لى بو كابرأ پرسىارەكەى دوپاتە كردهو و ئەمجار پرسى و
 وتى: «برا تو ئىشەت چيە؟» من كە تازە هوشيار ببومەو، و تەم
 : «چى چىت فەرمو؟» كابرأ وتى پرسىارم كرد تو چى ئەكەيت و
 چەكارەيە؟ لە لايەك خەمى مألەو وەم لە دل دا بو لە لايەكيش
 زۆرم برسى بو لەم لايەو وەش ئەم كابرأيە وەك بەلا توشم ببو،
 بەرى چاوەكانم تاريك بون و بە تورەيەو و تەم: «بو چى
 ئەپرسى» كابرأ وتى: «بۆ هيچ هەر وەها پرسىارم ليكردى»
 منيش بەسەر دم داها و تەم: «من چىرۆك نوسم» كابرأ وتى
 : «نەى ژن و منالەت هەيە» من و لامم دا و تەم: «نەخىر نيمە»
 كابرأ وتى: «من ... - تۆزىك راوەستا و لە پاشان هەناسەيكي
 ساردى هەل كيشا و دريژەى دا - بىرام من ژنم بو ... ژنيكى
 جووان و پاك و لەبەر دلان بو ... بەلام ... - كابرأ راوەستا و هەر
 وەك دەريايەكى خەم لە ناو دلى دايست و بيهەوى لەگەل يەكى
 دەردى دل بكات. سەرى داخست و ... - من زۆرم بەزەيى پيدا
 هات برسيتيم لە بىر چووە، رۆم تيكرد و تەم: «بەلام چى

ژنه كەت چى بەسەرھات؟ « كاپرا بە ئاسپايى سەرى ھەلپرى و
 وتى : « ژنه كەم مرد، ژنه كەم كوژرا - كەمى مات بو وتى - بەلى
 برام ژنه كەم كوژرا ... » من زۆرم ئەم باسە پى سەير بو خۆم جەم و
 جوړ كرد و سەرم بەردە پيشهوه و وتم : « كوژرا؟ كى كوشتى
 ئاخر لە بر چى ؟ » كاپرا مژىكى توندى لى سەبيله كەدا و وتى : «
 ماوهى شەش سال بو من و ژنه كەم ژيانىكى پر لە ئاسايش و
 خوش و بى تەنگە و چەلەمەمان ھەبو، ژنه كەم زۆر باش و وريا و
 پاك و خاوين بو مەن و ماله كەمان بو، يەكتريشمان زۆر خوش
 ئەويست، بەلام داد لە دەستى رۆژگار ... » لەم كاتەدا شاگردى
 چايخانە كە هات بو لامان و وتى : « چى دەفەرمون بو تان بە ھينم
 « من وتم : « ئاو و گوشت » كاپراش وتى : « منيش ئاو و گوشت
 ئەخۆم » لە پاش رويشتەنى شاگرد چايخانە كە ، كاپرا وتى : «
 بەلى من و ژنه كەم شەش سالى تەواو بە يەكەوه بوين، ھىچ كەم و
 كوړيكمان نەبو، ھەتا شەويك، نيو شەو بو خەوتبوين، لە خەوى
 شيرين دا بوين لە پر دا ژنه كە لە خەوكە دازريكە يەكى لپيدا بو
 ھاواری كرد ساير ... ساير - ئاخر من ناوم سايرە - وەھاي
 قيژاند كە من لە خەو كە راپەریم لەسەر جيگا كەم قوت بۆمەوه و
 بە گورجى چرا كەم داگیرساند و روالەتى ژنه كەم تەماشاكرد

ۋە ھاسىيى بىۋ ۋە رەنگى بەرۋىيە ۋە نەمابو، زۆر سەير بەرزىابو مەن
 روم تىگىرد و وتم - ھاجەر ... ھاجەر چىيە چى بوۋە؟ وتى -
 سايرىر كابرە كابرەيەكى ناپىاۋ ھاتبو مەن بە كوۋى، بەلى ھاتبو مەن
 بە كوۋى، مەن لە ناچارى بەدم پىكەننە ۋە وتم - ژنەكە گىان
 كابرەي چى و كوشتەنى چى؟ تۇ خەوت دىۋە، ژنەكەم وتى نا ...
 ئەگەر زو خەبىرم نەبۇايە ۋە بە خوۋا ئەيكوشتىم - مەن وتم - ژنەكە
 بىكى بۇ خاتىر خوۋا ۋاز لەم كارانە بىنە، نىۋەشە ۋە بە خوۋا
 خەوت دىۋە، بابخەوين باشترە . ژنەكە وتى نا ... نا سايرىر تۇ
 بەراخەتى بخەۋە، بەلام مەن ھەتا رۇژ دا ئەنىشتىم، بە خوۋا خەوم
 لى ناكەۋى و ناخەوم ...» ئەمجار كابرەي كە ناۋى سايرىر بو وتى: «
 بەلى كاكەگىان سەرت نەھىشىنىم زانىم ناتوانم بەر بەرەكانى
 لەگەلى بىكەم لىفەكەم بەسەر خۇم دا كىشا و خەوتم، كاتى
 بەيانى خەبەرم بوۋە رۋانىم ھاجەر لەسەر جىگاگەي خۇي
 دانىشتىبو و لىفەكەي بە دەۋرى خۇيدا پىچابو بەلام لەبەر خۇيەۋە
 دەستى كىرد بە ورتەۋرت. مەنىش زۆرم پى سەير بو ھەستام
 دانىشتىم ھەمىسان دەستىم كىرد بە دلخۇشى دانەۋەي، وتم ژنەكە
 گىان دايكت چاك بابت چاك ۋاز بىنە، تۇ ژنىكى ژىر و عاقلى
 خەوت دىۋە كى ئىش و كارى بەتۇ ھەيەكى تۇ ئەكوۋى لەبەر چى

ژیان لە خۆت و من دەشیۆینی، داوا دل نیگران و ئالۆزاوی،
 ھاجەر گیان ھەستە، ھەستە نان و چایی بە یانیم پی بده ھەتا
 بروم بو ئیش و کار، ژنە کەم ھاتە جووآب و وتی بە خووا کابرا
 ئەوێ من دیم خەون نەبو من ئەوێ وتم تۆش باوەرناکەیت، من
 خۆم باش ئەزانم پوژیک ھەتا تۆ لە ئیش و کار دیتەوێ من بە
 دەستی ئەم پیاوێ نامەردە ئەکوژیم. من وتم ئاخر پیاوی چی ئەو
 پیاوێ کی یە و چە جوور پیاویکە ئایا من یا تۆ لەبارە ی ئەودا
 ناحەقی کمان کردو وە ئایا چاوت بە پیاوێ کەوتوو، یان ئەیناسی
 کی یە ژنە کەم سەری داخست و وتی نا ... من وتم کەواتە تۆ
 لەسەر هیچ خۆت ئازار دەدی و ژیان بە خۆت تال ئەکە ی وّا باشە
 ئەم بیرە چە پەل و ناحەزە لە دل و میشکی خۆت دور بکەیتەوێ و
 ...» لەم کاتە کە کابرا ئەم قەسانە ی بۆم دەگیراوێ شاگردی
 چایخانە کە ئاو و گوشتەکانی ھینا و لەسەر میزە کە ی دانا.

من کە زۆرم برسی بو بە بی وچان دەستم کرد بە خواردن،
 بە ئام کابرا ھەر وەک برینی ھەوت سالی تازە ساریژ بو بی دەمی
 گەرم داھاتبو بە بی وچان لە بەر خۆیەوێ قسە ی دەکرد، منیش
 گویم بۆ شەل کرد بو پیتا پیتا پاروکانم ئەخستە ناو دمم و بە لیم
 بو ئەوت، کابرا وتی: «کاکی خۆم ماوێ یەکی زۆر بەسەر ئەو

شه‌وه‌دا تیپه‌ری بو، به‌لام ژنه‌که‌م پوژ له‌گه‌ل پوژ کزتر و لاوازتر
 نه‌بو هه‌ر چه‌ند باسم بو ده‌کرد و پیم ئه‌وت ئه‌مه‌ فیکر و خه‌یا له‌ به
 خووا هیچ جوورکاری گرنه‌ه‌بو ... هه‌میسان شه‌ویک هه‌ر وه‌ک ئه‌و
 شه‌وه‌ له‌ نیوه شه‌و دا زریکه‌ و هاواری لی په‌یدا بو کاتی من
 راپه‌ریم و له‌ خه‌وکه‌ راست بومه‌وه‌ چراکه‌م داگیرساند چاوم
 پیکه‌وت ژنه‌که‌م ئه‌مجار له‌ جاری پێشو زیاتر په‌نگی بزرکاوه‌ و
 بته‌واوی له‌شی ده‌له‌رزی، شانه‌کانیم گرت و پام وه‌شاند، هاواری
 کرد هاجه‌ر ... هاجه‌ر ... توژیک هاته‌وه‌سه‌ر خو کاتی چاوی به‌ من
 که‌وت خووی کیشا بو دوواوه‌ ده‌ستی کرد به‌گریان به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌
 ... ئه‌ی وت مەم کوژه‌ ... مەم کوژه‌، من بێ تاوانم منیش زۆرم پێ
 سه‌یر بو وتم کی تو ئه‌کوژی به‌ تاوانی چی له‌ به‌ر چی وا ئه‌که‌ی
 زیانت به‌من و به‌ خووت کردو ته‌ جه‌ه‌ه‌نم، ژنه‌که‌م توژیک
 هاته‌سه‌ر خو، چاوه‌کانی له‌من به‌ری و وتی کابرا ... کابرا هاتبو
 ئه‌مجار به‌یه‌ک جار من به‌کوژی ... من زۆرم به‌زه‌یی پێدا هات
 چومه‌ به‌ره‌و و وتم ژنه‌که‌ بیکه‌ بو خاتری خووا و پیغه‌مبه‌ر (ص)
 کابرای چی و کوشتنی چی من ئه‌وه‌ نییه‌ له‌ ماله‌وه‌ خه‌وتوم به‌
 خووا نه‌که‌س هاتوو و نه‌ هیچ باسیک هه‌یه‌، هه‌میسان خه‌وت
 دیوه‌، ژنه‌که‌ هه‌ر وه‌ک شەق شەق ئه‌له‌رزی. وتی نا ... نا ...

پیاوه‌که به خووا کابرا هاتبو بهم کوژی من به چاوی خووم دیم من
 سه‌رم سورمابو نه‌م نه‌زانی بهم نیوه شه‌وه چی بکه‌م و رو له کویی
 بکه‌م، ناچار بوم له لای دانیشتم خه‌وته‌نم له بیر چووه و ده‌ستم
 به راویژ و دل‌داری دانه‌وه‌ی کرد، به‌لام ژنه‌که‌م چاوه‌کانی زه‌ق
 به‌بون و ره‌ق راوه‌ستابو و چاوی له قولینچکی هو‌ده‌که‌ه‌پر‌بو
 زوژی به‌سه‌ر دا هاتم، هه‌تا هی‌دی هاته‌وه سه‌ر خو ... هی‌واش
 هی‌واش روژ بووه، ژنه‌که‌ه‌تو‌زی‌ک بو‌ژایه‌وه و سه‌ماوه‌ره‌که‌ی
 داگیرساند و روژ ببووه به‌ته‌واوی و لات روناک بو، هی‌چی وای بو
 خو‌ره‌ه‌لات نه‌مابو» کابرا تو‌زی‌ک مات بووه راوه‌ستا منیش
 چاوه‌روانی نه‌مه‌بوم که بزانه‌م ئاخ‌ری نه‌م باسه و کاره‌ساته به
 کویی ده‌گات، جا نه‌مه‌بو به‌ده‌نگی به‌رز به‌کابرام وت : « له
 پاشان چی بو ژنه‌که‌ت چی به‌سه‌ر هات» کابرا هی‌ندیکی نان
 خو‌ارد و راوه‌ستا و هه‌ناسه‌یه‌کی به‌تون‌دی هه‌لک‌یشا و وتی : «
 ماوه‌یه‌کی که‌ش به‌سه‌ر چو ژنه‌که‌م وه‌ک جاری جاران هاتبووه
 سه‌ر خو من له ده‌لی خو‌ما وتم نه‌وخه‌ی خووا ره‌حمی به‌نیمه
 کرد و ژنه‌که‌م له‌م خه‌وه ناجوره و ئالوزاوانه‌ه‌رزگار بو، به‌لام
 به‌ته‌واوی دیاری نه‌کرد که ژنه‌که‌م خه‌میکی قول و تاریکی له‌ناو
 ده‌لی دانیشتووه، به‌لام له لای من نای ده‌رک‌ینی، نه‌م خو‌شیه‌کا‌که

گیان ماوهی مانگیکی خایاند، هه‌تا پوژیک به‌یانی نان و چاییم
 خووارد و به دلخوشی ئەمه‌ویست بو ئیش و کار له ماله‌وه دەر بچم
 ، ژنه‌که‌م هاته‌ بهر هیوانه‌که‌ پاره‌ستا و منیش هه‌ر وه‌ک پوژان
 ئاموزگاری ئیش و کاری پوژانه‌م کرد و بو کرینی که‌لوپه‌لی
 پیویستی پوژانه‌ پاره‌م بو به‌جی هیشت، له‌ بهر ئەمه‌ ئیمه‌ منالمان
 نه‌بو زور به‌ی کاره‌کانی پیویستی ماله‌وه ژنه‌که‌م خوی ئەنجامی
 ئەدا، نه‌بونی منالیش تاوانی من بو نه‌کو ژنه‌که‌ به‌لی ئەو پوژه‌ بو
 هه‌وه‌لین جار له‌ پاش شه‌ش مانگ چاوم پیکه‌وت هاجه‌ر
 چاوه‌کانی له‌ چاوی من برپوه و زه‌رده‌ خانه‌یه‌کی له‌سه‌ر لیوه‌کانی
 نیشتو وه‌ به‌دمی پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌تا به‌رد درگا‌که‌ له‌گه‌لم هات و
 منی به‌ری کرد، زورم پی خوش بو منیش به‌ دم پیکه‌نینه‌وه‌ خووا
 حافیزیم لی کرد و رویستم، له‌گه‌ل کاک ره‌سولی هاوالم بو ئیش
 کردن که‌وتینه‌ری، به‌قه‌زای خووا ئەو پوژه‌ کاره‌که‌مان هه‌تا
 ئیواریکی دره‌نگ خایاند، کاتی له‌ ئیش ته‌واو بوین و گپاینه‌وه‌ بو
 لای مالی خوومان زورم پی سه‌یر بو که‌ هاجه‌ر له‌ به‌ر درگا‌که‌
 پانه‌وه‌ستاوه‌ و چاوه‌پووانی هاتنه‌وه‌ی من ناکات، خورپه‌یه‌ک
 که‌وته‌ ناو دلم، به‌ زور درگا‌که‌م کرده‌وه‌ و چومه‌ ناو حه‌وشه‌که‌
 هه‌میسان چاوم به‌ ژنه‌که‌م نه‌که‌وت به‌سه‌ر سوپرمانه‌وه‌ خوم به‌

ژوری دا کرد ... « من نانه کهم ته‌واو کردبو چایه کهم ده‌خواردوه و چاوم له دمی کاک ساییر بریبو بو سهر ئه‌نجامی وتووێژه‌که‌ی، کاک ساییر راوه‌ستا و مات بو، ئه‌مجار چاوه‌کانی پرپون له فرمیسک و ره‌نگی گوڤا و سه‌ری داخست، فرمیسکه‌کانی به‌ چاوی دا هاته‌ خو‌وار. من که ته‌واوی هو‌ش و بیرم که‌وتبو سهر ئه‌م باسه‌ زور به‌ ئا‌واتی ئه‌مه‌ بوم بزانه‌ ئاخری ئه‌م باسه‌ به‌ کوی ئه‌گات. ههر وه‌ک کامیره‌ی وینه‌گرتن چاوه‌کانم بریبو له دمی کابرا پ‌وانیم کاک ساییر راوه‌ستا و هیچ نالیت زور زورم پی سهر بو، پر به‌ دم ها‌وارم کرد و وتم: « کاک ساییر فه‌رمو بزانه‌ی له پاشان چی بو؟ » کابرا هیچ و‌لامی پ‌ینه‌دامه‌وه‌ ناچار بوم ق‌ولیم گرتو رام وه‌شاند، کابرا سه‌ری به‌ر کرده‌وه و چاوه‌کانی له‌ من بری و به‌لام بی ده‌نگ بو، منیش هه‌میسان پرسیاره‌که‌م دوپاته‌ کرده‌وه و وتم: « کاکه ... کاکه‌ فه‌ره‌و له پاشان چی بو؟ » کابرا ههر وه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م دونیایه‌ نه‌بی و‌لامی نه‌داوه و چاوه‌کانی زه‌ق راوه‌ستایون به‌ بی ده‌نگی ئه‌گریا. ناچار بوم سه‌رم به‌رده‌ پ‌یشه‌وه و له‌ بن گویی پرسیاره‌که‌م لی‌ک‌برده‌وه. کاک ساییر وتی: « ئه‌مجار ههر وه‌ک له‌ کاتی خو‌م به‌ ژوره‌وه‌ دا‌کرد چاوم پ‌یکه‌وت ژنه‌که‌م ژنه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م بی ناز له‌سه‌ر ئه‌رزی که‌وتوو و

چاوه‌کانی دەرپه‌ری بون و باریکی خونیکی ئال به‌لامی دا
 هاتوته‌ خوواری و روحی پاک و خاوینی له‌ له‌شی جیا بوته‌وه و
 ئەندامی وەک سەهۆل سارد ببووه‌» کابرا ئەمە‌ی وت وه‌ له‌ به‌ر
 هیرشی سیلاوی فرمیسکی چاوه‌کانی چی که‌ی پی نه‌وترا و بی
 دهن‌گ بو، به‌ئاسپایی که‌لوپه‌لیکانی کوکرده‌وه و خووا حافیزی
 کرد و لیم جیابووه ... چاوم تی بری هه‌تا له‌ چایخانه‌که‌ دهرکه‌وت،
 ئەمجار من مامه‌وه و کوڵه‌ باریک خه‌م و خه‌فه‌ت وه‌ دل ئالۆزی.
 گویم لیبو که‌ شاگردی ئوتومیله‌که‌ هاواری له‌ ئیمه‌ ده‌کرد ئەیوت
 تکایه‌ سووار بن و که‌س به‌ جی نه‌مینى ئەوه‌ ئه‌روین کاکه‌ وهرن
 سووار بن ئه‌روین . په‌یتا ... په‌یتا شوفیره‌که‌ بو‌قی لی ئەدا و
 چاوه‌پووانی ئەو که‌سانه‌ بو که‌ هیشتا سووار نه‌ببون، هه‌مویان
 سووار بون به‌لام من خۆم که‌ر کرد و خۆم مات کرد، له‌ پشت
 میزه‌که‌ خۆم مات دا، له‌ ناو دلی خۆم داوا به‌باشی زانی له‌م
 سەفه‌ره‌ نه‌که‌م و بو‌لای مال و مناله‌کانم بگه‌ریمه‌وه ...

سەرماوه‌زی سالی ۱۳۷۰ هه‌تاوی

به‌شی پینجوم

پیر خدر

له سهر کیویکی بهرز و پر له چرو بهرد، داریکی
 نهستور که لهق و پوپی له هر لاه بهرادهی ته مهنی
 بلاو کردو ته وه. له بهر چاو دیاره و له دور هوه بته واوی
 زور باش ده بیندری، به تایبته له مانگی خاکه لیوه دا،
 که هه مو گیا و گول و پهله وه و گیان له بهر کان له
 دهستی سهرمای دل ته زین و ناله باری زستان پرزگار
 دهییو وه به تیکراییی ده بوژینه وه. دهشت و چیاکان
 بهرگی سهوز ده پویشن بهرا ده یه ک جووان ده بن هر

وه کو کیژیکی تازه لاه و پیکه یشتو که دل له ئادمیزاد ده فرینی،
 ئهم دارهش له مانگه دا به باشی خوپی ده نوینی، له بهر ئهمه ئهم
 کیوه گه وره یه له ناوچهی کوردوستانه وه له نیوانی سی چوار
 گوند بهدی هاتووه. ئهم داره دیمه نیکی جووان پیشان ده دا، بو
 ئهم که سانهی که له پینگایانه هاموشو ده کهن، زور له خه لکی
 شار و گونده کان ناواته خووازن که رۆژیک له رۆژان بی ئیش و
 کار بن له کیوه که سهر که ون و له پیشه وه سهری ئهم داره بکه ن،
 کیوه که زور بهرز و چر و بهر ده، زور تهق تهقه شوینی هاموشو

کردنی ئوتومبیلی نییه، جا هر کەسی هه وه سی زیاره تی هه یه
 ئه بێ به پێیان سهر کیوه که کهوی، هه مو سالی له پاش ته و ابونی
 سه رما و سۆل زستان و باران به رینی به هاری، به تایبه ت له سی
 مانگی هاوین دا، رۆژانی چوارشه مه خه لکیکی زۆر بو زیارت
 ده چنه سه ر ئه و شه خسه، من و دو هاواله کانم یانی (هه باس و
 مامه ند) زۆر ئاواته خووا بوین که رۆژیک حۆمان ئاماده کهین و
 په یکه وه به چین بو سه ر ئه و کیوه و له نیزیکه وه چاومان به م داره
 به رز و شه خسه که بکه ویت ... له پاش ماوه یه ک رۆژیک من و دو
 هاواله کانم پریارمان دانا. که رۆژی چوارشه مه ی حه وتوی
 داها تو که لوپه لی پیویستی ئاماده کهین و بـ پروین بوئمه
 سه فهره جا هه ر ئمه بو رۆژی سه شه مه پیویستی کان مان ئاماده کرد
 و پیمانمان دانا به یانی زۆر زوله خه وه سه ستین و به تیکرایی ری
 کهوین من وتم دوستان ئه گر قه بول بکه ن من وام پی باشه که ئهم
 شه و ئیوه بین بو مالی ئیمه میوانی ئیمه بن هه رله وی شیو
 ده خوینو له ویش ده خه وین و بیانی زوله خه وه له ده ستین و ری
 ده کهوین . هه ردوکیان پێشنیاره که ی مه نیان قه بول کرد .
 به کورتی ئه وشه وه له مالی ئیمه مانه وه و له پاش شیو خواردن و
 چایی هیندی له بابته تی سه فهری به یانی باسمان کردو له پاشان

خه وتین . کاتی چوارو نیوی نیوه شه و بو که هه باس خه بهری بووه
و بانگی له ئیمه کردو ئیمه شی له خه و هه ستاندو به په له
دهموچاومان شوشه و به گورجی که لوپه له کانمان به کول داداو
مهلی ریگامان گرت و به هومیدی خووا دهستان کرد به رویشتن
. ئیمه په لهی ئه وه مان بوله پیش خور که وتن بتوانین وه سه
کیوه که کهوین . له بر ئمه مانگی گه لایژ بو وه له م مانگه دا
ناوچه کهی ئیمه وه ک ته نور گهرم دادیت سور ده بیته وه . هه
چهند سه مانگی به هار و سه مانگی هاوین ته وای دهشت و چیاو
باخه کان پر له سه وزایی و گول و گه یای نه رموجووآن نه
به کورتی له ناوگولدا خه ملیوه . به لام وهرزی هاوینی زور گهرمه وه
زستانی شی زور سارده جاله بر ئمه هه رکه سی هه وه سی زیاره تی
پیر خدر ده کا . ئه بی بیانی زور زو له خه و هه سی تی و بکه ویته ری
هه ر جوړیک بی ئه بی خوئی بگه ینیته سه ر کیوه که
له بر ئمه نه گر خوره له لات گرماده ست پییده کات و زور کهس تاقه ت
ناهی نی به توانی وه سه ر کیوه که که ویت بو یه ئیمه به یانی زور زو
که وتینه ری وه یواش هیواش به وتوو یژو گالتو گه پ به رو زور
رویشتین . هه باس وتی کوپه کان لام وایه ئیمه هه ولین که سانیک
ده بین که ده گینه سه ر کیوه که له بر ئمه له ده ور و بر مان کهس

دیارنیه مامند وتی شهومان لینه گۆرابی کات ئه ژمیره که ده روئی
 له گه لمان کرده بی. شنه شنه بی بای بیانی به ئارامی له سهرو مهلو
 ده موچاومانی ده دا. که یفه مان زور خوش بو ورده ورده هه تانیوهی
 کیوه که سه رکه وتین له پر دامامه ندروی کرده ئیمه و هاواری کرد،
 کۆره کان ... کۆره کان سه ره هل بیئن باش بر وانه نیزیک لوتکه ی
 کیوه که چهند تارمای دیارن . ئه بی ئه وانه کی بن؟ کاتی ئیمه ش
 سه رمان هه لینا به جووانی سه رنجمان دایه وه لیی خور دبۆینه وه.
 هه باس هاواری کردو وتی ئه مانه ئاده میزادن . ئه بی ئه وه چۆن
 که وتونه ته پیش ئیمه من وتم برا کهم ئیمه خو مان زور پی
 زیره که به لام له ئیمه زیرک ته ریش هه یه به کورتی شه قاوه کانمان
 توند کردو به په له ده ستمان کرد به رویشتن له وانه بو هه ناسه مان
 لی بیری . هه رجو ریک بو خو مان که یانده سه ر کیوه که کاتی
 گه یشتینه سه ری چاومانان پیکه وت سه چوار مالی
 که که لوپه له کانیا ن به لاو کردو ته وه و خریکی ئاماده کردنی چایی و
 چه سانه وهن . من و هه باس و مامه ندیش له لایه که و دانیشتن و
 که لوپه لاکانمان له کو لمان داگرت و له سه ره گه یایی سه وه زونه رم
 راکه شاین به لام له برماندوو هیلاکی هیچ کام مان مر ته قمان
 لینه ده هات ماوه یه ک پیچو تازه چاوه کانم گهرم ببون که هه باس

بانگی لیکردم ووتی ههسته... ههسته هه یامان چوه من
 له پر داراست بومهوه دهو روبه ری خۆم پوانی چاوم به خه لکیکی
 زۆر کهوت که به پانی هه رچوآردهوری داره که راخه ریان راخستبوو
 دانیشتبون. ئیمهش به گورجی که لوپه له کانمان بلاو کردهوه
 راخه ریمان پی بورامان خهست و دانیشتین وه مامه ند خریکی
 ئاماده کردنی نان و چایی بوله پاش هه سانه وه یه کی باش
 چایه که مان پی گه یشت و دهستمان کرد به نان خوآردن. کاتی
 له نان و چایی ته و او بوین ولات به ته و او ی گهرم ببو خه لکی
 له هاموشو دابون و هه و آلی یه کترین ته پرسی منالانیش به یکه وه
 گالتیه و گه بیان ده کرد. من ورده ورده خه زیم خۆم راکیشابو ژیر
 داره که هه ستامه سه ری و سه رم هه لبری و چاوم به داره که دا گیرا
 به پراستی زۆر به رز بووه بنجی زۆر ته ستور بو. ته ندای وای
 پیشان ئه دا که ئه م داره زۆر کونه له هه ره پیره داره کونه کان له لای
 ژیره وه ی له ق و پوپی داره که تا ئه و جیگایه ی دهستی پی ده گا
 به پوپی سه وزی ورد وردیان لی گری دابوو ده رزیله یان پیوه
 هه لاوه سی بو.

له دوره وه دیمه نیکی زۆر جوانی هه بو، من خه ریکی سه یر
 کردنی داره که بوم. هه باس و مامندیش هاتن بۆلام دهستمان کرد

به و توویژ من زۆرم پی سه یرو له سه ر ئهم کیوه برزه ئهم
 داره پی سه و نه سستور و زله سه چی دهژی، وه له سه کوی
 ئاوده خواته وه مات ببوم که هه باس شانی گرتم وتی تو پڕوانه کاری
 خووا ئهم جوگه ئاوه باریکه ت دیوه . کهس نازانی ئهم ئاوه له کوی
 دیت و سه رچاوه که له کهوی یه به لام به قودره تی خووا جوگه که
 راست به بن ریشه ی ئهم داره دا دیت و هم داره که و هم خه لکی
 که بو زیارت بو ئیره دین ئاوی لی ده خونه وه من زۆرم سه رنج دا
 به و جیگایه که ئهم ئاوه به قودره تی خووا له سه ر ئهم کیوه برزه
 هه ل ده قولی و ... کاتی ئاورم داوه چاوم پیکه وت که هه باس و
 مامه ند که میک له من دور تر راوه ستاون وه له گه ل ژنیک ی پیری
 سه ر سپی به رواله ت تیگه یشتو که ته مه نی نیزی که به حه فتا سال
 ده بو و توویژ ده کهن منیش خوم بولایان راکیشاو رۆیشتم تیکه ل
 ئه وان بوم گویم بو و توویژه که یان راگرت . ژنه که وتی به لی
 رۆله کانم له ژیر ئهم داره دا ته رمی پیاویکی سه یدی نورانی و پیاو
 چاکی لی نیژراوه کظ یه کی له پیاو چاکانی خوایه . هه روه ک بو
 منیان باس کردووه یانی باوه پیره م بو باوکه می باس کردووه . وه
 ئه ویش بو مه نی ده گیراوه ئهم شه خسه یه کی له بنه ماله کانی
 گه وره و سه یدی ساداتی عیراق بووه . له عیراقه وه بو له بین بردن و

جیهاد له راهی خووا ههروهک میژو باسی دهکات و باوکم بوئی
 گیرامهوه هاتووو بوئیران ههتا لهگهل عروسهکان کهچهند سال
 لهمهو برهاتبون بوئیران بوئالان کردنو و پیاوکوشتن ولاواز
 کردنی دینی ئیسلام هیرشیان هیئابو. ئەم پیاوه باش و موسلمان
 و به دینهش لهگهل زور کهس له پیاوه باشهکان و ژنه
 بهشپهفهکانی عیراق و ئیران وهک پالنهوان راوهستان و ههتا
 تهنوکی ئاخری خوینی ئال و گهشیان بربرهکانیان کردو دوژمهنی
 مهل هوپرو رو پهشیان بهزورله تهواوی ناوچهکانی کوردستان و
 ئیرانی خوشهویست رادا. وهئهم پیاوه باشو بهدین و ئیمانیه کهله
 سهردینی خوا شهری دهکرد لهم جیگایه شههید بووه لظناو
 خوینی ئالی خویدا گیانی پاکی دهچو. پیاوه موسلمانیهکانی
 نهوخته ههه لیره ناشتیان و تهسلیم بهخاکیان کرد. ئەم دارهش
 کهئیستا ئیوه ئهی بینن نهمامیک بووه کهلهسهه قسنهکه بو
 نیشانه چهقاندویانه. بهلام به تیپربونی نهو ماوهیه ئیستا بوته ئەم
 دارهگهورهو نهستوره کهمرقهدهکهی خستوته ژیر خوئی و
 دایپوشیوه. ههروهک بویان گیراومهوه وه لهزور کهسانم بیستووو
 نیزیک به ههفتا سال لهمهو بر لهم گوندهی ژیرهوه. ژنیک دهژی
 بهناوی بوک فاتهه ماوهی چهند سال دهبی شودهکات بهلام

هه‌رچی ده‌کا منالی نابیت . بوک فاتمه زور دل بخمه و ناهومی‌د
 ده‌بی . شه‌ویک له‌شه‌وان که‌بوک فاتمه هه‌روه‌ک شه‌وانی رابردو
 به‌چاوی پر له فرمیسکه‌وه ده‌خه‌وی . له‌خه‌ودا پیاویکی جه‌مال
 پاکی نورانی دیته‌خه‌وی و به‌بوک فاتمه ده‌لی رۆژی چوارشه‌مو
 به‌یانی زور زو له‌خه‌وه‌سته‌و به‌ده‌ستی به‌ده‌ست نویژو جه‌ل و
 برگی خاوین هه‌سته‌پرۆ بو‌سه‌ر ئه‌م کی‌وه زیاره‌تی ئه‌و شه‌خسه
 بکه‌و دوره‌کائت نویژی به‌یانی بظجی بظ هی‌نه‌وه داوا له‌خو
 بکه‌هه‌ر نیازیکه‌ت هه‌بی بو‌ت به‌دی دیت . بوک فاتمه له‌خه‌وه‌که
 راده‌په‌ری ، به‌وته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌وه‌سه‌روکاته‌دابونو
 دراوسی بوک فاتمه بون ئه‌وان وایان بو‌خه‌لکی گیاره‌ته‌وه . ده‌م
 به‌ده‌م باس کراوه‌تا کو ئیمرو بوک فاتمه ئه‌وه‌یی له‌خه‌وه‌که‌دا پی
 ده‌وت‌ری به‌م جو‌ره‌ئیش و کاره‌کان ئه‌نجام ده‌داو ئه‌ر‌واته‌سه‌ر
 قسنه‌که‌یانی دیت بو‌ئیره‌نیازی دلی بیان ده‌کاو له‌خو ئه‌پاری‌ته‌وه
 به‌ره‌زای خو‌وای گه‌وره‌و میه‌ربان له‌پاش نو‌مانگ و چه‌ند رۆژ
 منالیکی جو‌ان و کو‌رپه‌ی ده‌بی‌ت کو‌زه‌که‌ی ناو ده‌نین ئه‌حمه‌د
 له‌پاش ئه‌حمه‌د خو‌ا چه‌ند کو‌رو که‌چی که‌شی پی‌ده‌دات . ئه‌م جار
 زور له‌ژنان و پیاوان سه‌چوار شه‌مو دینه‌زیاره‌تی ئه‌م شه‌خسه‌و
 نیازیان قه‌بول ده‌بی . ئه‌م ژنه‌پیره‌که‌ناوی خات نازدار بو

بهرادیهک جووانو رازاوه ئهم مبهستانه ی بۆ ئیمه باس ده کردو
 ئیمه ی حالی ده کرد ههروهک ماموستایهکی باش که له قوتابخانه
 دهرس ئه دا ئیمه ی حالی ده کردو رونی ده کرینهوه. له پاشان بهم
 جوړه دریژهی بهوتهکانی دا وتی لهو دهمهوه ههتا کو ئیستا
 تهواوی رۆژی چوارشه مو به تایبهتی له ئاخر مانگی بههارو سه
 مانگی هاوین ههروک دهیینن ئاوا پر له خه لکه. زور تریان له
 گونده دورو نیزیکه کان و له شاره کان بۆ زیارهت دین ئه و
 کهسانه ی که وای پێگایان دوره یهک دو شهو هه رلیړه ده مینهوه و
 لیړهش دهخوون و دهخهون. له پاش رۆیشتنهوه خیر و خیراتیکی
 زور بۆ پیر خدر ده کهن بۆ ئه وه نیازه که یان قه بول بیت. ئیمه
 گویی مان بۆ شهل کردبو. بۆ ئهم باسه ی که که پوره نازدار بۆ
 ئیمه ی له بابته ئهم پیاوچاکه بۆی باس ده کردین. هوشمان
 هه رله پوری بووه چاومان له دمی بو. له پر دا چاومان به هه لپرکی
 کهوت تۆزیک له ئیمه دوربون رهش به لکهک تیکه ل ببوژن
 وپیاویکی زور دهستیان گرتبو وه ها هه لده پهرین وه ره سه یریان.
 خات نازدار وتی ئه وانه ئه یانبینن وابه شادی و خوشی
 هه لده پهرن له برئمه یه که نیازیان قه بول بووه ئیستاش له
 خوشیان بهم جوړه شادی ده کهن من وه ها چو بو مه ناو بیرو

فیکریکی قولہوہ کہ هوښم لیبرابو له ناو دلی خوږم دا وتم خواږی
 هه رچی تونهی دهی نابی و هه رچی توږه زات له سهر نه بی نابی...
 من وهه له خوږم جیا بیومه وه نه م زانی که پوره نازدار کی
 خووا حافیزی کردو روښت. مامه ند قولی گرتم بابروین ئیمهش
 ویرای ئهم خه لکه هه لپه رین وه شادی بکهین هه باس به
 پیکه نینه وه وتی: «خو برام هیستا نیازی ئیمه قه بول نه بووه هه
 سیکمان به یه که وه دهستمان کرد به پیکه نین، بو لای هه لپه رینه
 که روښتن، چوینه ناو داوه ته که وه هه تا هیلاک و ماندو بوین
 تیر هه لپه رین، نیزیک نیوه پو بو که ورده ورده هه لپه رین ته واو بو
 له پردا کابرایه ک هاواری کرد و وتی: «خوښک و براکان هه موتان
 بو خواردنه نی نانی نیوه پو میوانی منن له بهر ئه وه نیازه که م
 قه بولی درگایی خووا بووه، مه ریکی گه ورهم هیئاوه و بیانی
 سه ریم بریوه و ژنه کان له بیانیه وه خه ریکی چیشت و نانن، لام
 وایه تا کو ئیستا ئاماده ی خواردن بی» هه مو به تیگراییی قه بولمان
 کرد و له پاشان ویرای کابرا پوښستینه ئهم شوینه ی که کابرا
 دیاری کرد بو، ریزمان گرتو دانیشتن، له پاش ماوه یه کی که م
 کابرا و کوپه کانی سفره یان راخست و نان و چیشتیکی زوریان
 هیئا و دهستمان کرد به خواردن، مامه ند و هه باس ئه ونده یان

برسی بو تیرنه ده بون، مائی کابرا ئاوا بیئت له پاش نان خواردن
 چایی مان خوارده وه و میوانه کان نیزیک به سی کهس ده بون، له
 پاشان خووا حافیزی و مال ئاوا ییمان له کابرا و کوره کانی کرد و
 بو حه سانه وه چوینه جیگا کهی خو مان و راکشاین، من زور
 هیلاک بوم کاتی راکشام هوشم لیبرا، به لام مامه ند هه باس له بر
 خویانه وه به نه رمی و توویژیان ده کرد، نه م زانی باسی چی
 ده کهن، خو م لی کهوت ...

له پاش ماوه یه کی زور به هاوار و قیزه قیزی تاقه میک منال
 خه به رم بووه، کاتی چاوهم کرده وه مامه ند له لام دانیشتبو، به لام
 هه باس دیار نه بو، زورم پی سه یر بو روم کرده مامه ند و وتم: «
 هه باس کووا؟ چی به سه ر هاتووه؟» مامه ند ولامی دامه وه وتی: «
 وه ره به ئاسپایی برۆین بو لای هه باس» من که و تمه شه ک وتم: «
 چی بووه بوچ راستم پی نالیت» مامه ند وتی: «به خووا هیچ
 به لام وه ره هه باست پی شان به ده م» مامه ند که و ته ریه له پی شه وه
 و منیش که و تمه شوینی. کاتی ده وره ی داره که مان دا چاو م
 پیکه وت هه باس هه ر وه ک منالیکه هه تیوووه و بی کهس هه ر
 دوک ده سه ته کانی له ژپر داره که به رو ئاسمان به رز کردۆته وه و
 ده سه تی کردوووه به دوعا و پارانه وه، به پانی ده م و چاوی

فرمیسکی گهرم له چاوه کانی دیته خوآر، من زورم پی سهر بو
ویستم به چم شانی بگرم ... به لام مامه ند قوئی گرتم و به
هیواشی وتی : « تو خووا مه حموود تو گیانی من باسی مه که و وا
باشه خومانی پیشان نه دهین » توییک کشاینه وه دوواوه من
وتم : « مامه ند ... مامه ند ... هه باس چی لیکه و ماوه بوچ ده بی من
نه زانم » مامه ند وتی : « منیش وه ک تو مه حموود » وتم : « به خووا
تو نه زانی به لام له منی هه شار ده ده یی نه گهر بیتو پیم نه لیت
نه بیته خه فته له سهر دلّم » مامه ند وتی : « له وه ده ترسم هه باس
به م مه به سته بزانی تو وه له من زیور بیت چونکه من به لنینم پی
داوه له لای کهس باسی نه کهم » من وتم : « له من دل نیگه ران
مه به، له دمم دهر ناچیت » مامه ند وتی : « به خووا مه حموود
هه باس ده میکه نه وینی زارای کچی حاجی هه سن بووه و وه ک
هه باس بوومی گنراوه زاراش هه باسی زور خوش نه وی، به لام له بهر
نه مه که هه باسی ده ست کور ته و فه قیره حاجی زارای پی نادا،
ههر له بهر نه وه شه هه باس ماوه یه که وا دلگیر و ماته ... » من وتم :
« له بهر چی تا کو ئیستا من نه م زانیوه، مه گهر من دوست و
هاوالی هه باس نیم » مامه ند وتی : « مه حموود تو نه ونده ت ئیش و
کار هه یه خو هه وتوی جاریک چاومان به یه ک ناکه وی » و لام

داوه و وتم: « به خووا مامه‌ند تو راست ئەكەى من ئەوندە توشى
 تەنگە و چەلەمەى ژيان بوم دوست و هاوالەكانم بته‌واوى له بىر
 چو بووه ... » كاتى سەرمان هەلينا من چاوم به هەباس كهوت و
 ورده‌ورده ئەهات بو لای ئيمه مامه‌ند وتى: « تكا ده‌كه‌م
 مه‌حموود باسى دەم مه‌به‌سته نه‌كهى من به‌لینيم پى دا كەس لیم
 نابىستی » هەباس گەيشته لای ئيمه و وتى: « خو من دەميكه له
 شوین ئىو ده‌گه‌ریم » وتم تو دیار نه‌بوى ئيمه‌ش هاتینه ئیپه
 ته‌ماشای هەلپه‌رین ده‌كه‌ین هەباس وتى: « ئەوندەى بو پوژ ئاوا
 نه‌ماوه وەرن گه‌ریك هەلپه‌رین با خووشى ئیمپرومان ته‌سل بى له
 پاشان ته‌واوى كەل و په‌له‌كانمان كو كه‌ینه‌وه و به‌رو مال
 بكه‌وینه‌پى. مامه‌ند وتى: « زوړ باشه » من وتم: « له من بپورن
 ئەوندە هیلاكم ناتوانم هەلپه‌رم » ئەوان به جوت پویشن تىكەل
 داوه‌ته‌كه بون. من كه ته‌نیا مامه‌وه بپرم له قودرەت و گه‌ورى
 خووا ده‌كرده‌وه، له بون و نه‌بون له دلدارى زارا و هەباس، له
 باوكى زارا حاجى خەسن به كورتى له زوړ شت، پاره‌ستا بوم
 چاوم له داوه‌ته‌كه ده‌كرد و له هەباس و مامه‌ند كه به شادى
 خویان هەل داویشن، مامه‌ند ده‌ستى له ناو ده‌ستى كیژیكى زوړ
 جووان و بالبا به‌رز و قز رهش دا هەلده‌په‌رى، له‌گەل كیژه‌كه جار

جار به یکه وه رۆیان تیک ده کرد و له ژیره وه ورتنه ورتیان
 دههات، کهس نهی ئەزانی ئە دووانه دهلین چی به ئاسپایی له
 داوه تهک دور که وتمه و رۆیشتم بۆ لای جیگا کهی خۆمان کاتی
 رۆانیمه کات ژمیره کهم ئەوندە ی بۆ رۆژ ئاوا نه مابو دهستم کرد به
 کو کردنه وهی که لوپه له کان هه مویانم کو کرده وه و ئاماده م کرد،
 رۆیشتم له بن داره که راهه ستام سهیری خه لکه کهم ده کرد. رۆم
 کرده ئاسمان و وتم: «خووايه هه ر ئەتۆی ئینسان بهرز ده کهیی
 و قه در و حورمه تی پێده دهیی و هه ر تۆشی ناته وآن و زه لیلی
 ده کهی خووا یا ئەگه ر تۆ مه یل و ویراده ت له سه ر هه ر کاریک بی
 به ئەنجام ده گات و هه یچ کۆسب و هۆیه ک ناتوانی پێشی بگریته
 ...» رۆیشتمه سه ر ئاوه که و ده ست نوێژم شوت و دهستم کرد به
 نوێژ کردن چوار په کاعه تی نوێژ ئیواره به جی هیئاو وتم: «
 خووايه من نیازی خۆم ته نیا هه ر له تۆئه ویت» دانیشتم تۆزیک
 به سه سیمه وه، داوه ته که ته و او بو، خه لکی بلاوه یان کرد و له و
 کاته دا هه باس و مامه ند به هه ناسه برکی گرانه وه بۆلام، هه باس
 که وته بو پێشه وه و مامه ندیش به شوینی دا، هه باس وتی: «
 مه حموود ... مه حموود مزگینیم ده یه مزگینی « وتم: «چییه چی
 بووه، وه ره لام دانیشه هه تا بزانی مزگینی چی « مامه ند: «وتی

كوره هه‌باس جاري راوه‌سته باس مه‌كه «هه‌باس ولامی دایه و
 وتی: «به خووا زگم نه‌باری كهس نییه» من سهرم سور مابووو
 و دوپاته‌م كرده‌وه و تم: «چی بووه چی قه‌وماوه؟ بو چی ده‌مو
 گه‌ریی داوه و هیچم پی نالین؟» هه‌باس به پیکه‌نینه‌و وتی: «
 مه‌حموود له سایه‌ی خوواوه مامه‌ندیش نیازی دلی قه‌بول بو» من
 هه‌ستامه سهر چوك و تم: «هه‌باس گیان نیازی چی؟ تیوه من
 شیت ده‌كه‌ن بلی بزانم چی بووه؟» هه‌باس وتی: «كاتی ئیمه
 هه‌لده‌په‌رین خو تو چاوت لی بو كه مانه‌ند له‌ده‌ستی لیژیکی
 جووان و بالا به‌رز هه‌لده‌په‌ری» و تم: «به‌لی چاوم لی بو» هه‌باس
 نه‌ونده خوش‌حال بی نه‌ی نه‌زانی چی بلیت، په‌شوی هاته‌وه سهر
 خو و وتی: — له سایه‌ی خوواوه جور بو مامه‌ند و کیژه‌كه نه‌وین
 یه‌ك بون ویه‌كتریان به‌ دله‌ بریاریان دانا كه رۆژی هه‌ینی
 هه‌وتوی داها‌تو به‌ تیک‌راییی بچین بو ماره‌کردنی كه‌ژال «من ره‌ق
 راوه‌ستام و تم: «هه‌ینی چی؟ كه‌ژالی چی؟» مامه‌ند
 وتی: «مه‌حموود له‌ به‌ر نه‌وه‌ی ریگا‌كه‌مان دوره‌ هه‌تا شه‌ومان
 به‌سهر دا نه‌ها‌تووو با‌شتر نه‌وه‌یه كه‌لوپه‌له‌كانمان به‌ كول دا ده‌ین
 و پیی كه‌وین، من له‌ ریگا به‌ ته‌واوی رۆداوه‌كه‌ت بو ده‌گیرمه‌وه
 ...» من نه‌م پیشنیاره‌م زور پی باش بو، ته‌واوی كه‌لوپه‌لمان هه‌ل

گرت و ږيمان داگرت له سهر كيڼوه كه و ويستمېان بهر و ليژ
بكهوينه ږي، مامه نډ ږاوه ستا و ږوي كرده پير خدر و هاواري كرد
: « پير خدر ئه گهر خووا كړدي و نياز ه كه م قه بول بو دوجاري
كه ش ديم بو زياره تت و خير و خيراتيكي زورت بو ئه كه م »
ئه مجار هه باس هاواري كرد و وتي : « پير خدر منيش مهرج ئه كه م
به مهرجي پياوان هر و هك مامه نډ، شهرتي خو م بهر مه سهر ... »
من وتم : « زور درهنگه كوپه كان با ږي كه وين، هيوا م ئه وه يه كه
خووا نياز مان قه بول بكات » ورده ورده شوږ بوينه وه بهر و خووار
ئه مجار مامه نډ به م جوړه ږوداوه كه ي بو گيرامه وه وتي : « كاتي
من و هه باس له تو جيا بوينه وه خو مان هسته ناو كوړي
هه لپه ږكي كه به خت ياري كردم چومه دهستي كيژيكي جووان و
بالا بهرز و ږيك و پيك ، دو گهر له گهل كيژه كه هه لپه ږيم به دل م
داهات ئه وه ي من ده ميكه به شويني داده گه ږام خووا به قسمه تي
كردم و ئه وه له دهستم دا هه لډه په ږي، له پاش گه ږي سيهم هر
له خوړا هه ناسه يه كي ساردم هه لكيشا ئه و هه ناسه يه ئه ونډه توند
بو كه كيژكه ږوي تيكردم و وتي - چي بو تو خووا چه ت
ليقه و ماوه ئه م هه ناسه يه ت بوچ وا به توندي هه ل كيژشا ؟ - من
سور هه لگه ږام و عاره قه يه كي گهرم به ته واوي له شم دا هاته

خوۋار، له ولّام دا وتم - ببوره هیچ ... هیچ نه بو دوپاته‌ی کرده‌وه و وتی - بوچی راستم پی نالی توش وەک من بو نیاز هاتویتە ئیره؟ - من که تازه هوشم هاتبوو بهر خوم هیواش هیواش عاره‌قه‌کم سارد ببوو‌وه‌ی وتم - چی بلیم، مه‌حموود داواته‌که وه‌ها گەرم ببو کهس له کهس ئاگادار نه‌بو، ئەمجار کیژە که وتی - ژن و منالە کهشت هیناوه - من به ئاسپایی وتم - تا کو ئیستا خووا دایکی منالە‌کانی پی نه‌داوم، هەتا بو زیاره‌تیان به‌هینم - پرسپاری کرد - له بهر چی هەتا ئیستا ژنت هەهیناوه - ولّام داوه - قسمەت نه‌بووه بزائم خووا گیان چ قسمەتی من ده‌کا - ئەمجار من پرسپارم لیکرد و وتم - ئەیی تو چونە هاتوی بو زیاره‌تی پیرخدر - وتی - منیش هەر وەک تو - لیم پرسپی - شوت کردوو - وتی نه‌ول الله قسمەت نه‌بووه - وتم - ناوت چییه؟ - وتی - ناوم که‌ژاله؟، پرسپارم لیکرد - مالو له کوییە؟ وتی : « له گوندی سەرچاوه‌ین، زور لیره دور نییه بویه ئیمه هەمو چوارشە‌مۆیان بو زیاره‌ت دینه ئیره - بزه‌یه‌کم هاتی پوی تیکردم و وتی : « به چی پی ده‌که‌نی » وتم : « له خوشیان به خووا که‌ژال خوایی گه‌وره و میهره‌بان و هیمه‌تی پیرخدر قسمەتی من و تووی ریک خست، ئەگەر تو بو هاوسه‌ری به من

ٲازی بیت منیش زور زور ٲازیم» سهری داخست و له ٲاش
 ماوهیه کی کورت سهری هل هیناو وتی : «قهلم بینوسی»
 مهحموود زور که یف خوش بوم وههام پی به زهوی داده دا نه م
 زانی شه وه یان ٲوژ، له م کاتی دا ژنیک کی بوشناخی نیوان سال و
 زور ٲیک و ٲیک که بوئی خوشی میخه کی لی نه هات هاته نیوانی
 من و که ژال دهستی ئیمه گرت و ویرای ئیمه هه لده ٲه ٲی ، من
 به م ئاکاره یه ک جار ٲیم ناخوش بو له وانه بو دهستم ئازادکه م و له
 داوه ته که بیم بو دهره وه، به لام که ژال زو هاته فریام و وتی : «ئه م
 خانمه دایکه مه و ناوی خه جیجه، ئهمجار خوشحالی ٲوی تیکردم و
 سلاوم لیکرد و وتم دایه خه جیج ناوی من مامهنده، مامهندی
 نوکرت، هیوام ئهمه یه ئه گهر ئیوه قه بول بکه ن به بم به غولامی
 ئیوه چاویکی لیکردم ، من زور زور ته ریق بومه وه ته وای له شه م
 سارد بووه، دایکی سهری برده بن گوویی که ژال و دهستی کرد به
 وتووژ، منیش بیرم له وتهی خوم ده کرده وه لاقه کانم تییک
 دههالان نه م ئه زانی چون هه لده ٲه ٲرم، دایه خه جیج ٲوی تیکردم
 و وتی: «کاک مامهنده ٲیم واییت تونازانی هه لٲه ٲی» ولامم داوه
 و وتم : «به خووا ئه زانم هه لٲه ٲرم به لام له شهرمی ئه و بی ئه ده بی
 له خزمهت تو دا کردم زور ته ریق بومه وه بویه لاقه کانم تییکه ل

دەبن، دایە خەجیج وتی : « پۆلە هیچ زویر مەبە تۆ کوپى ئیمەى
منیش لەم بابتەووە زۆر خوشحالم ئەگەر کەژال پازى بێت منیش
بەم پێگەیشتنە زۆر شاد و پازیم خووا موبارەكى کات، مەحموود
کاتى ئەووەم لە دمی بیست بەرادرەیک خوشحال بوم لە وائەبو بال
دەرەهەینم و هەل فرم. دایە خەجیج وتی : « پۆلە هەر خووا
ئەزانى قسەت و نەسیب چۆنە منیش هەر وەک ئیووە لە سەر
قسنى ئەو پیرخدرە لەگەل پیروت، باوکی کەژال، بنەرەتى
ژیانمان دا پرشت و پاش ماوەیک زەماندەمان کرد، من وتم :
دایە خانم ئیستا کە تۆش پازیت من چى بکەم؟ » ولامى دامەووە و
وتى : « پۆزى هەینى حەوتوى داهاو و پراى چەند کەسیک لە
بنەمالەى خۆتان تەشریف بێنن بۆ مالى ئیمە لە گوندى سەرچاوە
تاكو ئەو دەم منیش لەگەل باوک و براکانى کەژال و تووویژ دەکەم
بە یارى خووا جوور دەبیت، گەرى ئاخى هەلپەرینە کە بو
دەستمان بر دا و کەلەیک جیا بینەووە، دایە خەجیج وتى : « پۆلە
مامەند پۆزى هەینى بۆ میوانى نانى نیووەرو چاوەرۆانم » وتم : « بە
سەر چاو دایە گیان ... » مامەند وتى : « تیگەیشتى مەحموود:
وتم : « بەلى ... بەلى زۆر باش تیگەیشتم لە خووا داوا ئەکەم کە
ئینشاالله بە ئارەزوت بگەى، خووا موبارەكى کات، منیش بۆ هەر

ئیش و کاریک که ههت بیئت ئامادهم» له کیوه که هاتبوینه خوواری که وتبوینه سهر ریگال له بهر ئه وه شه ومان به سهر دا نهیت، به توندی رویشتین و کاتی گه یشتینه وه مالی، خووا حافیزیمان له یهک کرد، مامه ند به دهنگی بهرز هاواری کرد: «حموود روژی ههینیت له بیر نه چیت» منیش ولامم داوه و وتم: «به سهر چاو مامه ند گیان» ئیمرو که من ئهم مه بهسته ئه نوسم ماوهی چهل سال به سهر روداوه که دا تیپهر بووه، مامه ند کوپ و کیژی گه وره گه وره یی هه یه و کچی به شو داوه و ژنی بو کوپه کانی هیناوه.

له پاش زه ماوه ندی مامه ند هه باسیش زوری پینه چو نیازی قه بول بو، به ره زای خووا له گهل کیژ که ی حاجی هه سه ن زه ماوه ندی کرد و ئه میس سی کوپ و دو کچی هه یه، چوار پینج نه وه ده وریان داوه ئیستا ههر سیکمان موی سهر و ریشمان وه ک به فر سپی کردو وه له مه رحمه تی خووا ژیانیکی خوش و پر له ئاسایشمان هه یه و ساغ و سه لامهت ئه ژین زور به که یفین ... و زور جارن خیر و خیرات بو پیر خدر ئه که یین.

به‌شی شه‌شم

شیربایی

شیربایی

خوینده واره به ریز و خوشه ویسته کان کاره ساتی
شیربایی بن و بنجینه یه کی قول و کوئی هه یه بالام من
له و بابته وه نه وهی له ده سه لاتم دابوو هیئدیکم به زوبانی
ساویلکه بو رۆن بونه وهی ئهم کاره ساته نوسیوه و
ئیخه مه بهر چاو، هه ر چهند به قولیک ئهم نوسیینه کورته
دلۆپه که له ده ریایه کی پان و به رین، شیربایی له که یه کی
رهش و ناله باره که هه ر وه ک پینه یه کی چلکن پاش
ماوهی رۆژگارانی کوئن و زور له مه و پیشه که به سه رشانی

ئیمه دا داسپاوه، فه قهت خووا ئه زانی ئیمه و به ره ی داهاتوی ئیمه
ئه بی چهند سالی که ئهم له که چهوت و ناحه ز و ناله باره به دوا یی
خومان دا راکیشین و له بهر ئهم بابته قورس و چه په له سه رمان
داخه یین، له لای من وا دیاره که میژوی ئهم مه به سته، بنه رته که ی
زه مانیک بووه که زور کهس هه بون و ئادمیزاد بون و هاتو چۆیان
کردوو و خواردن و خه ویشیان هه بووه و به یکه وه وتوو یژیان
کردوو و به لام له دونیای پان و به رین دا له بهر ئهمه چاویان به
باشی نه کرابوو نه هه چیان زانیوه و نه هه یچ له کاره ساته حالی
بون، من نالیم خووا ی نه کرده هه مویان هه ر وه هابون، یه ک جار

زۆریشمان پیاوان و ژنانی ژیر و عاقل و زانا و تیگه‌یشتومان هه‌بون
به‌لام زاناكان له ترسی ناحالی و تینه‌گیشتوكان قوفلی خاموشیان و
بئ دهنگیان له دمی خویان داوه و له‌گه‌ل رۆزگار بو پیشه‌وه چون،
ته‌واوی ئەم کاره‌ساته بئ گومان ئەبئ له نه‌زانین و نه‌خوینده‌واری
پێک هاته‌بئ.

باسه‌که‌مان به‌م جوړه دريژه پئ ئەده‌ین، زه‌مانیک که زانست و
عیلم به پله‌ی وه راده‌ی ئیم‌رو نگه‌یشتبو، له ناوچه‌کانی کوردستان
باو بو خه‌لکی گونده‌کان و به‌شی‌ک له شاره‌کان له به‌ر ئەوه‌ی که
خویان گه‌رفتاری ته‌نگه و چه‌له‌مه‌ی زیان و مه‌ینه‌تی و که‌ساسی
بون زۆر به‌ی ئیش و کاره‌کانیان ئەسپارد به ده‌ستی پیاوه‌ ریش
سپئ کان و له خویان ماقولتر به برۆای خویان ئەوان زۆر زانتر و
زانتر بون جا هه‌ر ئەوه بو ئەم پیاوه‌ماقولا‌نه له چو‌نیتی هه‌ر ئیش و
کاریک بریاریان دابایه، خه‌لکه‌که‌ش به بئ لیکو‌لینه‌وه و قه‌س و
باس، وته‌ی ئەوانیان قه‌بول ده‌کرد و ده‌یان سه‌لماند، یه‌کی له‌م
کارانه چاره‌نوسی ژن هی‌نان و زه‌ماوه‌ند بو.

بو کۆره‌کانیان یان بو کێژه‌کانیان له پیش ته‌واوی ئیش و
کاره‌کان ئەبو‌وايه به چن بو خزمه‌ت ئەم پیاوه‌ماقولا‌نه بو پرسین و
چو‌نیتی ئەم کاره‌ساته. ئەوان بون کو ده‌بونه‌وه و بریاریان له‌سه‌ر
ئەم کاره‌ ده‌دا و چاره‌نوسی ئەم دو لاوه ئەکه‌وته به‌ر ده‌ستی ئەوان،

ئەوانیش ھەر چۆنیک بریاریان دابات، کارە کە بەم جوړە پیک
 ئەھات، گرینگترین باسیان باسی شیربایی بو، شیربایی زور قورس
 و گران ئەیان خستە سەر شانی مائی زاوا لە گەل خواردەمەنی سی
 شەو و سی رۆژ زەماوندە کە، جائەم شیربایە چە پارە و پول بایە یان
 ھەرچیک کە، کە پیاو ماقولەکان دیاریان دەکرد مائی زاوا
 ئەبووایە رازی بن و دەراوہ کەیان بناوی شیربایی بدابە بە باوکی
 بوک یان دایکی بوک یان یەکی لە دەم راستە کەیان لە گەل تەواوی
 کەل و پەلی پیوستی ئەم رۆژە زەماوندە . ئەمجار زماوندە کە پیک
 دەھات . بەلام ئەگر مائی زاوا ھەزار و دەست کورتو نەداربان ئەم
 پیوندە پیک نەدەھات و سەری نەدەگرت . ئەبووایە ئەم دولاوہ دو
 دلدارە بەبی مەیلی و داخو ھەسرت سەری دەست لە ئەوین داریو
 پیوندە کە ھەلگرن . ھەتا کاتی مردن خفەتی لی دەست چونی
 یە کتر بەخوون . زور دیتراوہ و بیستراوہ کە ئەم جوړە گرتە بەخوین
 و خویناو کیشتراوہ . لەم بابتەوہ وەمبەستیکی راستەقینە و کورتان
 بو باسی دەکەم .

وا دەگیرنەوہ لە گوندی باریکەدار لە ناوچەیی خدر و ئەستی
 دولای تازە پیگە یشتو دلدار یە کتر دەبن و یە کتر یان زور خوش
 ئەویت چەند سال بو دلایان بەیکەوہ بو وە ئاوات و ئارەزوی رۆژی
 زەماوندیان ھەبو . بەلام بریار دانانی شیربایی لە لایان پیاو ماقولکان

بۆمالی خدر نه گونجاو ئهم دو لاوه به مرادی دلیان نه گه یشتن
 ههردوکیان به پوژیک خویان ده کوژن . باسه که به وردی بهم جوړه
 بو . خدر کوپیکی جوامیرو بالا بهرز و چوار شانه پیک و پیک و
 لویکی خوین گهرم و بیرو باور پاک و خوشه ویست بو . له زور ئیش
 و کاردا یارمه تی ده ری زور که سان له ناو ئاوایکه دابو . ئهم لاوه
 ژیکه لهو جوامیره ماوه یه کی زور به دلی دابو به ئهستی کچه کی
 مام شهریف . ئهستیش به پراده یه کی زور خدری خوش ئه ویست .
 باسی ئهوین و دلداری ئهم دو لاوه جگه له مه ته وای ئاوایه کی
 خویان ئه یزانی ، زور له گونده کانی ده ور به ریش لهم باسه ئاگادار
 بون کاتی ئهم دو لاوه دلداره له پیکای مه زرا یان له سه ر کانی
 چاویان به یه ک ئه کهوت و توویژیان ئه کرد . زور له ژنان و کیژو
 لاوه کان که ئهم دیمه نه یان ئه دی له خووا ژیانیکی پر له خوشیو
 سه ر به رزیان بو ئهم دو ئهوین داره داوا ئه کرد . پوژیک خدر و
 ئهستی له قه راخ ئه ستیری یک دور به دور راوستابون و توویژیان
 ئه کرد ، پوره نازدار له گه ل چهنه ژنی که ده پویشتن بو مه زرا .
 چاویان بهم دو دلداره کهوت . راوهستان و پوره نازدار پوی تیگردن
 و وتی پوله کانم هیوام ئهویه به یه ک بگهن و خیر و خوشی له عومرو
 ژیا تان به دینن . خدر پیکه نی و وتی دایه گیان خووا ئه زانی و
 قسمهت . ئهستی وتی دایه نازدار من و خدر په یمانمان به یکه وه

بهستووہ ئه گەر له م دونیایهش بو یهک نه بین له دونیای که به یهک
 ئه گهین . له و کاته دا پوره فاتمه یهکی له هاوړیکانی دایه نازدار
 به توریوه و تی تو خووا ئهستی سه ری زمانت بگهزه . به هومیدی
 خووا له م دونیایه به یهک ئه گهن . من زورم دلدار ی و هک تو و خدر
 دیوه له م دونیایه به یک گه یون . هیوام ئه وه یه ئیوهش به یهک بگهن
 . به لی خوشه ویستان ماوه یهک به سه ر چو شه و هات و رۆژ بووه .
 شه و رۆیشتو رۆژ هه لات . زه مان له سه ر په و په وه ی ژیان هه ر و هک
 تیری تاعون به ره و پښشه وه ئه رۆیشت و خه لکی گه وره و پچوک و
 پیرو لاو هه ر کام سه ر شوینی ژیا نی دیاری کراو به پښگای پر له
 کۆسپ و تهنگو چه له مه ی ئه م ژیا نه ناله باره یان ده ریژه یان پی ده دا
 . کهس کاری به کهس نه بو ، هه ر کهس له بی ری ژین و ژیا نی خو ی
 دابو . هه تا رۆژیک له رۆژان خدر ئه و باره قورسه ی که و ا له ناو دلی
 دابو . بو باس کردن . دایکو باوکی خدر به م مه بهسته زور خوشحال
 بون . له پاش باس کردن له گه ل مالی ئهستی ، پیاوه ماقوله کانیان
 له م کاره خیره ئاگادار کرد . به کورتی له پاش هاتو چونیکی زور
 شیربایه دیاری کراوه که ئه ونده قورس و گران بو به هیچ جور هه تا
 به فروشی مه زرا و مه رو مالیات و کهلو په لی ماله که یان ئه م باره و
 پوله یان بناوی شیربایی بویان جور نه ده بو . له گهشت لاوه مالی خدر
 هومیدیان بر ا و ته و اوی هیوا و ئاواته که یان گه یشته راده یهک که به

قه‌ولیک ده‌ستیان له هیچ جی‌گایه‌ک به‌ند نه‌بو . له‌ناچاری مالی خدر له‌م زه‌ماونده‌ی ئه‌م دو دلداره ک‌شانه‌وه پاش ... خدری لیه‌وماو ک‌زومات دلگیربووه... ره‌نگی بزرکا خویناوی دلی ئه‌خوارد‌وه. ئه‌ستی و خدر به‌م هه‌مو ئه‌وینه له‌یه‌ک دور که‌وتنه‌وه .

ماوه‌یه‌ک خدر و ئه‌ستی چاویان به‌یه‌ک نه‌که‌وت و پوژیک ئه‌ستی خو‌ی گه‌یانده خدر و پ‌شنیاری کرد خدر هه‌لی گری و له‌م گونده دور که‌ونه‌وه به‌لام خدر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خو‌ی به‌ پیاو ئه‌زانی و لاویکی جو‌امیرو ئاب‌رودار بو ئه‌م پ‌شنیاری پ‌سه‌ند نه‌کرد . له‌ پاشان هه‌ردو کیان به‌یکه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ گریان ، زور گریان و زور خه‌فت بار بون . ئه‌مجار خدر روی کرده ئه‌ستی و وتی ئه‌ستی تو وته‌ی ئه‌ورپوژته وه‌بیردیت ، وتت دایه‌نازدار ئه‌گه‌ر له‌م دونیایه بو‌یه‌ک نه‌بوین له‌دونیا‌ی که به‌یه‌ک ده‌گه‌ین ئه‌ستی لام وایه هه‌رو‌امان به‌سه‌ردیت ، من خو‌وا‌حافیزی له‌توده‌که‌م ، لام وایه ئیتر له‌م دونیایه یه‌که‌تر نابیننه‌وه. هه‌م‌یسان ده‌ستیان کرد به‌گریان و فرمیسکی گه‌رم به‌ چاوه‌کانیان دا ئه‌هاته خو‌وار ئه‌و پوژه نیزیک کاتی‌ک به‌یه‌که‌وه وتوو‌یژیان کرد . به‌چاوی گریان‌ه‌وه له‌یه‌ک جیا بونه‌وه... . خدر له‌به‌ر پاریزگاری ئاب‌رو وه شه‌ره‌ف و ناموسی خو‌ی و بنه‌ماله‌که‌ی وه‌پ‌زگرتن له‌ئاب‌روی ئه‌ستی ، شه‌و کاتی خه‌وتن خه‌یالیک‌ی سامناک به‌ می‌شکی دا‌هات و هه‌رچی کرد خه‌و له‌چاوانی

نه كهوت رابردوی ژیانی هەر وەك پەردەى سینه‌ما ئەهاته بهر چاوی
 ، هه‌وه‌لین رۆژی ئاشنا بون له‌گەڵ ئەستى ، رۆژی خۆ‌آزىنى ، هاتو
 چو‌كرده‌نى دایك و باوكى و وتووێژى دوا‌ین له‌گەڵ ئەستى و...
 ئەوشه‌وه هه‌تا به‌رى به‌یان خدر نه‌خوت كاتى شه‌و ئەیه‌ويست
 ته‌مى تارىكى خۆى به‌ رۆناكى رۆژ به‌ گۆرپه‌وه خدر به‌ ئاسپایى له
 ناو جیگا‌كه‌ى راست بووه‌ زۆر به‌ هیڤى جه‌لو به‌رگى كرده‌ به‌ر ،
 چاویكى جۆانى به‌ رۆاله‌تى دایك و باوكه‌ پیره‌كه‌ى و خوشكه‌كانى
 دا كه له‌ خه‌وى شیرین دابون گێرا هه‌ناسه‌یه‌كى ساردى به‌ چاوی
 پڕ له‌ فرمیسكه‌وه هه‌ل كێشاو هی‌واش له‌ماله‌وه ده‌ركه‌وت . له‌به‌ر
 ئەوه زۆرى بو‌بانگى به‌یانى نه‌مابو ، قوله‌قولى ك‌له‌ شیره‌كان له‌زۆر
 مالن به‌ گووى ده‌گه‌یشت ... خدر رینگای دا‌گرت و رۆ‌یشت
 له‌گونده‌كه‌ ده‌ركه‌وت كزه‌ى باى به‌یانى له‌ده‌م و چاوی ده‌دا .
 ماوه‌یه‌ك رۆ‌یشت هه‌تا گه‌یشته ئه‌و جیگا‌یه‌ى كه له‌ناو د‌لى دا
 بناخه‌ى دانابو به‌ ئاسپایى له‌كێوه كه سه‌ركه‌وت هه‌تا گه‌یشته
 به‌رزترین لوتكه‌ى كێوه‌كه . ئەمجار قه‌ده‌ریك راوه‌ستا له‌ پاش
 ماوه‌یه‌ك سه‌رى هه‌لب‌رى و روى كرده ئاسمان . ئاسمانى پان و
 به‌رین كه ئەستیره‌كان هیشتا دروشمى جۆان و رۆناكیان له‌ ده‌ست
 نه‌دابو . خدر چاوه‌كانى پ‌ربون له‌ فرمیسك . پ‌ر به‌ ده‌م هاواری كرد
 ئەستى ... ئەستى كێزى پا‌ك و د‌لداری خوشه‌ويستم من ئەوه

رویشتم هیوام وایه توش بهشوینم داییت . لهم دونیایه بو یهک
 نه بوین به لکه م له دونیای که ، که جیگای ژینی راسته قینه یه به یهک
 بگهین . خدر به دل و جگه ریکی وهک پولا و قورس و پتهو که ناو
 دلی پر بو له خفهت و زو خاو له سهر لوتکه ی کیوه به رزه که خو ی
 هه لداشت و ... له ناو خوینی گهش و ئالی خویدا گه وزی وه گیانی
 پاک و خاوینی خو ی کرده یاسایه کی بی بنکه و بی بایخ ، یانی
 شیربایی که چهنده که سی نه زان و نه خوینده وار بناوی پی اوه
 ماقوله کان که بنه رته کیان دار شتبو . به یانی که خیزانی مالی
 خه بریان ده بته وه چاویان به خدر ناکه ویت و جیگا که ی چول ده بینن
 له بابته ئه وه زور پهروش ده بن . ئه که ونه ناو دیی بو هه وال پرسین ،
 کهس هه والی خدر نازانی ته و اوی خه لکی گونده که ئه م خه به ره
 ئه بیستن زور نیگه رانی ئه بن و دل به خه م زور له خه لکه که خویان
 ئاماده کردو هه تا به شوین خدر دا بگه رین کاتیکی زور به سه ره چو
 به لام هه والی له خدر نه بو خه لکه که به دل ساردی گرانه وه . له بهر
 هیوانی مزگه وته که راوه ستان زور دل پهروش و نیگه رانی خدر بون
 هه رکامیان به جوریک باسی ئه م مه به ستیان ئه کرد . له و کاته دا بو
 که حه مه ی شوانی نا وایه که به پرتا و هاواری هیناو وتی خدر ...
 خدر ... یه کی پرسى وتی حه مه خدر چی ؟ حه مه وتی خدر له ژیر
 کیوه رهش له ناو خوینی خویدا گه وزیوه . هه وه لی خه لکه که واق

مان و دەستیان شەل بوو. هەتا مام رەحیم هاواری کردو وتی
 بابروین بزانین چی قەوماوە جەماعەتیکێ زۆر ژن و پیاو گەورە و
 پچوک بەراکردن خۆیان گەیانە بناری کێوەرەش، تەماشادەکەن
 بەلێ راستە ئەمە تەرمی خدرە، خدری کورێ سۆارە. باوکی خۆی
 بەسەر تەرمەکەدا کێشاو هاواری کرد خدر... خدر فرمیسکی
 گەرمی بەسەر ریشە سپیەکی داها تەخوار لەپاش ماوەیەک گریان
 و هاوار خەلکی تەرمەکەیان خستە سەر دەستیان و بەرو ئاوازی
 کەوتنەری. هەتا گەیشتنە ناو حەوشە ی مزگەوتەکە لەپاش
 ئەنجامی کارەکانی شەرعێ گۆریان بو ئامادە کردو تەرمی پاکی
 لاوی جوانە مەرگ و بەشەرەف و بەناموسی خدری کورێ سۆارەیان
 خستە ناو گۆرێ ساردەووە... ئەستی کاتی ئەم کارەساتەیی
 ئەبیستی و بەچاوی ئەبینی ئەوشەووە هەتا رۆژ لە تاوی خدری جوانە
 مەرگ ئیش و کاری گریان دەبی، خەو بەتەواوی لە چاوەکانی حەرام
 دەبی، زۆر بێردەکاتەووە بێر لە خۆی بێر لە خدر لە ژیان. لەپاش خدر
 دابو ئەمجار بیری لە قەول و بەلێنەکی کردەووە کە بە خدری دابو،
 زۆری بێر کردەووە بە ئام وای بەباش زانی بەقەولی خۆی وەفا بکات
 ئەو شەو هەتا رۆژ خەو لە چاوانی نەکەوت و

هەر وەک دەزانین لە تەواوی گوندەکان لە ناوچە ی کوردستان
 ژنان بەیانان زۆر زو لە خەو هەل دەستن و تەندور دادەگیرسینن بو

ناني تازه‌ی پوژانه. ئه‌ستی ئه‌و پوژه زوتر له پوژه‌كاني پيشو له ناو
جياگاكه‌ی خو‌ی هه‌ستاو هاته‌ ده‌رو پويشت خريكي داگيرساندي
تەندوره‌كه‌ بو به‌لام تيني تەندوري ئه‌و پوژه له‌ گه‌ل پوژاني پيشو
زوري فەرق ئه‌کرد. ئاگري ناو تەندوري ئه‌و پوژه له‌ پوژاني تر زور
به‌تين تر بو. كاتي ته‌واوي بليسه‌ی ئاگري ناو مربه‌قه‌كه‌ی داگرت.
ئه‌ستی سه‌ري هه‌لبري وه‌ روي كرده ئاسمان و هه‌ر خوا ئه‌يزاني
له‌ ناو دلي خويدا چي ئه‌وت. فرميسكي گه‌رمي به‌چاوه‌كاني دا هاته
خوار و هاواري كرد، خدر خدري خوشه‌ويستم ئه‌وه‌منيش
په‌يماني خوم برده‌ سه‌ر و به‌شوينت دا هاتم. خو‌ی خه‌سته‌ ناو
تەندوره‌كه‌ و گري تيبه‌ربو ئاگري گرت ته‌واوي له‌شي سوتاو هه‌ل
قرچا. له‌هاواري ئه‌ستی بنه‌ماله‌كه‌يان له‌خه‌و راده‌په‌رن، به‌په‌له
خوده‌ گه‌ينه‌ سه‌ر تەندوره‌كه‌. كاتي ئه‌گه‌نه‌ سه‌ر ئه‌ستی كيژي بي
مراد و دل پر له‌ هوميدو ئاره‌زوي پوژاني داها‌تو، روحي پاكي
په‌پوژازي كردوه‌ بو ئاسمان. به‌هه‌ر جوړيك ئه‌بيت ئاگره‌كه‌
ده‌كوژينه‌وه‌ ته‌رمي سوتاوي ئه‌ستی كه‌ وه‌ك خه‌لو‌زي لي ها‌تبو
له‌ ناو تەندوره‌كه‌ ده‌ر ئه‌هين و كفني ده‌كه‌ن و له‌گه‌ل ئاوايه‌كه‌
گوريان له‌اي گو‌ري خدري به‌ ئاوات نگه‌يش‌تو بو ئاماده‌ كردو وه
له‌ ناو گو‌ري ساردو تاريك دا ناشيان ...

به‌لی خوینده‌واره خوشه‌ویسته‌کان ئەمه‌پچوک تـرین
 مه‌به‌ستیک له مه‌به‌سته‌کانی شیربایی که‌له‌م رۆدا‌وانه‌ له ناوچه‌کانی
 کوردستانی سه‌رسه‌وز و پان و به‌رینی ئیمه‌دا روی داوه. ئیمپرو بو
 هه‌مومان ئاشکرایه که ئیمه له عه‌سرو زه‌مانیک دا ده‌ژین و ژیان
 ده‌که‌ین که به ده‌ستی ئاده‌میزاد نیوه‌ی کۆراتی ئاسمان داگیر
 کراوه. ئیمپرو عیلم و زانست به پاده‌یه‌ک که یشتوووه که دوکتوره
 زانا کان و عالم و ئاگادار دلی ئینسان که گه‌وره‌ترین مایه‌ی ژینی
 هه‌رگیان له‌به‌ریکه له‌ناو قه‌فه‌زی سینگی ده‌رده‌هینن و لوله‌کانی
 ئالو گۆرپه‌که‌ن وه له‌مردنی رزگار ده‌که‌ن. گورچیله‌ی ئینسان ئەمل
 ده‌که‌ن می‌شکی ئینسان که گه‌وره‌ترین کامپیوتیری گیانی
 ئاده‌میزاده عیلاج و چاره‌ده‌که‌ن و ... واچاکه ئەم باسه جاری لی‌رده‌دا
 راگرین و. باسی پیشکەوتی زانیانی کورد بکه‌ین. ئیمپرو له سایه‌ی
 خو‌واوه. دنیا له‌عیلم و زانست له‌پاده به‌ده‌ر پیشکەوتوووه. ئیمه‌ش
 میله‌تی کورد له‌م کار‌وانه به‌دووا نه‌که‌وتوین ئەتوانم به‌شانازیوه
 داوا بکه‌م ئیستا میله‌تی کورد نزیکه‌ی هه‌فتا و پینج له‌سه‌ده‌تا
 زیاتر خوینده‌وارن به‌شی زۆرمان له قوتابخانه‌کان له زانسته‌کان له
 زانکۆکانی ئێران و ولاته‌کانی ده‌روه‌ی ئێران ماموستانو و ده‌رس
 ئەدن وه زۆر له پیاوه‌گه‌وره‌کانی کورد له کارخانه‌کان وه کارگا‌کان
 ئێران و ده‌روه‌ی ئێران له‌عیلمی فیزیک، کیمیا، وه‌زانستی و

دوکتوری ، دل ، گورچیلله ، میَشک ، عهسهب و ... و لسه
 نه خوشخانه کانی ئیران و ئهروپا خهریکی خزمهت به خهلقی خودان
 و خهریکی ئیشو کارن . ئیمرو ئیمه به سهر بهرزیه داوا ئه کهین
 بیاوه گه و ره و پهله به رزه کانمان به ناوی زانا ، شاعیر ، نوسهر وه
 مان ههیه نه ته نیا له ئیران به لکم له ولاته پیشکه و توه کانی
 دهره وهی ئیران ناو دارن و ناو بانگیان ههیه که ته و او یان جیگهی
 سهر بهرزیه و ئیفتیخارن بو میله تی کورد . به لام هه میسان گرفت و
 چهلمه ی شیربایی و ژن به ژنه له زور جیگیان ههروه ک پيشو ماوه .
 زور کس له ژیر ئهم باره قورسو گرانه دا قه دیان چه ماوه سهره پرا
 مه به سستی شیربایی مه سه له ی ژن به ژنه زور زور له کاره ساتی
 شیربایی ناحه زترو ناپه سه ند تره ، که له ناو ئیمه دا باوه . به بر وایی
 من ئهمیش ههروه ک شیربایی میژویه کی کوئی ههیه . ئیستاش
 ته و او ی میله تی کورد به تیکرایی گه و ره و پچوک ، لاو و پیر ،
 خوینده و ار و نه زانن . ئهم ئالو گۆره یان زور پی ناحه زو چهوت و
 ناله باره . به لام من نازانم بوچ کس دهنگی دهرنایهت ، به قه ولیک
 ئیمهش و ئه و ان خو مان له کوچهی عهلی چهپ داوه) . ئه گه
 به وردی چاو له میژوی پر بایه خی خو مان بکهین و بر وانی نه ئهم
 فهره نگه پر له به ره که ته وه پیشکه و توی زانست و ئاگاهی که
 ئیمرو هه مانه . به وردی بر وانی نه ئهم بیرو باوه ره گرینگهی که خو و ا

پى داوين هه ميسان له بابته تى ئهم دومه سه له يه زور وهدوا كه وتوين . كه واته خوينده وارى به ريز و خوشه ويستم ئيمه ي ميله تى كوردى . زانا و نه به زو روشن بيرو تيگه يشتو ، هه تا كه ي ئه بيت له م خه وه قورسو گرانه خه به رمان نه بيت ه وه . ئايا كاتى ئمه نه گه يشتو وه به ته و اوى چاوه كانمان بكه ينه وه و زور به وردى بر وائينه ئهم دو مه به سته له ناو ناوچه كه مان لام و ايه باشت ر ئمه يه گه شتمان ده ست به ده ينه ده ستي يه كترو ئهم دو مه سه له يه به چه شنك حل بكه ين و هه زاران كيژو لاو چاوي پر واني ئه وه ن كه شيربايى و ژن به ژنه له ناو كوردوستان له ناو به چى . هه تا ئه وان به توانن زه ماوند بكه ن و به دليكي پاك و خاوين به مراد بگه ن و ژيانكي سه ره ستي به ئه وين و دلدارى بو خويان پيك به هيئن ببنه خاوه ني مالو و ژيان و چهند منالي كورپه و جووان بو مانى نه ته وه كه مان باقى به ميئى به لام كوسپى شيربايى كه بوته كيويكى گه و ره و لافاويكى سامناك پيشى ئهم پيگه يشتنه ي گرتو وه . له پاش مه سه له ي شيربايى باسى ماره يى ده كي شنه پيش . ئايا ئه زانن له عه سري پيشكه وتوى ئيم پرودا ماره يى گه يشتو ته راده ي چهند ميليون (هه روه كو ، مال كرپن ، دوكان كرپن ، ماشين كرپن) وه ... هه رله بهر ئهم كوسپه كونو ناله باره ي رابردوه كانه . ئيستاش په يوه ندو ئه ويئى لاوه كان به ئه نجام ناگات وه له ناكام دا ناكوكى و دوژمنايه تى له ناو هه ردو بنه مال ه كان

پیک دیت . لهه بابته وه زور دیتراوه وه بیستومانه لهسه ر ئهم مه بهسته ناحهزو دوژمنایه تیکی قورسو گران پیک هاتووه و له ههردو بنه ماله کان زور کس کوژراون . و ئهم دوژمنایه تیظ ههتا زه مانیکی زور دریژ هه بووه و هه ر ماوه . خوینده واری به ریزم من نازانم مانای شیربایی چیه وه ئهم وشه چه وتو ناله باره له کام میژوی دونیاوه وه دهستی میله تی کورد که ووتووه . لام وایه کس نازانی له چه کات وزه مانیک شیربایی به دی هاتووه ئیستا بو ئیمه رون بوئه وه وه باش ئه زانین که زاواش ههروه ک ئه ولادی ئیمه وایه و ئه ویش وه ک چه که مان ده بیته جگه رگوشه ی ئیمه که واته له بهر چی ده بی' په لپو بیانوی پی' به گرین وه زاواکه مان بخینه ژیر قهرزو قوله و له بهر قهرزداری و نه داری ژیانیکی پر له تهنگو چه له مه و هه ناسه ساردی بهر نه سه ر . بوچ ئه بیته ئهم جوړه دایکو و باوکانه بیر له ژیانې ئهم دو لاه تازه پیگه یشتووه نه که نه وه ... جا هه ر ئه مه یه که له زورترین په یوه ند له بهر قهرزو قوله ژیان بو ئهم دو لاه تال' ده بی' و شرو کیسه له پاش ماوه یه کی نه زور دور له ناو ئهم دو وانه په یدا ده بیته و هومیدو به خته وه ری له ماله که کوچ ده کات . ئیش و کاریان به مه حکمه ده کیشی و قه باله ی ماره یه که دینن بو لای دادرس . ئه میش بهرام به ری به لگه دیاری کراوی ماره یی فه رمان ده بریت و ... هه زارو یه ک مه بهستی کهش دیته پیش . به لام ئه گه ر

ئیمه بهوردی لهم روداوه بکۆلینهوه بۆمان دهرده کهویت که ئهم
هه مو ناکۆکی و تهنگوجه له مهیه له شیربایی و مارهیی زۆر پێک
دیت. ئه گهر ئهم کۆره لاوه له روی ناچاری و که ساسی نه جوابیه ژیر
ئهم باره گرانهوه له ده می خۆیو ژن و مناله کهی نه گیرا بایهوه بو
قه رزو قولهی شیربایی و زهماوه نند، ده ست که وته کهی که ته وای بو
مال و منالی خه رج ئه کرد و ژيانیکی خوشو پرله ئاسایشیان ده بو و
به خوشیو کامه رانی رایان ده بوارد و ناکۆکی نه ئه هاته پیش.
هه مومان زۆر باش ئه زانین له ژيانی پر له مهینه تو دهرده سه ری
ئیمرو، زۆر کهس هه ن به قه ولیک له سی به شی ژیان به شیکی
بۆجۆر ناییت، چۆن ئه توانی خۆی بخاته ژیر باری قورسو ناله باری
شیربایی ژن هیان. ئیمرو زۆر له لاوه کان گه یشتونه پله و رادهیه ک
که ئاماده ن بو زهماوه نندو پێک هیانانی مالو وخیزان به لام بو
ئه نجامی ئهم کاره پیویستیان به پارو پولیکی زۆر هه یه. له و
بابه ته وه ته وانی ئه یان نیه که هه نگاوی پیویستی بو زهماوه نند هه ل
بهینن. پرسیار ده کهن ئه بی چی بکهین هه تا ئهم گه رفتو ناکۆکیه له
نالو به رین. چه رینگایه ک به ده ست بێنین تا به بینه خاوه نی ژن و
مال. زۆریان سه ره گیژه یان گرتووه، نازانن چی بکهن هه تا به مراد
به گهن. به ته نیا هه ر کۆره لاوه کان نین بهم دهرده گرفتارن به لکه
زۆر له کیژه کان که پێگه یشتون و هه ره تی شوکردنیانه ئه وانی

ههروهها له بهر شیربایی و مارهیی زۆر له مالهوه دا ماونهوه. دلیان
 له ژیان و خوشی دنیاوژین بریوه به داخ و ههسره تهوه ته ماشای
 سینهمای ژیان ده کهن. زۆریش هه ن له لاوو کیژهکان له بهر نهوه به
 مهقسودو مهرامی دلیان ناگه ن. په نا بو خواردنهوهی ژاراو ده بن و
 خویان ده کوژن و داخو دهردیکی گه و ره نه خه نه ناو دلی دایکوو
 بابیان و کهس و کاریان. لی ره دا من پرسیار ده کهم بوچ ئه بی و ابیت ؟
 ئایا ئه گه ر ئیمه به وردی وه له قولای دلهوه بیر له م رودا وانه
 بکهینهوه ، بو مان ده ر نا که ویت که ته وای ئه م هه مو خو کشتنو
 دوژمنا یه تی ه و شه مشیرو تیر له یه ک کی شانه له ناو دو بنه ماله دا
 هه تامل شی وای ، ئاواره بونی مناله به تا وانه کان و ده ر به دری و
 لیکه و ماوی هه موی سه ر چاوه که ی له بنه ره تی شیربایی و مارهیی زۆر
 به دی دیت و ... روده دات ئه گه ر ئیمه له عه سری پی شه که و تو ی
 ئیم رودا تو زی ک ته نیا تو زی ک له روی عه قل و فه همی خو مان
 بیر بکهینهوه وه له م خه وه قورسه خه به ری نه وه له باب ته ئه م دو
 مه به سه ته ناله باره که می ک لی بو ردن مان هه بی ت به قه ولی ک تو زی ک
 ئه م مه سه له یه شه ل بگرین هه ر گیز تو شی ئه م مه ی نه تی و ته نگوو
 چه له مه یه ناین . هه ر گیز کور ه کان و کیژه کان که پا ره ی دل و جه گر
 مانن ئایا له ناوده چن ئایا مالیان ده شیوی . ئایا مناله کان یان ده ر به رو
 ئاواره ده بن. ئایا ئیمه تو شی ده ردو داخ ئه بین ئایا کو رو کچه کانی

خىرو خۇشى لە خۇنەدىو بەدەستى خۇمان گۆرپان بۇ ھەل
 ئەكەنن ھەتاكاتى مردن ئىمە داخ بە دل بىن . خويندە ۋارە
 بەرىزەكان ، دايكو باوكە فېدا كارو بە شەپەفەكان ، زانايان و پۇشن
 بېرەكان ، رېش سېي و پياوۋە ماقولەكانى عەسرى ئىمىرو، ئەي ئەو
 كەسانەي عاقەلن و ھۇشيارن ولەئىمە زۇرتىرداناترو زانا ترن.
 عالەمن ، ماموستان ، زانايانى دىنن، خۇاپەرىست و موسلمانن ، من
 لە ھەموتان پىر بە دل داۋادەكەم ، ئەبىت ئىمە چى بىكەن ھەتا
 بتوانىن بە سەر شانى ئىمەدا گەرفتو و شىۋە ناحەزو نالەبارەكە لە
 زەمانىكى زۇر كۇن بەسەر شانى ئىمەدا داسەپاۋە ۋە ھەرۋەك
 پىنەيەكى رەش بەشانى ئىمە داناسوۋە. چۇن لەسەر شانى خۇمان و
 ناۋچەكانى كوردستانى جۇان و پاك و خاوين لابەرىن و خۇمان
 بخىنە رىزو ناو جەرگەي كەمەلى پىشكەوتوى ئىمىرو چۇن ئەتوانىن
 دەرمانىك بۇئەم بىرنە پىر لە دەردو ناكۆكىيە بدۇزىنەۋە و خۇمان
 رىزگار كەين . ئىمىرۇ لاۋەكانمان لەكۆرۈلە كەچ ، چاۋەپۇانى بىرو
 ھۇشى ئىمەن كەبەلكەم بە تۋانن بەھاسانى بەمرادى دلى خۇيان
 بگەن ۋە بىرادەي خۇش بەختى و دامەزراندىنى ئاسايش و پىك
 ھىنانى ئاۋات و ئارەزويى خۇيان بگەن . ئىنشا اللە.

به‌شی‌حه‌وتم

باران

ئەو سالا گەلیک لە دانیشتوکانی ئاوایه کان
 لەوەرزى به هار دا زهویکی زۆریان شیو کرد بوو، له
 سالی پێشودا تۆویکی زیاتریان بـلاو کرد بوووه به
 هومیدی دهست کهوتیکی پتربون، بهلام نهبارینی
 باران له کاتی خۆیدا خەم و خەفەتییکی گهورهی
 خستبو ناو دلی گەشتیان ، شهو و رۆژ له ناو
 مزگهوتەکاندا دهست به دوعا بون و له خووا ئەپارانەوه
 چونکه چەند سال له مهو پێش وشکهسال بو، چهیان
 وهدهست نه کهوتبو، توشی زهر و زیانیکی زۆر ببون،
 لهوه ئەترسان که ئەمسالشی وشکهسال بیت و توشی تەنگه
 چهلهمه بن.

ئاوایی چنارانیشت بهم دهرده گرفتار بو، لهم ناوچهيش هەر
 وهک ناوچهکانی که باران نهباری بو خەلکهکان زۆر خەمناک بون
 له تهواویان زیاتر کاک رهسول بوکه له نا بارینی باران دل به خەم
 و پهروشتر بو، ولات تاریک ببو ئیوارهیهکی درهنگ بو کاک
 رهسول لهنته رهکەي داگیرساند و له بهر هیوانی پێش هۆدهکەي
 دانا و سهري بهرز کردهوه پوانیه ئاسمان بهلام پهلهههه وریکی له

ئاسمانی پان و بهریندا وه بهر چاو نه هات، هه ناسه یه کی ساردی
 له ناخی دله وه هه ل کی شاو سه ری داخست، خیزانی هه سیره که
 رابخست و له لای شانیه وه دانیشست، روی تی کرد و وتی: «ره سو
 چی ته؟ بوچ وا دامای؟» کاک ره سول سه ری هه لبری و ولای
 داته وه به لام چی نه گوت، هه میسان روی کرده ئاسمان و له بهر
 خویه وه وتی: «نا ... باران ناباریت، چاوه کانی پیک داداو ده سته و
 نه ژنو دانیشست، ته نیا وزه وزه ی می شوله یه ک بو که له ده وری
 له نته ره که نه خولایه وه ... خیزانی هه ستا سفره که ی داخست و
 له نته ره که شی له لای سفره که دانا، کاک ره سولیش له ته نیشت
 سفره که دانیشتبو دمی کرابووه و چاوه کانی پر له خه م بون،
 تاوتاو سه ری هه لده بری و چاوی له ئاسمان ده کرد، روی له
 ئاسمان ورگی راو ته ماشای روناکی له نته ره که ی کرد که روناکیکی
 زه ردی به سه ر سفره که دا بلاو کرده بووه، کاک ره سول کابرایه کی
 کز و لاواز بو له بهر بی گوشتی دم و چاوی ته نیا شه تیکی که به
 جوانی ده بیندرا لوتی بو که له سه ر دم و چاوی قیت ببووه وا دیار
 بو که خه م و خه فه تیکی کوئی له رابردو پیشان ده دا، په شیله پیر
 و لاوازه که شیان له لای سفره که چموله ی دادابو، به کرو شماوی
 خوئی مات کردبو، چاوه کانی بریبووه ناو سفره که، جار جار له نوری

له‌رزوی فانسو که که له‌چاوه سه‌وز و قاشوله‌کانی
 ده‌دایروسکه‌ی لی په‌یدا نه‌بو و مرته‌قی له‌خوی بری بو، خیزانی
 کاک ره‌سول خوی کیشاوه و قولنجی خوی شه‌کاند و روی کرده
 کاک ره‌سول و وتی: «پیاوه‌که تو کله‌شیره مل‌روته‌کته چاوت
 پینه‌که وتوو» کاک ره‌سول و تی: «نا دو روژه نهم دیوه» خیزانی
 و تی: «نازانم بوچ واکز و بی حال هه‌ل نه‌نیشی وه‌ک جران
 له‌گه‌ل مریشکه‌کان هاتو چو و گالتنه و گهمه‌ناکات» کاک ره‌سول
 و تی: «کله‌شیره‌که‌ش وه‌ک من بی‌که‌یفه»، زرده‌یه‌کی هاته
 سه‌ر لیوه‌کانی، به‌لام به‌زویی له‌ناو چو. خیزانی هه‌ستا سه‌ر پی و
 پیاله‌یه‌کی ماست و چهندانی هی‌نا و دایناو و تی: «ره‌سو بریا
 چهند دانه له‌جوجه‌له‌کان مردباین به‌لام مل‌روت ... ئاوا بی‌که‌یف
 نه‌بایه و ... خیزانی کاک ره‌سول ژنیکی قه‌ل و خه‌رره بوو، دمو
 چاوی له‌پچوکی دا که خوریکه‌ی گرتبو ئیستاش له‌زور
 جیگا‌کانی دم و چاوی شوینه‌کانی هه‌ر ده‌یاری ده‌کرد، ژنیکی
 به‌خووه‌چالاک بو دو کیژی به‌شو دابو وه‌ژنی بو‌کوریکی هی‌نابو
 نه‌وانی لی جیا ببونه‌وه به‌لام کوریکی مابو نه‌ویش له‌عه‌سکه‌ری
 بو، ژنه‌که روی کرده کاک ره‌سول و تی: «نانه‌کته بخو بوچ وادل
 به‌خه‌می» کاک ره‌سول سه‌ری هه‌لبری‌بو ئاسمان و ته‌ماشای

ئەستیرەکانی دەکرد قەر و قەپ دمی به سەر یەک دادابو، کاک
 رەسول و خیزانی و پشیلە کەبێ دەنگ لە دەوری سفرە کە
 کۆبیونەوه هەتا کزە بایەکی نە ئەهات هیوآش هیوآش مانگ
 شەبەقی خۆی پەخشان کرد و ئاسمان شین دیمەنیکی جووآنی
 بەخۆی گرتبو، خیزانی وتی: «شتیک بخو کابرا، خووا گەورە یە»
 کاک رەسول وتی: «ناخۆم دلم گیراوه هیچ برسیم نییە نازانم
 بوچی دلم دیشی هەلسە پیالە یەکم ئاوی کۆلاوتوم بو بەهینە»
 ئەم کاک رەسول هەستایە سەر پێ دەستی بە دلی گرت لە بەر
 هیوانە کە راوەستا و روانیە ناو دەشت و چیاکان بوونی داگی و
 وشک بونی کەشت و کالی بتەواوی هەل دەمژت و دەستی شەل
 بوو. دەشت و چیاکان وەک گیان لە بەریکی گەورە لە بەر بێ
 ئاوی و لە تونیان وەک قەلایی ئەتوایەوه، لە بەر چاوی کاک
 رەسول هیوآش هیوآش ئەسوتاو وه دو کله کە ی بەرو ئاسمان
 دەرویشت. لە دەلی خویدا وتی تەواوی رەنجی سالم لەبەر بێ
 بارانی ئەمسال بە فیرو چو. لە بەر دەرد و مینەت وەک مار
 بە دەوری خویدا پیچی ئەخوارد و دەر و ژوری ئەکرد. ئەم جار
 دانیشت و بیرى لە رۆژەکانی رابردو دەکرد کە لە گەل کورە کە ی و
 خیزانی هەموکاتی بیانیان زو گایە کانیان وه پیش خویان ئەدا و بو

کیلان و به سهر چوونی بی تاقه تیان، کاتیک هسانه وه و
 ناسایشیان نه بو، ئیواران ماندو و هیلاک نه گه رانه وه و چه نه زر و
 نیازیکیان ده کرد. کاک ره سول نه ورژوهی که وتنه وه بیر که
 گارانه کهی کویخاسمایل چوبونه ناو مه زراکهی و کاک ره سول
 وهک پیاوان روبه روی کویخا راهه ستاو داوای تاوانی له کویخا کرد
 . نه مهی هاته بهر چاو که بیست ته غاری گهنم سه له م کردو وه
 خاوه نی قهرزه که له شار هاتبوو داوای قهرزه کهی ده کرد کاک
 ره سول به ئینی پیدا که نه م سال به هیوای خووا ته وای
 قهرزه کانی پی بداته وه، خاوه نی قهرزه که که ناوی کاک مه حموود
 بو وتی: «کاک ره سول نه گهر نه مسال له کات خویدا ته وای
 قهرزی سه له مکهم پی نه ده یوه راسپیروای حوکومهت نه هینم و
 ماله کهت و زهوی کهت، زهوت نه کهمه» .

کاک ره سول وتی: «کاک مه حموود بیرو نا جور مه که له
 پیش ته وای قهرزی خه لکدا، بیست ته غاره گهنمه کهی تو جیا
 ده کهمه وه و پیت نه دهم ، نه مجار ده ته غارنوک سه له م کرد بو له
 کاک عه لی چه رچی کاک ره سول عه لی چه رچی که وتنه وه بیر به
 دو ده ست به سه ری خویدا دا، له بهر نه مه ته وای خه لکی
 ناوایه که له ده ست و زمانی عه لی چه رچی ورگرته بو ته وای خه رج

کردبو، کەس زاتی ئەمە ی نەبو بو بەر بەرە کانی لە گەل ئەو کابرا بی
 حەیا و بر چاوەرو بکاتە لە بەر ئەووە عەلی چەرچی هیچی پی
 عەیب نەبو، ئەووەی بە دەمی داها تبا یە نە ی دە گی راو، مە گەر هەر
 عەلی چەرچی نەبو کە چەند سال لەمەو بەروشکە سالی بو لە سەر
 چەند پارە یەکی بی قابیل چە کارە ساتیکی بە سەر ماله کاک
 ئەحمەدی دراوسیان هینا، تەنیا گاجوتە کە ی پی فروشتن و دو
 بەرانبەری قەرزە کە ی لی ستاندن، کاک رەسول بیری کەوتەووە کە
 هەر ئەم عەلی چەرچی بو راپۆرتی لە قاسمی کورپی دا و بەردیان
 بو عەسکەری، کاک رەسول وە ک پەردە ی سینە ما ئەمانە ی لە بەر
 چاو دادەهات و خیزی لە لاقە کانی برابو، تەنانەت کۆلە کە ی
 هیوانە کە بو کە کاک رەسولی راگرتبو هەر هاواری لە خووا ئە کرد
 زۆری بیر کردەووە چوون خووی لەم چە ئەمە یە رزگاری بکات زۆر
 پاراوە لە درگای خووا چاوە کانی پر بیون لە فرمی سک، سەری
 هەلپنا و روی کردە ئاسمان و دەستی کرد بە پارانەووە لە خووا ی
 گەورە و میهربان و ... خووا ی گەورە کەس نا هومیدنا کات لە پر دا
 هەووریکی رەش و توند بەری ئاسمانی گرت و هەوورە تریشقە
 دەستی کرد بە گرماندن، تریشقە ی هەوورە کە بە رادە یە ک بو
 تەواوی ولاتی روناک کرد، بە گرمە و هاواری ئەم تریشقە یە کە

خانوکهی لهرزیوّه گایه‌کان له ناو ته‌ویله‌که دا ده‌ستیان کرد به
هۆران‌دن، په‌شیله‌که راچله‌کی و ده‌ستی کرد به میاو میاو و
توکه‌کانی قه‌ژ بونه‌وه و زمانی به ده‌وری لیوی دا ده‌هینا. کاک
ره‌سول له‌بهر هیوانه‌که هر دوک ده‌سته‌کانی هه‌لبری، به‌ره‌و
ئاسمان چاوه‌پو‌انی ئەمه‌ بو که دل‌ویی باران وه‌ده‌سته‌کانی که‌وی،
له‌م کاته‌دا خیزانی هاواری کرد، ره‌سو ... ره‌سو پیاله‌یه‌که‌م ئاوی
کول‌اوتو بو هیناوی وه‌ره‌ بیخووه، به‌لام کاک ره‌سول سه‌یری
دونیا‌یه‌کی که‌ی ده‌کرد گویی له‌ هاواری خیزانی نه‌بو، له‌بهر ئەوه
نوریکی پوناک که‌وتبو ناو دلی له‌ پر‌دا هه‌وه‌لین دل‌وپه‌ی باران
که‌وته‌ سه‌ر ده‌سته‌کانی پر به‌ دم هاواری کرد باران ... باران ...
خو‌وا‌یه‌ سه‌د شکور، کزه‌ بایه‌کی سارد هات و باران به‌ گو‌رم
ده‌ستی پی کرد، وا ده‌باری چا‌و‌چا‌وی نه‌ده‌دی. کاک ره‌سول دو
سی ده‌ور به‌ ده‌وری خویدا سو‌را و ئەمجار به‌ دل خوشیکی زور
سو‌پاسی له‌ که‌رهمی خو‌وا کرد و دانیشه‌ سه‌ر سفره‌که و ده‌ستی
کرد به‌ نان خو‌اردن، پیاله‌یه‌کی پر کرد له‌ نان و ماست خسته‌یه
به‌ر دم‌ی پشیله‌که و ... ئەمجار به‌ دل نیایی له‌ پاش نان و چایی
خو‌اردن پالی دایه‌وه و له‌ گه‌ل پشیله‌که ده‌ستی کرد به‌ گالته‌ و

بہشی ہشتم

نیوان

ماوهی چوار مانگ و ده رۆژ بو که بئ وچان له قوتابخانه
خريکی دهرس خويندن بوين ئه و رۆژهش ههر وەک رۆژانی
پيشو، به يانی له کاتی دیاری کراو تهواوی قوتابیكان له ناو
خهوشه قوتابخانه که دا کو ببوينه وه وه یاری هاواله کان
دهستمان کرد بو به یاری و گالتو و گهپ . له پرده زهنگی
لیداو هه مومان به ریز له بهرامبه ر پوله کهی خومان
راوه ستاین له پاش ماوه یه که بریوه بهری قوتابخانه که
له ناوه راست هه مومان چوه سه ر کورسیله یه که راوه ستا ،
به تهواوی له هه مومان دیاربو ، له پاش ناوی خووا چهند
وه تاریکی به که لکی له بابته یاری و یارمه تی و پاک و

خاوینی و دهرس خويندن به شیوه یه کی زور باش و جوان بومانی
باس کرد . له بهر ئه وه وتووێژه کهی زور خوش و به تین بو ئیمهش
گه شتمان بئ دهنگ راوه ستابوین گویی مان بو وته کانی راگرتبو .
قازانجیکی زورمان لی وه رگرت . له پاش تهواو بونی وتاره کانی بریوه
بهری قوتابخانه که بهم جوړه که راوه ستابوین به ئارامی یه که له
دووایی یه که رۆیشتی نه ناو پوله کانمان ئه و کاته دهرسی واژین
(انشاء) مان هه بو ناوی واژینه که نیوان (فاصله) بو ، جاله م
دهرسه دا هیندیک له هاواله کان له ئیمه باشته ر واژینه یان نه نویسی

هەر پوژیک که ئەم دەرسەمان بووایە ئەو چەند کەسە شانازیکی
 زۆریان بەخوێان و بەنوسینەکیان ئەکرد مامۆستای دەرسی
 وازیەنە کەمان پیاویکی زۆر باش بو ئیمە تەواومان بەدل خوشمان
 ئەویست لە حەوتودا پوژیک دەرسی ئەومان هەبو هەموومان زۆر
 کەیف خوشو و سەرەحال بوین ، لەبەر ئەوە وتە ی زۆر خوشی بو
 دەگیراینەو وە لەکەسیش توپە نەدەبو. دايمە دەمی بە پیکەنین بو
 وە زۆر پوژان لەکاتی خوێ لەگەڵ ئیمە خەریکی دەرس ئەبو،
 ئیمەش بە تەواوی گویی مان بۆرا ئەگرت، بەڵی ئەو پوژە کە دەرسی
 وازیەن مان هەبو لە پاش هانی مامۆستا فەرزادی و چاک و چۆنی
 لەگەڵ هەموومان ئەو تاقمە ی کە خوێان ئامادە کرد بو کە وەک جارێ
 مامۆستا بانگیان لی بکات و نوسینەکیان بەخوێنەو، زۆر
 چاوەپوێان بون هەم مامۆستا لەوانی بانگ نەکرد و پوی کردە
 ئەحمەد و وتی : « ئەحمەد کوپم وەرە بەروە ئیمرو تۆ وازیەنە کەت
 بەخوێنەو و هاو قوتابییکان هەمویان سەریان سۆرما بو تەماشای
 ئەحمەدیان ئەکرد. بابە زانین ئەحمەد کیی ئەحمەد کوپیکی فەقیر و
 لیقوما و هەزارە کە تەمەنی هەر دوێزدە سال دەبی لەبەر نەبونی و نە
 خواردن و کەساسی پەنگی زەرد هەلگراوە و چاوەکانی بە قول دا
 چوو و کوپیکی مل باریک و بی گوشت بلە باریکە ئە جەلوبەرگی
 کۆن و پینەکرا و لەبەر دا دايمە کز و مات لە حەوشە ی قوتابخانە کە

له په نایه ک داده نیښی سهری نه خاته سهر شانی وه له دوره وه
ته ماشای مناله کان ده کات و له بهر هه زاری دایمه ئاهی سارد
هه لده کیښی و کس گالتنه و گه پی له گه ل ناکات زور له مناله هاو
که لاسیکانی گالتنه و گه بیان پی ده کرت و دوریان نه دا و ناویان نابو
نه حمده شیت زور له مناله کان ده ستیان ده کرت و به ده وری دا
ده هاتن به تیگرایی هاواریان ده کرد نه حمده شیت تو چونی تو
له بهر چی نه خوینی بوچ وا بی گوشت و خوینی ... نه حمده دی
هه ناسه سارد و کساس له بهر هه زاری و بی جهلو بهرگی و
لیقومای سهری داده خست و بی دهنک و سه دا مات ده بو وه
نوزه ییوه نه نه هات، له شهرمان سور هه لده گرا ئ فرمیسی
گهرمی به چاوه کانی دا نه هاتنه خووار هاوړیکانی هه تا نه وکاته ی
ماندو ده بون گالتنه یان پیده کرد و له پاشان رویان لی وهرده گیړا و
په ستیان تی ده کرد و لی جیاده بونه وه، له بهر نه وه نه حمده هیچ
ده سه لاتی نه بو له ناو خویدا خوینی دلی ده خوارده وه، باوکی
نه حمده کریکار بو پوژانه هه تا ئیواره یه کی دهر نه گ کریکاری
ده کرد، دایکیښی هر چنده نه خوشو کساس بو به لام بو یارمه تی
به ژبانی پوژانه ئیشو کاری دراوسیه کانی وه خوگر تبو. له ماله وه
چوار کس بون، باوکی و دایکی و نه حمده و برایه کی پینج سالانه
ته وایان له ناو هوده یه کی رهش و تیک قرماوکه به کره یان گرته بو

ژیانیان ده کرد. بهم حاله وه بهو به دبەختی و نه داریه وه ئه حمەد شهو
 رۆژ خەریکی دەرسەکانی بو، دەرسو مەشقەکانی زۆر باش بو وه له
 بهر هه‌زاری و بی به‌رگ و پیل‌او‌ی هاو‌اله‌کانی زۆریان نیوان
 لیده‌گرت وه ناوی ئه‌حمەده شیتیان به‌سه‌ردا ب‌پ‌ری بو ... به‌لی ئه
 رۆژه که ماموستا روی تیکرد و به گهرمی دا‌و‌ای لیکردو وتی
 ئه‌حمەد کورم ئیم‌رو تو وازینه که تمان بو بخوینه وه، هاو‌اله‌کانی
 زۆریان پی سه‌یر بو به‌لام ئه‌حمەد گهرمایه‌کی به‌تینی به‌دل دا هاتو
 له جیگا که‌ی خوی هه‌ستا وه‌نگاو پته‌وی هه‌ل گرت و به‌پویه‌کی
 خوشه‌وه رۆیشت بو لای میز که‌ی ماموستا وه له‌شانی راستی ئاغای
 فه‌رزادی راوه‌ستا و روی کرده هاو‌اله‌کانی نوسراوه‌که‌ی گرت به
 ده‌سته‌وه مناله‌کان له ژیره‌وه ده‌ستیان کرد به‌ ورتە ورت،
 ماموستا وتی تکایه بی ده‌نگ بن با بزانی ئه‌حمەد چی نویسه‌وه.
 مناله‌کان به به تیک‌پ‌راییی بی ده‌نگ بون. ماموستا روی کرده
 ئه‌حمەدو وتی ئه‌حمەد گیان چیت نویسه‌وه بو مانی بخوینه‌وه.
 ئه‌حمەدی هه‌زار له بهر ئه‌وه هه‌ول جاری بو له شانی راستی
 ماموستا که‌ی راوه‌ستا بو وه وازینه‌ی ئه‌خوینه‌ده‌وه ته‌و‌ای
 هاو‌اله‌کانی چاویان تیه‌پ‌ری بو له شه‌رمان سور هه‌ل گ‌پ‌راو
 عاره‌قه‌یه‌کی گهرمی به ناو چا‌و‌انی دا هاته‌خو‌وار به‌لام خویی شه‌لو
 نه‌کرد بهم جو‌ره ده‌ستی کرد به‌ خوینه‌نه‌وه‌ی وازینه‌که‌ی که

نوسیوی. به ناوی خوواي گه وره و میهره بان ماموستای
خوشه ویستم سلاو، هاواله خوشه ویسته کانم سلاویکی گهرم
له ناخی دلوه پی شکه شتان نه کم. به ریزه کان هه روه ک نه زانن
باسی واژینه ی نه کاته مان، نیوانه (فاسله) من نه وهی به دلّم دا
هاتووه وه زور ده میکه له ناو دلّم دایه وه ته واوی ناو دلّمی پر خوین
کردووه، وه ئیمرو ماموستای گه وره ئیزنی پیدوم من بوتانی
به خوینمه وه، نه وهی له ناو دلّم دابو نه وه م نوسیوووه ئیستا بوتانی
به یان ده کم. ئیمرو من شانازی به وه نه کم که مانای نیوان بو ئیوه
باس بکم. تکام ئمه یه نه گهر چهوت و ناله باریه ک له نوسیوو
خوینده نه وه دا به گویتان گه یشت لیم بیورن ئیستا به م جوړه
واژینه کم به گویی ئیوه راده گه ینم. هاواله خوشه ویسته کانم ئیوه
هه مو رۆزی له قوتا بخانه یان له دهر وه تا پیک ده گه ین له جیاتی
سلاو و هه وال پرسین گالتنه به من ده کهن و گه یم پی ده دن، له
به ر نه وه جهل و بهر گه کانم کون و پینه کراون، پیلاره کانم له چوار
لاوه دهر اوان، له بهر نه وه کیفه کم که دایکم به نه خوشی و کلۆلی
دانیشتوو له کونه پهرو بومی دهر وست کردووه هه تا پاریزگاری له
کتیبه کانم بکات، له بهر نه وه که من له زستاندا پالتوم نیه وه ک
ئیوه بیکه مه بهر وه دهسته وانه م نیه بیکه مه دهستم هه تا خوم له
سه رمای دل ته زینی زستان هه شار بدهم، تا کو له سه رمان هه ل

نەلەر زىم وە نەخۇش نەكەوم لەبەر ئەوۋە لە ماۋەى مانگىك رۇژىك
 نەبى چىشتى گەرم بخۇم ھەروەك ئىۋە گۆشتى پى بگرملە بەر
 ئەوۋە بەتەۋاۋى وتىر بەزەگى خۇم نان مان نىە بىخۇم وە قوۋەتى پى
 بگرىم . باۋكەم كرىكارە ، رۇژىك كارى ھەبى دو رۇژ بى كارە ئەۋىندە
 دەست كەۋتى نىە كەنان و خۇاردەمەنى تەۋاۋى پى بەكپى و پارەى
 زۇرى ھەبى بۇ مەنى بدات بە جەل و بەرگ . براۋ ھاۋالە
 خۇشەۋىستەكانم ژيانى بنە مالىە ئىمە نەمردن و نە ژىنە .
 دايكىكى فەقىرو كەساسم ھەيە ئەۋىش لە بەر نەبۈنىۋ نەخۇاردن
 دايمە نەخۇشە . خۇشكو براكەم شىم ھەرۋا . دايكەم سەرەپايى ئەم
 نەخۇشەيە ئەچىتە مالىان ، ئىشى كاريان بۇ دەكات . دەست
 كەۋتەكەى خۇى ناي خۇات دەى ھىنەتەۋە بۇ ئىمە ، ئەگەر پارەو
 پولى كيان پى دا ، كۇبى دەكاتەۋە ئەيدات بەكپى مال . من خۇم زۇر
 جار بىر دەكەمەۋە من بۇچ دىم بۇ قوتابخانەۋ دەرس ئەخوينم ،
 كاتى تىر بەزەگەم نان نەبى بى خۇم ، جەل و بەرگ و پىلاۋم نەبى ،
 دەرسىم بۇچىە . زۇر جار لەگەل دايكو باۋكەم باس ئەكەم ئەلىم
 قوتابخانە بۇ من ھىھىچ قازانجى نىە ، باشتىر ئەيە لە گەل باۋكەم
 بەچىم بۇ كرىكارى بەلام ئەۋان لە ۋەلامەم دا دەلىن كورم
 ھەر جۈرپىت ئەبى دەرسەكانت بە خوينى . دلىم بۇ ھاتەنى قوتابخانە
 زۇر گەرم ئەكەن . ئەلىن رۇلە ئەحمەد تۇ ئەگەر بە خوينى ئاخىرى

بە جیڭايەك ئەگەیی ، ئەگەر پیگە یشتی ئەمجار خۆتو ئیمەش لە
 ھەژاری پزگار ئەکەیت و خواردەمەنی گەرمیش ئەخوینو و جەل و
 بەرگی تازەو جووان ئەکەینەبەر. منیش بەم ھیوايە وە لە بەر دڵگرمی
 ئەوانە کە ھەموو رۆژی بە ھومیدو ئارەزوو دەرئەو بۆ قوتابخانە بەلام
 دایکو باوکم نازانن کە ئەم ھاوالانەم کە لە چاوم خۆشتەرم ئەوین وە
 رۆژی چۆر پینچ کات بە یەکەوہ بۆ فیربونی زانست و زانیاری لە
 سەر میزیک دادەنیشین چە دەردو ەزاییک بەمن ئەدەن چەند
 جوینی ناشیرین و نالەبار ، باری شانم دەکەن رۆژانە چەند جار
 گالتەو گەپم پی دەکەن رۆژی چەند جار دەورم ئەدەن و پیم دەلین
 ئەحمەدە شیت چۆنی ھاتوی دەرس بە خوینی بۆچ و آلەرو کەم
 خوینی . زۆر جار کە بیر دەکەمەوہ و ئەزانم بەراستی من شیتەم ،
 بەکەلکی دەرس خویندن نایەم . بەلی ... ئاغای فەرزادی نیوانی من
 وە ھاوالە خوشە ویستەکانم ئەوہ یە کە کاتی پی دە کەوین بەرەو
 قوتابخانە زۆر لە و آلە قوتاییەکانم لە سایە خۆواوہ باوکیان داراو
 دەلەمندن بە ئوتومبیل وە بەرگ و جەلی خاوین و ریک و پیک
 دینەوہ بۆ قوتابخانە . بەلام من لە بەر بی ھیزیو وە پیلواوہ
 دەراوہکانم ھەرچەند لە مالەوہ لەوان زوتر دەکەومەری بەلام دایمە
 دەرەنگ ئەگەمە قوتابخانە . بەلی مامۆستای خوشەویستم مانای
 نیوان پیم واییت ئەمە یە کاتی لە ناو حەوشەکە قوتابخانە ھاوالە

خوښه ويسته کانه به يه که وه کوډه بڼه وه باسۍ تله فزيون و
 به نامه کاني ده کهن، نه مشه و چه يان چاوپيکه و تووه من له
 قولينچکيک هل ده توشکيم و له تاو بيحالي و زامي قاچه کانه
 دنالم و بير له رږزي ره شي خوډ و بڼه ماله کهم ده که مه وه، لهم بير و
 باوه رده دا تا کو له قوتا بخانه نه گه پيمه وه بو مالي به هيواي نه مه نيم
 جاريکي که ش چاوم به دايکي نه خوش و لي قوم او م بکه ويت له وه
 ده ترسم نه هوميد و ناواته ي که به مني هيه بيپاته ژير گهل و به
 ناوات نه گات ماموستا گيان کاتي هاواله کانه ده ورم نه دهن و گالته م
 پي نه کهن و خويان پر به دم پيکه نن پيم نه لين نه حمده شيت
 نازانن نه م و ته پيکه نينه ي نه وان هر وه ک سيخيکس داغ و سور
 بووه يه که ده يکيشنه به ناو دلي من داووه ته واوي له شي من
 ده سوتين وه نه توپومه وه، به لام چي بکه م خو من چيک له ده ست
 نايات تيخه مه بن گويم وه له بير خو مي نه به مه وه، نه مه خو ي
 گه وره ترين نيوانه نيواني مهن و هاواله کانه ... دويي شه و
 کتيبه کانه له ژير ده ست دابون خه ريکي نوسين بوم باوکم
 پرسيا ري ليکرم و تي نه حمده گيان کوږم چي نه نوسي و تم
 باوه گيان به يانب ده رسي واژينمان هيه، باوکم و تي بنوسه هر چي
 له ناو دلت دايه بينوسه منيش نه وه ي بو ئيوهم خوينده وه نوسيم
 نه مه ويست له مه زياتر بنوسم وه فهرقي جياوازي نيوان زور تر

و جووان تر بیان بکهم به لام له بهر ئەمه ماله کان برقی نییه چرای
 لهنتەر ههله ده کهین له شانسی من چرا که مان نۆتی لیبرا و
 کوژایه وه به تاریکی مامه وه ئەمه بو بهخت یاری نه کردم، ئەوهی له
 ناو دل و میشکم دایه بینوسم منیش کۆتایی به نوسینه که هینا،
 ئەحمەد بی دەنگ بو سهری داخست و راوهستا ... بتهواو بونی
 واژینه کهی ئەحمەد ماموستا فهرزادی و ههوا له کانی ئەحمەد
 چاوه کانیان پرپبو له فرمیسک و بهشی زۆریان به ناشکرای و به
 دهنگی بهرز ئەگریان و خاموشیکی قورس له ناو پوله کهدا حاکم بو،
 ماموستا به دلی پر له خهفت و چاوی پر فرمیسک ئەو بی دهنگی
 شه کاند و وتی : « ئافه رین ... ئافه رین بژیست ئەحمەد کۆری
 خوشه و یستم . به نوسینوو خویندنهوی ئەم واژینهت من و زور له
 هاوا له کانت له خهوی گران و مانای نیوان هوشیار کرده وه من به پانی
 دنیا له تو سوپاس ده کهم . به لام پوله گیان ئەمەش بزانه منیش
 باو کهم ههروهک باوکی تو کریکار بو منیش ههروهک تو ژیانم پر له
 نه داری و تهنگو چه له مه و ناله بار بو . به لام به ههزار نه بونیو
 که ساسی من به ربهره کانیم کردو هیواو هومیدم له دهست نه دا به
 خویندن و خویندنه وه په ره م پی داو له بهرام بهر ناکۆکی و نه بونی
 وهک پاله وان راوه ستام هه تا ئاخر خۆم که یانده ئەم راده یه . بی
 شهک توو ته وای هاوا له کانت باش نه زانن که کارو کریکاری خهوش

(عەیب) نیه شەرەفوو ناموسو سەر بەرزیه بو ئادەمیزاد . ئیمەو
تەواوی ئەو کەسانەى کە لە سەر دونیا ژيان دەکەین ئەبێت بێر لە
وہ بکەینەوہ وەتێ بگەین و باش بەزانین کە لە ناو هیچ
ئادەمیزادیک نیوان نیهوہ ئەگەر هەش بێ ئەبێت لە بەین بەچیت و
نەمینى . ماموستا لەو بابەتەوہ ماوہیەکی زۆر باسی بو کردین .
مەبەستەکانی ئەوندە خوێش بو و ئەوندە بە کەلک بون لە ناو دلی
هەموان دا کاریگەر بووہ زۆر باش مانای نیوان حالى بون . لەپاش
تەواو بونی وتارەکەى ماموستا ئەحمەدى گرتە ناو باوہشى و ماچى
کردو دەستى بەسەردا هینا . ئەمجار تەواوی قوتاییەکانى ناو پۆلە کە
لە جیگا کەیان هەستان و هیرشیان برد بو ئەحمەدو گرتیانە ناو
باوہشیان وە دەست و سەرو چاویان ماچ دەکردو لە کردەوہى
خویان زۆر زۆر پەشیمان ببونەوہ . گەشتیان هاواریان دەکرد ،
ئەحمەد ، ئەحمەدى خوشەویستمان لیمان بیورە لە ئەمپرو بە دوواوہ
لە پاش ماموستا کانمان توگەوورەو سەروکی هەمومانى . ئیمە
تەواومان بو فەرمانى تو ئامادەین . هیوامان وایە تو بە دلی پاک و
خاوینى خوت لە کردەوہى ئیمە بەبوری و عەفومان بکەى . ئیمە
هەمومان هوشیار بوینەوہ . وەلە ئاکارو کردارە ناشیرینەکەى خومان
زۆر پەشیمانین توێ ئەبێت لە مەولا گەورەى خوت بو سەر ئیمە
قەبول بکەیت ئیمەش تەواومان بەلینیت پى ئەدەین فەرمانى تو

ههروهك فهرمانى ماموستاكان به ئه نجام بگه يه نين . سوآره هوآرى
 كرد به خوا ئه حمهد نهم ئه زانى روحي تو ئه ونده به رزهو دلى تو
 ئه ونده گه وره يه . هه ريه ك له مناله كان شه تيكيان ئه وت بو ئه وهى
 ئه حمهد له يان ببورى... به لى خوشه ويستان به نوسيني واژينه كهى
 ئه حمهد و رينموني ماموستاى گه وره و دلسوز. ئه حمهد وه ها چوووه
 ناو دلى هاواله كانى ئه مجار ته واوى قوتابيه كانى پوله كه هه ركاميان
 ئيشوو كارو چه له مه يه كيان ببوايه له گه ل ئه حمهد باسيان ده كردو
 ئه حمهد يش به توانى خوئ رينموني ده كردن . به لى خوشه ويستان
 ئه حمهد واى لى ها تبو كه ببوه نه مونى پوله كهى خويان ...
 ماموستا فهرزاديش له دو كانيك ئيشيكى باشى بو دوزيه وه هه مو
 روژى له پاش ته واو بونى دهرس و مه شقه كانى له قوتابخانه ده چو بو
 ئيش كردن . له ده ست كه وتى كاره كهى جه لو به رگى خاوين و
 پىلاوى باش و جووانى پنده كرى و يارمه تى خه رجى ماله وه شى ئه دا.
 دايكو باوكى زور شانازى به ئه حمهد ده كهن و دهرس و مه شقه كانى
 ئه ونده باشن كه بو ته شاگرد هه وه لى قوتابخانه كه . ته واوى
 مناله كان و ماموستا كانيش به راده يه كى زور زور له كردارو
 ره فتارى رازين . ئيستا به هيو و دلگرميكي ته واو خه ريكي دهرس
 خوينده نه وه سالى ئاخري ناوه ندى ته واو ئه كات ...

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

بەشى نوھەم

تاۋان

تاوان

۹

په له هه وریکی رهش له لایه که وه بهری ئاسمانی
گرتیو دهستی کرد به گرماندن به لام باران نه ده باری،
هه وره که له بهر ئه وه زور رهش و تاریک بو نیوهی
شاره که ی داگرتبو، به لام لایه که ی دیکه ی ئاسمان
تارمایه کی پوناکی لی دیار بو، له پرده له لای قوبله وه
توزیک هه وری سپی به قه درایه نیوهی هه وره ره شه که
پیدا بو، ورده ورده به ره و نیوانی ئاسمانی سه ر
شاره که مان ده هات، خه لکیکی زور سه ریان هه ل بریو

وه چاویان له ئاسمان ده کرد. زوریان پی سه یر بو له بهر ئه وه
ئاسمانیان بهم جوړه تاریک و رون نه دیو. کاتیک هه وره سپیه که
تیکه ل هه وره ره شه که بو له پرده دهنگیکی گه وره له هه وره
ره شه که پیدا بو. پر به ئاسمان نه راندی، له و کاته دا بایه کی توندی
دهست پیکردو ته پو توژ له زه وی پیدا بو به لام زوری نه خایاند
بایه که له هات و هاوار کهوت وای لی هات به زوری خو ی له ناو
کولانه کاند اړاکیشا ... کاک حوسه ین سه ری هه لبری و وتی خوا
ره حم بکات کاک په حمان که له لای راوه ستا بو رویی تی کردو وتی

چیتە کاک حوسەین تۆمەگەر نازانی بەهەرە ، لە وەرزی بەهەردا
 هەوریش ئەگرمینی و بای توندیش دیتو و بارانیش ئەباری و ... کاک
 حوسەین ولامی دایەووە و تی راست ئەکە ی برام وەرزی بەهەر
 هەر وایە بە لام پیم واییت ئیمرو ئاسمان واپیشان ئەدات شەتیک
 بەقەومی . کاک رەحمان و تی برام خووا گەورە یە ئەینشالله هیچ
 نابێ مەترسە زۆری پینە چو هەورە سپیکە هەرەشە کە ی لادا
 ئاسمانی رەشو تاریک سپی هەلگەراو تەواوی ولات رۆناک بو . لەو
 کاتەدا خەبەر کەوتە ناو شار کابرایە ک سە منالی کۆرپە و بی
 گۆناحی خووی خەستوتە ناو چەمی شارە کە و بە زۆر هەرسە کانی
 خینکاندوو . ئەم باسە هەر وەک بۆم لە ناو شاردا تەقیووە و بئاو بۆووە ،
 زۆر لە خەلکی بە بیستەنی ئەم کارەساتە سەریان سوڕ مابو ،
 زۆریشیان باوەرپیان نەدە کرد کە پیاویکی ئاوا دل رەق پێدا ییت و
 بە دەستی خووی بە توانی جەرگی خووی بە شیشە ی سوورەووە بو داخ
 بکات . زۆر لەو کەسانە ی کە گویی بیستی ئەم خەبەرە بون رینگایان
 داگرت و بەرو چومە کە کەوتنەری . بای وەرزی بەهەر هەمیسان
 دەستی کرد بە هاژو هوژو تەپو تۆزیک ی زۆر لە زەوی هەلستاو
 بەرەو ئاسمان رویشت لە هات و هاواری بایە کە تاقمیک قەلەرەشە
 کە لەسەر دارە کانی قەراخی رۆبارە کە هەل نیشتبون لە ترسان
 دەستیان کرد بە قەرە قرو لەشەقە ی بالیان داو هەل فرین . ئەمجار

منالته نابى، خۆم ئەزانم چىم كردووه درگاكه به توندى پىك
دادهدا و له ماله كه دەر ئەكهویت، دهتۆرى و دهپۆا.

كابرا كاتى ئەم وتانه له دمی ژنكهى ئەبيستی له جیگای خۆى
وشك ئەبى و چاوهكانى دەر ئەپهپى، پهق راوهستا و نهى ئەزانى
چى بكات، لهم كاتهدا كابرا خه يالیکى سامناک و ترسينەر دهگريت
وه چاو له مناله زهرد و لاوازهكانى ئەپريت، كابرا سى منالى دهبى
دووآنيان پچوک ئەبن، له مالهوه دهبن ئەوى كه شيان له پلهى
ههوهل له قوتابخانه دهرس ئەخوينى ...

ئەو پۆژهش كابرا كه بهرى چاوى تاريك ببو خوینى وهكۆل
هاتبو باس باسى ناموس و شهرف و ئاپرو بو، نهى ئەزانى چى دهكا،
دو منالهكانى مالهوهى دا پيش خۆى و بهرو قوتابخانه ئەكهووته پى
... كاتى ئەگهته قوتابخانهكه له ماموستا كهى ئيزن بو كۆرهكهى
وهردهگريت، ئەویش له گهل دو منالهكانى كه ئەداته پيش خۆى
بهرو چۆمهكه دهكهونه پى، له بهر ئەوهى وهرزى بههاره و بهفرى
زستان تۆاوهتهوه و بارانىكى زۆرىش له چيا و كيوهكان بارىوه ئاوى
بهفر و باران تىكهل ببو و لافاويكى زۆر به گۆپهه به چومهكه دا
دههات، ئاوهكه بهرادهيهك زۆر بو ههر شهپولى ئەدايهوه، كابرا و
سى منالهكان گهيشته سهر چۆمهكه و له جیگای زۆر بهرز
پاوهستان كه ژىر قاچيان يهك جار زۆر قول بو، كابرا شهيتان

ئەچىتە ناو كەلىشە يەوۈ بەرى چاۋەكانى تارىك دەبى نازانى چى
دەكات، ھەر سى منالە بى گوناه و لىقوماۋەكانى بە پىل كىشان و بە
زۆرى ئەخاتە ناو چۆمەكە و ...

پەشتيان تېدەكات، منالە بەسە زمانەكان، منالە لەر و لاۋازەكان
لە پاش يەك دو جار قوم بون و ھەستانەوۈ ... پەشويان لىدەبىرى و
ئەخنكىن و ئەكەونە ژىر ئاۋەكە و ... كابرەكاتى دىنئائەبىت كە ھەر
سىكىان خنكاۋن وە گىكانى شىرىنيان دەرچوۋ وە ... ئەمجار
دەكەۋىتە پى بگەرىتەوۈ، ماۋەيەك دەرۋا ۋەك پەردەى سىنەما
ۋىنەى منالە بى تاۋانەكانى وە كەردەوۈكەى خۇى دىتە بەر چاۋ،
تەزۋىيەكى ساردى بە لەشى دادىت لە كەردەوۈكەى خۇى زۆر زۆر
پەشىمان دەبىتەوۈ ... ئەمجار قار و قىژى و جنىو دانى ژنەكەى و لە
ژىر پى نانى ئابرو و ناموسى ئەو ژنە بى حەيائە و بى ئابروىيەى
ئەكەۋىتە بىرى بەم كارە ساتە زۆر پەشىو و دلىگر دەبى و ھۈشى
لىدەبىرى پىگاكەى چەپ ئەكات و رست ئەچىتە ناو پولىسخانە
خۇى دەناسىنى و تەۋاۋى كارەسات و روداۋەكەيان بوۋ دەگىرىتەوۈ
و ئەۋباسە بە گۈيى چەند كەسىك ئەكات و لە ناو شار بىلەۋ دەبىتەوۈ
ئەمجار خەلىكىكى زۆر لە بەر درگای پولىسخانەكە كوۋ دەبنەوۈ و
دەست دەكەن بە ھات و ھاۋار لە پاش ماۋەيەك چەند رەاسپىراۋى
ھوكمەت لەگەل خەلكەكە بەر و چۆمەكە ئەكەونە پى، لە پىگا ھەر

کامیان لهو بابت هوه به جوړیک راویژیان ده کرد، سر نه نجام
 ده گه نظ سطر روبره که و چنه د که سیک که زور باش مله وانی
 نه زان خویان روت نه که نه وه و خو نه خنه ناو چومه که، هه تا مناله
 خنکاوه کان له زیر ناوه که دهر بهینن، له پاش ماوه یه ک چاوه پروانی
 تهرمی مناله پچوکه که ده خنه سر ده ست و له زیر ناوه که ئیهینه
 دهره وه، هه میسان بین ده کیشن نه مجار تهرمی بی گیانب دوهه مین
 و سی هه مین دهر ده هیئن و هر سی تهرمه کان له تهنیشت یه ک
 راده کیشن، سی منالی بی تاوان، سی منالی خوشی له خو نه دیو،
 سی منالی ... زور کهس که چاویان بهم روداوه نه کویت به دهنگی
 بهرز ده ست نه کهن به گریان، خه لکه کظ نه م کابرا دل رهقه، تفو
 له عنه ت ده کهن و ...

نه مجار خوینده واره بهریز و خوشه ویسته کانم زور جار له م
 مه به ستانه بوئیمه پیش دیت و یان نه بیستین، نه مجار ئیمه ی بیر و
 هوشار ئیمه ی که چاومان کراوه ته وه و خومان به که میک روشن
 بیر و زانا نه زانین باش نه وه یه به ته وای بیر له م کاره ساتانه
 بکهینه وه و بزاین کی تاوان باره، ئیا کابرا تاوان باره یان سی
 مناله کانی تاوان بار بون یان زنه که ی تاوان باره که نه مه به سته ی
 هیئا پیش؟ ئیا فهره هنگی ئیمه تاوانی هه یه یان نه خوینده واری و
 بی زانستی زن و پیاوه که؟ یان فه قیری و هه زاری و ده ست کورتی

ئىمە ئەبى لەم بابتەوۈ لە قولاي دلمانەوۈ بىر بگەينەوۈ بە باوۋەرى من
گەۋرەترىن خزمەتىكى كە ئەتۋانين بە فەرھەنگ و مىللەتى خۇمان
بگەين ئەوۋىيە كە بىر و ھۇشمان بخەينە سەر يەك رېگا، يەك بو
ئەم جۈرە كارەساتە بدۋزىنەوۈ لە بەر ئەمە ئەم جۈرە پۇداۋانە
بارىكى قورس و گرانە كە لەسەر شانى تەۋاۋى ئىمەيە، بەلكەم
ئىنشاللا ئەم جۈرە كارەساتە ناحەز و نالەبارە لە تەۋاۋى
ناۋچە كەمان لەبين بەچىت بەيارى خوۋا، ھەرگىز ئەم جۈرە پۇداۋە
بە گويى مان نەگات داۋا دەكەم ئىنشاللا سەبەرز و سەر كەۋتو بن.

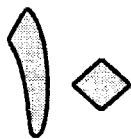
سالى ۱۳۶۵ ھەتاۋى

به‌نشی ده‌هه‌م

مامؤستا

بەشى

دەھەم

هەۋەل مانگى پايىز بو ھىۋاش ھىۋاش
 قوتابخانە كان بو ناو نوسىن قوتايىكان ئەكرانەو ە تاكو
 سالىكى كەش دەرس بە خوينىن و پلەى زانست و
 زانياريمان بەرزتر بىت، بەيانى رۇژى دووشەممە بو زۇر
 خوشحال و كەيف خوش بول، لە بەر ئەمەى كە دوۋاى
 سى مانگ چاوم بە ھاۋالە كانم دەكەوت، دەم رۇژە بيانى
 خۇم ئامادە كرد كە لەگەل باوكم بو خۇنوسىن بچمە
 قوتابخانەى ئازادى، قوتابخانە كە زۇر لە مالى ئىمە دور
 نەبو ماوەى چەند سال بو ھەر لەم قوتابخانە ناو نوسيان
 ئەكردم و دەرسىم ئەخويند. جائەو رۇژە كە باوكم

بەلىنى پىدام كە ئەم با بو قوتابخانە زۇر خوشحال بوم، ئەوندەى
 ەزم بە دىتنى ھاۋالە كانم ئەكرد، زۇر لەو ە زياتر ەزم بە چاو
 پىكەوتنى شىرىن خانمى مامۇستاكەمان ئەكرد، شىرىن خانم
 مامۇستايەكى زۇر دلسوز و خوين گەرم بو، بو فىربونى دەرس و
 مەشقە كانمان زۇرى رەنج لەگەلمان دەكىشا و تەۋاۋى ەختى خۇى
 لەگەل ئىمە خەرىك ئە بو تەۋاۋمان بە رادەى دايكى خۇمان
 خوشمان ئەويست، من ئەو رۇژە لە خوشيان نەم زانى نانى بەيانىم
 چۇن خۇارد و لە ناو دلم دا ھەر خوۋا ... خوۋام بو كە باوكم لە نان
 خۇاردن تەۋاۋ بىت و بەروين بو قوتابخانە و ناوم بنوسن و چاوم بە

شیرین خانم و هاواله کانم بکهویت، من زور هزم به خویندن ده کرد، زورم هول ئه دا که سه ره تای ته و او بکه م و بچم بو ناوه ندی، شهو و رۆژ خه ریکی دهرس و مشقه کانم بوم، ماوه ی دو سال بو که شیرین خانم ماموستای پله ی ئیمه بو له بهر ئه مه زورم خوش ئه ویست، له خویندن و نوسین دا له ته ک هاواله کانم بهر به ره کانیم ده کرد و ماوه ی دو سال شاگرد هه وه ئیم وه ده ست ده هیئا و نه مونه ی پله که مان بوم، ئه و کاته ی من به ته مای بوم هاته دی، باو کم هاواری لیکردم و وتی : « پرشه نگ کچم ئه گهر ئاماده یی ههسته بروین بو قوتابخانه و ناوت بنوسم ». من له و لام دا وتم : « باوه گیان من ئاماده م ». هه ر دو به یه که وه که وتینه ری، کاتی ئیمه که یشتینه قوتابخانه یه ک راست چوینه ناو هو ده که ی بریوه بهر، له پاش سلاو و چاک و چو نی باو کم سو پاسیکی زوری له هه مو لایه ک کرد، بو ئه م ئه ر که گرینگه ی که له سه ر شانی ماموستا کانه. ئه وانیش سو پاسیان له بو کم کرد، له بهر ئه مه سال دره نگ بو ناوی هه ر که سیان نوسی بایه ئه یان نارد ه ناو پله که ی بو دهرس خویندن، له پاش ناو نوسین و رو یشتنی باو کم منیشیان رو انه ی پله که مان کرد، له درگا که م دا و وه ژور که وتم و کاتی چاوم به هاواله کانی پارهم که وت به راده ی دنیا خوش حال بوم، له خوشیان چاوه کانم پر بون له فرمی سک له پاش هه وال پرسین و چاک و چو نیکی زور و له باوه ش

گرتنى يەكتر لە سەر كورسىلە كانمان دانىشتىن و چاۋەپۋانى
 ھاتنى مامۇستاكە مان بوين، ماۋەيەكى زۆرى پېنەچو درگاگە
 كرايەۋە و ژنىكى پېك و پېك و جوۋان كىلە ھاتە ژرر و سلاۋى كرد
 و لە جىگاي شيرين خانم دانىشت و خۆى ناساند، روى كرده ئىمە و
 وتى : « خوشكە خوشەويستە كانم من ناوم نەسرینە، ئەمن لە
 جياتى شيرين خانم ، مامۇستاي ئىۋەم ھىۋام ئەۋەيە كە كاريكى
 ۋە ھابكەين لە يەك پازى بين، بەم جوۋرە كە ئىۋە لەگەل شيرين
 خانم ھاۋدل و ھاۋ گيان پاتان ئەبۋارد لەگەل منىش ۋە ھابن، منىش
 ئەۋە لە دەستم بيت و لە تاقەتم دا بيت لە زانا و زانستى لە ئىۋە
 درىخى ناكەم» لە پاش و توۋوژىكى زۆر باش و بەكەلك ئەم جار روى
 كرده من و وتى : « پېشەنگ بەم جوۋرەى بىستومە توۋ دەرسەكانت
 زۆر باشن و دو سالە شاگرد ھەۋەلى، ھىۋام ئەمەيە ئەمسالىش نە
 تەنيا توۋ، بەلكەم تەۋاۋتان ئەبى زۆر باش بەخوينن روى خۆتان و
 منىش سور بكنە» و نەسرین خانم بەدم پېكەننەۋە و توۋوژى
 دەكرد، كاتى تەۋاۋ بو من باش بىرم لە وتەكانى كردهۋە و دلم
 لەرزى كەۋتمە بىرى شيرين خانم، خەفەتىكى زۆر داىگرتەم و وتە و
 پېكەننەكانى نەسرین خانم نەيتۋانى خەفەتى دلم ولا دا و دلم
 بكاتەۋە ئىتر گويم بو وتەكانى و توۋوژەكانى پانەگرت، لە ناو دلم دا
 داۋام لە خوۋا ئەكرد بەزويى زەنگ لىدات و بەچىنەۋە بوۋ مالى

خۆمان، زۆرى پى نەچو زەنگى لىدرا، منىش كتيبەكانم بە گۆرجى خستە ژىر باخەلم ۋەك باي شەمال بەر و مال كەوتمە پى، كاتى گەيشتمەوۋە مالى كتيبەكانم ھەر كام بو لايەم فرى دا، ئارەزوى گريان وەھا داىگر تبوم گەروم وشك ببو، ھەزم بەوۋە دەكرد جىگايەكى چول بدوزمەوۋە و دەست بكەم بە گريان، دايكم زانى من خەفەت بارم زۆرى لى پرسىم - پىشەنگ چىيە؟ چە قەۋماوۋە؟ بوچ ۋا خەمبارى؟ - دەنگم نەكرد لە قولىنچىكىك مات و خەمبار دانىشتم، لە قولاي دلەوۋە بىزم لە شىرىن خانم دەكردە وە لە وتارە خوشەكانى، لە ھات و چوۋ جوۋانكەي، لە موحبەت و خوشەويستىكەي، لە ئوگەرىكى كە لەگەل ئىمەي ھەيبو، لە وشە جوۋانەكانى كە بو ئىمەي باس دەكرد، لە بەر خۆمەوۋە وتم : « خوۋايە چۇن ئەتۋانم ئەمسال لەگەل نەسرین خانم كە لە ھىچ بابەتتىكەوۋە خوشم لى نايە رابویرم، بە خوۋا لام ۋايە قەت ناتۋانم ھوگرى ئەم مامۇستايە بم و ... پىشەنگ بو ئازار دانى نەسرین خانم زۆرى بىر كىردەوۋە، ئەمجار لە بەر خۆيەوۋە وتى : « ئەزانم چى ئەكەم، ئە بى ئەۋندەي ئازار بدەم ھەتا لە قوتابخانەكە رابكات و ئىتر نەگەرپتەوۋە، بەلكەم بە رويشتنى ئەم ھەمىسان شىرىن خانم بگەرپتەوۋە، بە بىتەوۋە مامۇستاي پلەكەمان ... وردە وردە خور ئاۋا دەبو و دونىاي پوناك و جوۋان جىگاكە خوى بە شەوۋە زەنگى

تاریک ئال و گۆر دە کرد. شەو بە سەر داھات و نانی شەوییان خوارد
و پرشەنگ بە خەمناکی خەوت، بەیانی بە ئەنقەس درەنگ لە خەو
هەستا دایکی هاواری لیکرد: « پرشەنگ پرشەنگ رۆلە زۆر
درەنگە، مەگەر تۆ ناچیتەووە بۆ قوتابخانە؟ » ... پرشەنگ بە بی
تاقەتی و لایە داووە و وتی: « دایە گیان ئەووە هاتم » کەمێکی نان و
چایی خوارد و لە پاشان بە بۆنەی خو ئامادە کردن خۆی خاflانەد،
ئەمجار بەرو قوتابخانە کە کەوتە پێ، لە رینگاش کاریکی وەهای کرد
تا کو زەنگ لیدات و شاگردەکان بچنە ناو پلە کە و دەست بکەن بە
دەرس خویندن، گەشت رۆژ ئەمە کاری بو، کاتی ئەگە یشتەووە
قوتابخانە کە منالەکان نیووەی دەرسەکانیان خویند بو پرشەنگ بی
ئەووەی ئیزن وەرگریست ئەچوووە ژۆرەووە و لەسەر جیگا کە
دائە نیشت، نەسرین خانم تیگە یشتبو بەلام باسی نە دە کرد، کاتی
نەسرین خانم خریکی دەرس وتنە بو، پرشەنگ قاقەزیکێ خەتی
خوڕایی ئەکیشا. گویی بە دەرسە کە نە ئەدا، کاتی نەسرین خانم
بانگی لی ئە کرد تا کو دەرسە کە ی بخوینیتەووە پرشەنگ بە بی
مەیلی لە جیگا کە ی هەلدەستناو بەلام تەواوی بە چەوت ئە
خویندەووە. گەشت جار نمرە ی کەمی وردە گرت. نەسرین خانم لە
ئاکاری پرشەنگ سەری سۆر مابو، وە بۆ پرشەنگ زۆر پەروش بو.
ئەمەشی باش ئەزانی ئەم جوړە دەرس خویندنەووەی پرشەنگ

دهرس دهرس خويندەنى دەۋرانى شيرين خانم نيه. هەرئەم
 پرشەنگ بو نمونەى تەۋاۋى پۆلەكە بو وقوتابخانەكە شانازى پى
 دەكرد. نەسرین خانم زۆر جار بىرى لەوہ دەكردوہ هۆى دهرس
 نەخويندەنى پرشەنگ هاتەنى ئەوہ بە جىگای شيرين خانم، جاہەر
 ئەوہبو كە لە ھەمويان زياتر لەگەل پرشەنگ خەرىك دەبو تاكو دلى
 وەدەست يىنى. بەلام پرشەنگ لەم ھەمو سەرنج و لەبوردنەى
 نەسرین خانم زۆر گرىنگى پىنە ئەدا. وە لە مالىەوہش لە ئاکاموو
 کردارى ۋاى پيشان ئەدا لەگەل دەرسةکانى زۆر خەرىك نەدەبو
 لەھەمويان زياتر فاتمەخانەمى دايكى بو كەبۆى دەرکەوتەبو
 پرشەنگ وەك پارو پيارار خەرىكى دەرسو مەشقەکانى نايىت و زۆر
 هوش بە خويندن نادات. پرسىارى لیدە کرد پۆلەكە چم چیتە؟
 لەبەرچى خەرىكى دەرسةکانت نابى؟ پرشەنگ لە ولامدا سەرى دا
 ئەخست و مرتەقى لەخۆى ئەبرى... هیدى هیدى ھاو پۆلەکانى لە
 پەريشانى و دوۋاکەو تەنى پرشەنگ زۆر پەرۆش بون ھەمو پۆزى
 پرسىارىان لیدە کرد پرشەنگ چىە چە بووہ چیت بەسەر هاتووہ
 مەگربە هیۋانىت ئەمسالىش شاگرد ھەۋلى بەدەست يىنى، بۆچ
 دەرەكەت بەئیمە نالیت. پرشەنگ روى لى وەردەگىران وە باسى
 لەگەل نەدەکردن و لى يان دور ئەکەوتەوہ. هیۋاش هیۋاش تاقى
 کردنەوہى ھەوہل دەستى پى دەکرد. منالەکان شەوو پۆز خەرىكى

دهرسو مه شقه کانیان بون تاگو نمره ی باش وه دهست بیئن به لام
 پرشهنگ خهریک نه ده بو. ئه و پرشنگی که دایکو و باو کو
 هاواله کانی شانازیان پی ده کرد وه ها دواکه وتبو ته وای نمره کانی
 له ژیر ده بون هاواله کانی زوریان دوریان لی ده کرد. ته نیا نه سرین
 خانم بو که زور رۆژان راویژی له گهل ده کرد و خه می بو ئه خوارد
 به لام پرشنگ روئی خوشی پی شان نه ده دا. ئه و رۆژه به سه رچو
 بیانی نه سرین خانم چهند کتیبکی باش و بایخ داری له گهل خوئی
 هینا بو قوتاخانه له پاش ته و او بونی دهرسه کان کتیبه کانی دا به
 پرشنگ و وتی پرشنگ ئه م کتیبانه زور باش و به که لکن وینه و
 چه تی زور جوانیان تیدایه بیخوینه وه که لکی له ورگره کاتی ته و او ت
 کردن بوومی بهینه وه به لام تکایه زوریان ناگاداری لی بکه له ناو
 نه چن و شیرزیان نه کهیت. پرشنگ به نابهدلی کتیبه کانی ورگرت
 بی ئه وه ی سوپاسی لی بکات خهستیه ژیر باخه لی و رۆیشت کاتی
 گه یشته وه مالی بی ئه وه پروانیته نوسراوه کان یان ته ماشای
 وینه کانی بکات خهستیه ژیر دهستی برابچوکه که ی بوئی به جی
 هیشت براکه ی له بر ئه وه که منال بو عه قلی پی نه ده شکا دانیشه
 سه رکتیبه کان زوری شیرزه کردن و زور له لاپره کانیشی له ت و
 پهت کرد. به یلنی کاتی پرشنگ ئه م کاره ساته ی چاوپیکه وت زور
 توره بو به لام له ناو دلی داوتی من بو ده بی به دراندنی ئه م کتیبانه

خهفت بهخوم خو هی شیرین خانم نین . خوای ئە کرد تهواویان
 لهناو ئە چون زور گرینگی بهم روداو نه دا. هر وهاب به شق و
 شهرى کوى کرده وه خستیه سهر تاقهیه ک ماوهی بیست روژ
 به سهر چو روژیک نه سرین خانم وتی پرشنگ گیان ئە گر
 کتیبه کانت تهواو کردو وه بیان هی نه وه بو من . پرشنگ هه تا ئە و
 روژه کتیبه کانی فه راموش کردبو و له بیرى چوبو وه به لام کاتی
 نه سرین خانم کتیبه کانی خسته وه بیر پرشنگ کتیبه دراو وه کانی
 کهوته وه بیر له شهرمان سور هه لگرا و ته ریق بو وه له ئاستی خو ی
 ئاره قهیه کی ساردی بته وای له شی دا هاته خو ار . ده میک را وه ستان
 وتی باشه خانم بیانی بو تی ئە هی نه مه وه . له نه سرین خانم دور
 کهوته وه . له پاش دهرس خویندن وه ته وای بونی قوتا بخانه مناله کان
 سه، سهو چوار، چوار له قوتا بخانه که ئە هاتنه دهره وه به گالت ه و
 گه پ به ره و ماله وه ئە کهوته نه ری. پرشهنگ به ته نیا سهری داخستبو
 وه به دلیکی پر له خه م هی واش هی واش به ره و ماله وه ئە رو یشت .
 کاتی گه یشته وه مالی له بهر بی تاقه تی و په ژاره یی خو ی رو یشته
 ناو هوده که ی خو ی دهستی کرد به گریان . هه وه له تاو شیرین
 خانم ، دوهه م بو نه خویندن و وه رگرت نه نی نمره ی کهم ، سیهم له
 شهرمی ئە وه که به یانی به چرویه که وه ئە م کتیبه دراوانه بو خانم
 باته وه ... بی تو خانم پرس یاری لیه کات پرشهنگ ئە م کتیبانه ی

بۆچ ۋايان لى ھاتوۋە. چە ۋلامىك بداتەۋە... زۇر دانىشت و زۇرى
بىر كىردەۋە.

كاتى ئىۋارە بو ۋلات رۈبە تارىكى ئەرۋىشت شەو بەسەرداھات.
دايكى ھاۋارى لىكرد پىرشەنگ ۋەرە شىو بەخۇين. پىرشەنگ
چاۋەكانى سورھەل گەرابون لە ھۈدەكە ھاتەدەرۈ دەمو چاۋى
شۈشت و لە لاي دايكو باوكى دانىشت. بەلام دلى گىرا بو ھەر لە
بىرى بەيانى دابو. دايكى پىرسىياري لىكرد، وتى رۈلە بۆچ ۋاماتى ؟
بۆچ شىو ناخۋىت ؟ باوكى ۋلامى دايەۋە ۋوتى لام ۋايە دەرسەكانى
زۇرن لە بىرى دەرسو مەشقەكانى دايە. پىرشەنگ ۋلامى دايەۋە وتى
بەلى باۋەگىيان دەرسەكانم زۇرن منىش تۈزىك دۋاكەۋتوم. ھەر
خەرىكى دەرسەكانم. بەم جۈرە كۈتايى بە پىرسىيارەكانى دايكو
باوكى ھىنا.

كاتى خەۋتن ھات پىرشەنگ ھەتانيۋە شەو خەۋى لىنەكەۋت.
كاتى خەۋت خەۋى ئالۋز، ئالۋزى ئەيىنى ۋە لە پىردا لە خەۋەكە را
ئەپەرى. بە كورتى بەيانى كەلەخەۋ ھەستا، زۇر دەرەنگ بو، نانى
بەيانى نەخۋارد، كىتبەكانى خۋىو نەسرین خانمى خىستە ژىر
باخەلى ۋ بەرەۋ قوتابخانە كەۋتەرى، كاتى گەيشتە قوتابخانە كە
منالەكان زەنگى ھەۋەلىان خويندەبو ۋە لە ناۋ ھەۋشە كەدا كايەيان
دەكرد، نەسرین خانم لەناۋ ھەۋشەكە راۋەستا بو لە نەھاتنەۋەى

پرشهنگ زور پهروش بو پرشنهگ که چاوی به خانم کهوت پهنگی
 بزپرکاو زور تیک چو به لام وه سهرخویی نه هیئا. یهک راست
 رویششت بولای خانم کتیبه کانی به شه رمه وه بو راگرت. نه سرین
 خانم به گهرمی هه والی پرشنهگی پرسى. کاتی کتیبه کانی لی
 وهرگرت لاپه ره دراوه کانی چاو پیکهوت. پرشنهنگ سهری
 داخستبو له شهرمان خوینی ته وای له شی هاتبوه ناو دهمو چاوی
 سور، سور هه لگه رابو ئاره قه ی کردبو، به لام خانم به رویه کی
 خوشه وه وتی پرشنهنگ گیان هیوام نه وه یه له م کتیبانه که لکی
 باشت لی وهرگرت بهی. پرشنهنگ چاوه کانی پرپون له فرمیسک و
 وتی به لی خانم، له مه زیاتر نه یوانی خوی راگریت له قولپه ی
 گریانی دا. خانم سهری گرت به ناو باوه شی، وتی که چم پرشنهنگ
 گیان چی یه چی بووه. پرشنهنگ هیچ ولامیکی نه بو بیداته وه سهری
 داخه ستو نه گریا به دهم گریان وه له خانم دور کهوته وه رویششت له
 په نایهک دانیششت.

کاتی هوشی هاته وه سهرخو له دلی خویدا بیرى له گهریو و
 بیوردنی ئه م خانمه کرده وه شهرمیکى قورس دایگرت سهری
 داخه ست و گریا. نه روژهش ههر وهک روژه کانی که له پاش ته وای
 سونی دهرس زهنگی لیداو مناله کان له قوتابخانه دهرکهوتن و به ره و
 سال کهوته پری. له ماله وه پرشنهنگ له ناو هوده که ی خوی دانیششت

و ههميسان نه سرين خانم و کتیبه کانی که وتیه وه بیر . پرشهنگ
 له بهر خوییه وه وتی به سه ، به خوا زورم ئازاردا زورم بهر بهر کانی
 له گهل کرد به لام هیچ روی لی وهر نه گیرام ، لیم توریه نه بو به خوا
 زور ئینسانیکی باشو زور ماموستایه کی دلسوزو میهره بانه من له
 خورا خوم ئازاده دم و دلی نه سرین خانم وه هاوریکانم له خوم
 بیزار کردو وه ئایا ئهم ئاکاره ی من سودیکی به من گه یاندو وه . له
 زهر زیاتر چه قازانجو سودیکی بو من هه بووه . له هه موی گرینگ تر
 نمره ی دهر سه کانم زور ناجورو ژیر که وتو وه من له م ماوه یه دا ههر
 به زیانی خوم جولامه وه . پاییز به سه رچو ماوه ی ده رۆژ له زستانی
 سارد تیپه ری بو رۆژیکی به فریکی زور باریبو . سه ر ماکه وه ها بو که
 ته وای شه قامه کان و کولانه کان پر بیون له به فرو سه هۆل . هامو شو
 کردن زور به دهر ده سه ری ئه کرا . ئه و رۆژه پرشهنگ و ها واله کانی
 خویان گه یاند بو وه قوتا بخانه وه هه مویان دانیشتن له ناو پوله که یان و
 چاوه روانی هاته نی نه سرین خانم بون . ماوه یی کاتیک به سه ر چو
 به لام له نه سرین خانم هه و الیک نه بو . مناله کان زور په روش و مات
 بون جیگای به تالی نه سرین خانم له ناو پوله که دا به ته وای دیار بو
 له م کاته دا سه روکی قوتا بخانه که له درگاکه ی داو هاته ژوری
 ، سلاوی کردو هه و الی هه مو مناله کانی پرسی ، چاک و چوونی له گهل
 کردن حالی بو که مناله کان له نه هاتنه وه ی نه سرین خانم زور

پەروشن ، لە ۋاژە يەك دە گەرا كە باسى نە هاتنە وەى نە سەرىن خانمیان بۆ بە كات. لەم كاتەدا يەكى لە قوتابىكان بە ناوى جەمىلە روى كرده خانم لە بەر چى ئيمرو نە سەرىن خانم بۆ قوتابخانە نە هاتو تە وە؟ خانم وتى بە خوا منىش ئەمە وىست لەم بابە تە وە لە گەل ئى وە باس بكەم منالەكان بە تىكرا سەريان بەرز كردو گويى يان قوت كرده وە ، وتيان چى بووە خانم ؟ ئيمە زۆر پەروشن ، خانم وتى ھەر ۋەك ئەزانن لە بارىنى بەفرە زۆرە كە پىگای شەقامو كۆلانەكان پىر لە بەفرو سەھۆلن . ئيمرو كاتى نە سەرىن خانم لە مالە وە دەردە كە وىت بىت بۆ قوتابخانە لە پىگاہەل ئەخلىسكى و زۆر بە توندى ئەكە وى وە قاچى ئەشكىت ، خەلكى يارمەتى ئەدەن و ئىبەنە وە بۆ مالى .

ئىستاش لە ناو جىگادا لە مالە وە كە و توو . كاتى منالەكان گويى بىستى ئەم رودا وە ئەبن تىكرا دەست ئەكەن بە گريان . پىشەنگ تۈزىك مات ئەبى و بىر ئەكاتە وە . بەلام لە پىردا دەست ئەكات بە گريان و فرمىسكى گەرمى بە چاوەكان دا دىتە خوارى لە ھەمويان زياتر پىروش و خەفەت بار ئەبىت . ئەمجار لىبران دەگريت بە چىت بو لای بۆ ھەۋال پىرسىن ، لە دەلى خۇيدا وتى ۋا باشترە تەنيا بەچم ھەتائەم ناكۆكى و خەفەتى لە دلم دا يە بۆى باس بكەم ... ئە وەر ۋە خانەمى بىر وە بەرى قوتابخانە كە تاكو تەۋاو بونى كاتى

قوتابخانه له گه‌لیان خه‌ریکی ده‌رس و مه‌شقه‌کانیان بو. مناله‌کان به‌رو مال بکه‌ونه‌ری ئه‌وانیش به‌تیک‌راییی به‌ریار ئه‌ده‌ن که له‌یه‌ک جیا نه‌بنه‌وه بو چاوپیکه‌وتن و هه‌وال پرسین بچن بو مالی نه‌سرین خانم، هه‌مویان به‌ر و مالی نه‌سرین خانم که‌وتنه‌ری ته‌نیا پرشه‌نگ بو له‌وان جیا بووه و به‌ر و مال خویان که‌وته‌ری، کاتی مناله‌کان گه‌یشتنه مالی نه‌سرین خانم له‌ درگا‌که‌یان دا و دایکی خانم درگا‌که‌ی کرده‌وه و مناله‌کان له‌ پاش سلوا، به‌گه‌شتی خویان به‌ژوره‌وه دا‌کرد و چونه‌ ناو هه‌ده‌یه‌ک چاویان پیکه‌وت نه‌سرین خانم له‌ ناو جیگا‌که‌ی پال که‌وتوو، په‌نگ و روی بزرکا‌بو، کاتی چاوی به‌مناله‌کان که‌وت زوری پی‌خوش بو، لا‌چاوی هه‌مویانی ماچ کرد و له‌ لای خوی دانان زوری چاوی گه‌ی‌را به‌لام چاوی به‌ پرشه‌نگ نه‌که‌وت و سه‌ر خوی نه‌هینا و هیچی نه‌وت دایکی خانم چای و شیرینی بو‌هینان، ئه‌مجار مناله‌کان له‌گه‌ل نه‌سرین خانم ده‌ستیان کرد به‌ وتووێژ، له‌ پاش ماوه‌یه‌ک که‌ به‌ ته‌واوی له‌ هه‌وال و چونیتی مه‌به‌تسه‌که‌ حالی بون، ئیزرو‌یشته‌نبان وه‌رگرت، دایکی خانم زوری هه‌ول له‌گه‌ل دان بو‌نان خو‌ارده‌نی نیوه‌ر بمینه‌وه، به‌لام مناله‌کان له‌ به‌ر ئه‌مه‌ له‌ ماله‌وه دایک و باوکیان دل نیگران ئه‌بن نه‌مانه‌وه، دوعای له‌ش ساخی و سلامه‌تیان بو نه‌سرین خانم کرد و به‌ تیک‌راییی به‌ره‌و مالی خویان که‌وته‌ری

کاتی پرشەنگ گەيشتەووە مالى هاواری لە داىكى كرد : «فاتمە خانم» زۆرى پى سەير بو لە بەر ئەمە پرشەنگ ماوەيەكى زۆر بو ئەوندە بى حال بو زۆرى وتوويز لە گەل كەس نەدە كرد، داىكى ولامى داىەووە و وتى : « پرشەنگ گيان ئەووە هاتم چى بوووە» پرشەنگ دانىشت بەوردى تەواوى رۆداووەكانى بو داىكى گىراووە، ئەو رۆژە پىنج شەمە بو وتى : « وا باشە پاش نىوەرۇ چەپكە گوليكي جووان بەكړم و بە هوميدي خووا بەياني كە رۆژى هەينى يە ئەچم بولاي نەسرین خانم، لام واىە زۆر خوشحال ئەبیت، داىكى بە بیستنى ئەم هەوالە لە خوشيان چاوەكانى پرېون لە فرميسك، ولامى داووە و وتى : « منيش وا ئەزانم نەسرین خانم زۆرى پى خوش ئەبیت، ئەو رۆژە پرشەنگ چەپكە گوليكي زۆر جووان و رازاوەى كړى و ئىباتەووە بو مالى و پاريزگاريكى باشى لیدەكات، بەياني رۆژى هەينى بو، پرشەنگ زو لە خەو هەل دەستى و دم و چاوى ئەشوات و نان و چای ئەخووا و بەرگى خاوين و جووان ئەكاتە بەر و خووى باش ئامادە دەكات، لە داىكى رۆخسەت وەردەگرى و چەپكە گولە كەى بەدەستە دەگرى و بەرە و مالى نەسرین خانم ئەكەويتە رى، هیدی هیدی بەفر ئەبارى پرشەنگ لە ترسى سەرما زۆر باش خووى و چەپكە گولە كەى دا پىچابو ... بەلام سەرما تەواوى لەشى داگرتبو، دم و چاوى لە سەرمان سور هەلگرايو، ماوەى مالى

خویان تا کو مالى نه سرين خانم كه ميک دور بو له نيوه ريگا برآستي
 سه رما هيږشى بو هيڼابو، به لام پرشهنگ ته نيا دلگه رميکي كه هه بو
 نه وه بو كه ده چو بو لاي نه سرين خانم، زور باش و هيدي له ته رسي
 كه وتن به ريگا كه دا نه ويشت به هر جورىك بو خوى گه يانده بهر
 درگاي مالى نه سرين خانم، نه مجار ده ستى دريژ كرد و له درگا كه ي
 دا، زورى نه خياند دايكى نه سرين خانم به رويه كي خوشه نه
 درگا كه ي كرده وه و پرشهنگ سلاوى ليكرد و وتى: «دایه گيان
 هاتوم بو هه وال پرسى نه سرين خانم» دايكى زورى به خير هاتن
 كرد و ريزى ليگرت، رينو ينى كرد بو هوډه كه ي نه سرين خانم، كاتى
 چاوى پيكه وت خانم له ناو جيگا كه ي دا خه وى ليكه وتو وه پرشهنگ
 وتى: «دایه گيان ليوانيكم بو بهينه هه تا نه م چه پكه گوله ي بخه مه
 ناوى» پرشهنگ توزيرك هه ساوه و گياني گهرم بو وه،
 چه پكه گوله كه ي ريك و پيک كرد و خستيه ناو ليوانه كه و له زور
 سه رى خانمى داينا، ژنه كه ش چايه كي گهرمى له گهل هيڼديك
 شيرينى بو هيڼاو له لاي دانيشت و خه ريكي گوره وى چنين بو،
 پرشهنگ چاوى برى بو وه ماموستا كه ي كه قاچى له گه چ گيراوه و
 رهنگى بزركابو و ناره قه يه كي ساردى له ناو چاوانى دا راوه ستابو.

پرشهنگ له ناو دلى خويدا زورى به زه يى به نه سرين خانم
 داهات، نه مجار ده ور و به رى رواني چهنده شوشه يه ك شه ربه ت و

چەند جوړه حوبی چاو پیکهوت و چاوی به کتیبه دهراوه کات کهوت
 که نهسرین خانم پيدا بو به یان خوينيتهوه، کاتی چاوی له دایکی
 خانم کرد، ژنه که چاوه کانی زهق له پرشهنگ برپیو، پرشهنگ که
 چاوی بهم دیمه نه کهوت زور تهریق بووه وه رهنگی سور هه لگرا و
 ئاره قیه کی گهرمی به ته و اوای له شی داهاته خوآر، له ناو دلی خویدا
 وتی : « وَا بزانم دایکی خانم له ته و اوای ئاکاره ناحه زه کانی من که
 له گهل نهسرین خانم کردومه ئاگاداره، سهری داخست و چووه ناو
 دهریای بیره وه ... »

به لام دایکی خانم به رویه کی خوشه وه و به ئاسپایی وتی : «
 کیژه جووانه کهم فهرمو چایه کهت بخووه تا کو سارد نه بوته وه فهرمو
 شیرینی بخه وَا دیاره زور ماندو بویت، سهرماش زوری جهزا داوی
 ... » لهم کاته دا نهسرین خانم به خه بهر بووه چاوه کانی کرده وه، که
 چاوی به پرشهنگ کهوت زور خوشحال بو، پرشهنگ سلاوی لیکرد
 و خووی خسته ناو باوه شی، فرمیسه که کانی به گوهرم به چاوه کانیدا
 نه هاته خوآر نهسرین خانم پرشهنگی گرتنه ناو باوه شی و به خویه وه
 گوشی، لا رومه ته کانی ماچ کرد و وتی : « پرشهنگ زور زور به
 خیر هاتی به چاوپیکهوتنی تو ته و اوای زامی گیانم تیمار بون،
 پرشهنگ به دم گریانه وه وتی : « نهسرین خانم گیان من ... من تووم
 زور ئازار داوه، هیوام نه وه یه به دل له تاوانه کانم بیوری، به لئینیت

پی ئەدەم کە لەمەو لا دەرسەکانم زۆر بە باشی بەخوینم و قوتاییکی
 زەرینگ و ڕیک و پێک بم، ڕوی خۆم لە لای تۆ و تەواوی هاوڕێکانم
 سورکەمەوہ ... « خانم وتی : « ھەوێل ڕۆژیش ھەر چاوە ڕوانی ئەم
 وتەییە تۆ بوم من زۆر ھیوام بە تۆ بۆ لە ناو پۆلە کەدا بەلام نازانم لە
 بەر چی تۆ لە من بیزارم بوی و لیم دور ئەکەوتیوہ، ئیستاش درەنگ
 نییە، لە ھاتنەت وە ھینانی ئەم چە پکە گۆلە بۆن خوشە سوپاست
 ئەکەم، دویکە تەواوی قوتاییکانی پۆلە کەس خۆمان ھاتبون بۆ لام
 زۆرم چاوگیرا بەلام چاوم بە تۆ نەکەوت، زۆرت بۆ پەروش بوم
 ھەلبەت ھیچ کامتان بۆ من فەرق ناکەن، تەواوتان ڕۆلە شیری
 دل و گیانی من ئیمپروش کە چاوم بە تۆ کەوت ھیندە کە
 خوشحال بوم، نەسرین خانم کاتی سەری ھەڵبێری وە چاوی بە
 دایکی کەوت ڕوانی دایکی ئەگری و فرمیسکی بە چاوەکانی دا
 دیتە خوار پرسیاری لە دایکی کرد و وتی : « دایە گیان بۆچی
 دەگری؟ » دایکی ولامی دایەوہ و وتی : « ڕۆلە گیان لە خوشی ئیوہ
 فرمیسکی خوشحالیە ئەپرێژم، من ئەم زانی تۆ دەمیەک بو
 خەمباری بوی بەلام لە لای من باسەت نەدەکرد، ئیستا ئەزانم
 خەفەتی تۆ لە بەرچی بو، ئیستا کە تۆ خوشحالی منیش زۆر
 خوشحالم. » نەسرین خانم وتی : « دایە گیان من ماموستام تەواوی
 قوتاییکانم بە ڕادە چاوم خوش دەوین، بەلام پڕشەنگ ، من ڕۆژی

ھەۋەل ھاتىم بۇ ئىم قوتابخانە يە لە گەل سەرۋكى قوتابخانە كە باسى
 شارەزايى شاگردە كانم دە كىرد لە پېشەۋە ناو بانگى وريايى و
 پېرھۇشى و زىرە كى تۆم بىست لە نىز كەۋە كە چاوم پىت كەوت
 زۆرم خۇش لە پۇالەتت ھات، بەلام نازانم پېشەنگ تۇبۇچى لە
 دىتنى من بىزار بوى، بەلام ئىستا كە ھاتوى بۇلام و بەلىنى بە منت
 دا كە منت خۇش ئەۋىت و دەرسە كانت باش ئەخوينى زۆر
 خۇشحال بوم و لىت رازىم» پېشەنگ كە زانى خانم لە دلەۋە لە
 كىردەۋە ناحەزە كانى چاوپۇشى كىردوۋە لە خۇشيان نەى ئەزانى چى
 بكات وچى بلىت، دەستە كانى خستە ناو دەستى نەسرین خانم،
 دەستى ماچ كىرد و وتى: «خانم گيان من لە گيانم زياتر تۆم
 خۇشئەۋىت ئەمجار پېشەنگ ھەستا و دەستە كانى دايكى
 مامۇستاكەى ماچ كىرد و ھەر سىكيان دەستيان كىرد بە شادى و
 پىكەنن چاى و شىرىنيان خۇارد، لە پاش دانىشتن و وتوويزىكى
 زۆر پېشەنگ ھەستا و پوخسەتى رويشتنى خۇازىت، دەست و
 چاوى مامۇستا و دايكى ماچ كىرد و خوۋا حافىزى لىكىردن، دايكى
 نەسرین خانم وتى: «پۇلە لە پىگا زۆر زۆر ورياي خۇت بە، خۇت
 باش داپچە ھەتا سەر مات نەبى و وريابە با ھەلنە خلىسكى و
 نەكوت» نەسرین خانم وتى: «زۆر لە خۇت ئاگادارى بكە ئەگەر
 تۋانىت جار جار سەرم لىبەدە ئىنشاللاھ دو سى رۇژىكى كە چاك

ئەبمەوہ و دیمەوہ بۆ قوتابخانە، سلاوی دایک و باوکت و تەواوی
 ھاۋالەکانی قوتابخانە بگەینە» پرشەنگ وتی: «گەشت پوژ سەرت
 لی ئەدەم و لە خووا داۋا دەکەم زۆر زو چاک بیتەوہ و زۆتر بیتەوہ
 بۆ قوتابخانە ئیمەش لە ژێر سیبەری خووا و تۆ بەگینە ئەو پەری
 زانیاری وزانستی، ئیستاش ئەپرومەوہ شەو و پوژ ھەول ئەدەم و
 تیئە کوۆشم تا کو خووم دەگەینمەوہ، ھاۋالەکانم بە ھومیدی خووا
 ئەمسالیش شاگرد ھەوہلی وەدەست دەھینم و بەلینیت پی ئەدەم
 ھەمیسان بیمەوہ نمونە ی پۆلەکە و قوتابخانە کەمان، من خانم زۆر
 بە ھەلە چوبوم، ھەر ئاکاریکی نا حەزم کردبو تەنیا بەزەرری خووم
 بو، خانم گیان دەستەکانت ئخمە سەر سەرم. شوینی دواکەوتوکانم
 پەر ئەکەمەوہ ...، نەسرین خانم ماموستای پایە بەرز و خوشەویستم
 تووی چرای پۆناکی و روشن بیری بۆ من و تەواوی ھاۋالەکانم چونکە
 چرای زانستی و عیلم و زانایی لە دەستی تۆ دایە و وەبە دەستی تۆ
 و تەواوی ماموستا خوشەویستەکانە» نەسرین خانم وتی: «زۆر
 سوپاست لێدەکەم پۆلە ی شیرینم ھیوا دارم سەر کوۆبو بی»
 پرشەنگ دەستەکانی نەسرین خانم و دایکی ماچ کرد و لە سەر
 سەری خووی دانا و خووا حافیژیکی گەرمی لیکردن و لی یان جیا
 بۆوہ و بەرو مالی خۆیان کەوتە ری ...

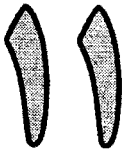
به‌شی یازدهم

به‌ره و ئاسوی روڤناکی

بەشی

یازدەهەم

بەرەو ئاسوی روناکی

لەو کاتەدا کە تەیارە بۆمهاویژەکانی عیراقی
ناوچەیی لێقەوماوی کوردستانی عیراقیان بۆم
باران ئەکرد لە زۆر شار و گوندەکان خەلکی
دەستیان کرد بە پاکردن لە ترسی کوشتن مال و
ژانیان بەجی ئەهیشت و بەرەو ئاسوی روناکی
ئەکووتنەری، دادەزیباش یەکی لەوانە بو ... کاک
رەئوفی میردی دو سال لە مەو بەر لە بۆم باران
کردنی تەیارەکانی دۆژمن لەگەڵ چەند کەسیکی
کە لە ناو ئاواپەکیان بە تەقینەوێ بۆم کوژرا بو
کاک رەئوفی لێقەوماو دادەزیبای خیزانی و تەنیا

کورپکی کۆرپەیی سی سالانەیی لە پاش بەجی ماو ... خەلکەکانی
ئاوایی شلەژابون و تیکیان داویشت و پریان دەکرد هەر کەسەیی
لە بییری خووی دا بو کەس هۆشی کەسی نەبو، ماوێەک رۆیشتن
و لە گوندەکە دور کووتنەوێ، لە بەر ئەمە مانگی خاکەلیوێ بو لە
پێدا هەور گرماندی و بارانە بە گۆرەم دەستی پێکرد بەبارین لە
شیو و دۆل و چیاکان ئاوی بارانە کە وەک لافاو ئەهاتە خواری،
دادەزیبای کەساس و لێقەوماو و ئاوارە کە سەری روت و پاپەتی

بو مناله کۆرپه و هه ناسه ساردمه به توندی به خۆیهوه ئه کوشی
 و له بهر ئه وه پینگاکه چهستم و پر له بهرد و دهپرک و دال و قور
 بو، ژنه که هیزی له قاچی دا نه مابو، به لام به هۆمیدی ئاسوی
 پوناک و جیگایه کی ئه من و پر ئاسایش.

کاتی رانهوستا و ملی پینگای گرتبو وه بهره و پیشه
 ئه رویشت، له بهر خۆیهوه دلخوشی مناله که ی ئه داوه، خوی و
 مناله که ی وه ک ماسی ناو روبر تهر ببون، ئاو به گورهم به گیانیان
 دا ئه هاته خووار چی پی نه بو که به سهر مناله که ی دا به کیشی که
 به توانی له تهر بون چه شاری بدات، له ناچاری ئازادی سی
 سالانه ی کوری توند به سنگی وه ئه کوشی که زهی ساردی بایه که
 و تهر بونی له شی سه رما که له پیست و گوشتی تیپه ری بو،
 ئیسقانه کانی له سه رما وه هاسست ببون قاچی یارمه تی پینگا
 رویشتنی پینه ئه دا، له م کاته دا ژنه لیه و ماوه که چاوه کانی گیرا
 هه تا جیگایه ک بدوزیته وه بو ماوه یه کی که م خوی و کورپه که ی
 له چه نگ باو و بارانه که رزگار بکات، به لام هیچ جیگایه کی بهر
 چاوه که وت، له ناو دلی خویدا وایی به باش زانی که رانه وه یستی
 و رویشتن و جولانه وه له راوه ستان باشته ره، کاتی ئاویری دایه وه ...
 پوانی پشت سه ری ئه و که سانه ی که له گه لی بون وه له دواوه

ئەھاتن ئەمانىش ھەر ۋەك ئەو كەساس و لىقەوماون، ھەمويان
 لەو داماوتېرن و ھەر ۋەك ئەو روت و قوت و پاپەتېن، ژنە كە
 ماوئەكى كەش رۆيشت ئەم برسايەتە ھېرشى بۇ ھېنا بېرى
 كەوتەو ھە ترسى گيانى خۇي و منالەكەي لە بېرى چو بو ھېچ
 خۇاردەمەنىكى لە گەل خۇي بەھېنى، سەرى بەرز كەردەو ھە و پېر بە
 دم ئاوى بارانەكەي خۇاردەو ھە و ماوئەكى كەش رۆيشت، ئەمجار
 راوئەستا ھە تا كو خەلەكە كە پى گەيشتن.

ئەمجار روى تېكردن و ھاۋارى كرد و وتى: «ئەي خۇشك و
 برا ئاۋارە و ۋەك من لىقەوماوئەكانم، بېكەن بۇ خاترى خوۋا ھېز لە
 قاچەكانم بېراوئە ئەگەر پېتائە تۈزىك نانم پى بەدن، مردم لە
 برسائە، منالەكەشم لە برسان چاۋەكانى زەرد بوو، تەۋاۋى
 خەلەكە كە لە بەر بارانەكە راوئەستان و بە تېكرايى سەريان
 داخەستو فرمىسكى گەرميان ل چاۋەكان ھاتە خۇارو لە گەل
 ئاوى بارانەكە تېكەل بو، يەكى لەۋان ولامى داوئە و وتى
 بەخۇاھىچمان ھېچ شەك نابەين تۇسەرى خۇت داخستوو ھە
 كەوتويتە پېشە ھە ھەۋالى ئىمە نازانى، لەم دو رۆژەكە پى
 كەوتوين سى كەسمان لەم دىۋى ئەم شىۋە لە برسان مردن و
 تەرمەكەيان لە سەر پىگا ناست و بە جى مان ھېشتن.

به لām ئەگەر ئیمرو تاقەت بە هینین تەنیا ئیمرومان ماوه بو
 ئیواری خۆر ئاوا ئەگەینە ئاسوی روئاکى سەر سنوریکی پوناک ،
 سنوریکی پرله گەرما، پرله نان و ئاو و خواردەمەنى، سنوریکی
 پرله خوشکو برای مویولمان و خیرخواز، سنوریکی کە تەواوی هاو
 پرله گەزو هاو پرەسەنە کانمان باوەشى گەرمیان بو ئیمە کردوتەوه،
 تاكو بەخیر هاتنمان بکەن میوانی و میوان داریمان لی بکەن و
 خەم و پەزارەمان لی دور بکەنەوه وه خەفتان لە بیر بەرنەوه،
 تەنگو چەلمەى ئیمە فەقەت ئیمروى ماوه . دادە زیبا کاتى گویى
 لەو وتارە بو بە هیواو هومیدەوه هەمىسان پيشکەوت و مەلى
 رینگای گرت و بەرەو پيشەوه کەوتە رى. بەم وتو ویزە ئەمجار
 دلگەرمیکى سەیری کەوتە ناو لەشى هیـزو تەوانایەکی زۆر
 تەواوی لەشى داگرت ، قاچەکانى بە هیـز تر بون لە پيشو باشتر لە
 ناو قورپە کەدا یارمەتى رینگا رويشتەنیان پى ئەدا. سەر ماو سولۆ و
 باو بارانى لە بیر چۆوه. هەمىسان بە توندی کەوتە پيش خەلکە کە
 لە ناو دلى دا وتى بەلین بە خۆم ئەدەم کە ئیمروش هەروە ک
 روژانى پيشو تاقەت بى هینم ، ماوه یەک رويشت ئەمجار روى
 وەر گیراوهو رۆانیە ناو کۆرپە کەى ناو باوەشى وتى کورپى شیرینم
 نازادگیان تەنیا هەر ئیمرومان ماوه ئەگەر ئیمروش تاقەت بە

هینین له برسیایه‌تی وه که‌ساسی وه لیکه‌وماوی پزگار ئه‌بین
 مناله داماو که ته‌نا نه‌ت چاوه کانیشی نه کردوه وه که‌ولامی
 دایکی بداته‌وه ، ماوه‌یه‌کی که‌ش رویشته باو بارانه که‌و سه‌رما
 هی‌زو ئاسایشی لیبری‌بو، به‌لام ژنه که هومیده‌وار بو، دلی گهرم بو
 به زور ئاوو قوره‌که‌ی ئه‌بری وه خو‌ی بو پیشه‌وه راده‌کیشا، به
 هی‌وای پی‌گه‌یشتن به ئاسوی پوناکی کاتی رانه نه‌وه‌ستاو...
 مناله که له ژیر بارانه که‌وه له ناو باوه‌شی دایکی چاوه‌کانی کردوه
 وه به زوبانی منالیوه ، وتی دایه ، دایه‌گیان ... دایکی ولامی دایه
 وه وتی : « پوله‌ی شیرینم هی‌وا و ئاواتهم، ئه‌زانو ئه‌لی چی، به
 خو‌وا هیچ شه‌ک نابم خو‌ت ئه‌زانی ئه‌مه ماوه‌ی سی روژ هیچم
 نه‌خو‌وادوو، مه‌که‌کانم وشک بون لیم ببوره، هیچ نییه هه‌تا من
 بی‌خوم و بیکه‌مه شیر و شیره که به تو بدهم ... » مناله ره‌نگ زه‌رد
 و برسی و لیکه‌وماوه که له دایکی حالی بو، زانی ئه‌لی چی، بو
 ماوه‌یه‌کی که‌م چاوه‌کانی له چاوی دایکر بری و تو‌زیک دمی
 کردوه و ئه‌مجار چاوه‌کانی خسته سه‌ر یه‌ک و په‌شوی لیبرا و
 ملی به‌لا دا که‌وت، هه‌ر خو‌وا ئه‌یزانی چی له ناو دم دا بو که به
 دایکی به‌لێت کاتی دایکی چاوی به‌م پو‌داوه که‌وت و مردنی
 مناله که‌ی له باوه‌شی دا چاوپیکه‌وت پر به دم هاواری کرد: « ئازاد

... ئازادی خوشه‌ویستم رو له‌ی شیرینم هه‌ر ئیمرومان مابو له‌بهر
چی منت ته‌نیا به‌جی هیشت، خو لم وه‌سه‌ر، بو خو ت له‌ من جیا
کرده‌وه، تو خو ت له‌ ته‌نگه‌و چه‌له‌مه‌ی ژیان ئازاد کرد، قور
وه‌سه‌رم لیکه‌وماو خو م دمی خسته‌ ناو دمی به‌خو یه‌وه‌ گوشتی و
هاواری ده‌کرد هه‌رچی کرد ئازاد نه‌جولایه‌وه‌ کاتی ئه‌رخه‌یان بو
که‌ کوره‌که‌ی په‌شوی لیبراه‌و روحی بو ئاسمان رو یشتوو، ئه‌مجار
فرمی‌سکی له‌ چاوه‌کانی برا بو هه‌ر وه‌ک شیره‌ ژنیک‌ی ئازار و
پاله‌وان ته‌رمه‌که‌ له‌ سه‌ر زه‌وی له‌ ژیر بارانه‌ که‌ دانا و به‌ چه‌نگ و
نینوخ قولکه‌یه‌کی هه‌ل قه‌ند و به‌ده‌ستی خو ی کورپه‌ شیرین و
که‌ساسه‌ که‌ خسته‌ ناو گوپی سارده‌وه‌ و قوری به‌سه‌ر دا کرد و
دایپوشتی له‌و کاته‌دا خه‌لکه‌که‌ پی گه‌یشتن و پرسیاریان لیکرد،
داده‌ زیبا چی بووه‌، چی قه‌وماوه‌ ژنه‌که‌ ولامی داوه‌ و وتی: «ئازاد
... ئازادی کوپم ... ئازادی شیرینم روحی ئازاد بو، له‌ به‌دبه‌ختی و
که‌ساسی و برس‌یایه‌تی رزگاری بو ... ئه‌مجار سه‌ری هه‌لبری و
روی کرده‌ ئاسمان، له‌م کاته‌دا که‌ ئاوی بارانه‌ که‌ له‌ گه‌ل فرمی‌سکه‌
گکه‌رمه‌کانی تیکه‌لاو ببو پر به‌دم هاواری کرد خو وایه‌ ... خو وای
گه‌وره‌ و میهره‌بان تو توله‌ی ئیمه‌ له‌ زالم بستینه‌ ... ئه‌مجار
له‌ گه‌ل خه‌لکه‌که‌ به‌ره‌و ئاسوی رووناکی که‌وته‌ ری.

بەشى دۋاز دەھەم

دەردى ژين

بهشی

دوازدهم

دهردی ژین

۱۲

هەر څا ئه زانم دویکه بو، ئه و کاته ی که څا پر له
خوښی و کامه پانی بی خه م و سه ر خوښ و دور له
ته نگه و چه له مه ی ژیان بوم، مه به ستم له ده ورانی
منالیمه، ئیمه هه مومان باش ئه زانین که ده ورانی
منالی ئینسان چه نده پاک و خوښ و به دور له گوناح
و ... ئه م جوړه بابه تانه یه - به لی یادی به خیر بیټ -
ده ورانی منالی، ئیستاش که ئه م به سه ر هاته دنوسم

ساله هاتی زوړی له سه ر تیپه ریوه، له ده ورانی منالیم دا من
نه خوښی کی زوړ به تاو و پیسم گرت، هه زار به ریا هه ر ئه و دهم
بمردبایم و گیانم له ته نگه و چه له مه ی رږوژگار و ژیان ئازاد بوبایه،
به لام چاره نوس څا بو ئه بووایه له مردن رږوژگار بم وه توشی ئه م به لا
و نه هاتیه بم، له بهر ئه مه که من ته نیا منالی بنه ماله که مان بوم،
دایک و باوکم ته نیا هه ر منیان هه بو وه هیچ کوړ و کچیک
که یان نه بو، منیان زوړ زوړ خوښ ئه ویست و هیوایه کی زوړیان به
من بو، باوکم شوږفیر (سایق) بو، دایمه له هات و چو دابو، دایکم

ژېنكى باش و بەرپەحم و كابان و بەهيز و توانا بو، شەو و رۆژ
تېدەكۆشى بۇ ئاسايەشى من و باوكم. بە كورتى بلىم
بنەمالەيەكى زۆر سەر كەوتو و بەختەوەر و بى خەم بوين، دايكم
زۆر زۆر رېزى لە باوكم دەگرت و وە لە پادە بەدەر منى خوش
ئەويست، ژيانىكى پەر لە ئاسايش و زۆر خوشمان ھەبو، بەلام
دەستى رۆژگار - رۆژگارى چەوت و نالەبار، رۆژگارى ھەسود و
بەدكار - بۇ ژيانى پەر لە خوشى و ئاسايش ئىمە بەخىل بو، چاوى
بەپراي نەدا كە ئىمە ھەتاسەر ژيانمان خوش و بى دەردە سەر
بىت و لە چەلمەي ژيان بە دور بين، ئەو كاتەي كە من گەورە
ببوم و تەمەنم لە ۲۰ سال تى پەرى بو دەست و قولم ئەستور ببوو
ئامادە بوم بۇ ئىش و كار تا بتوانم كار بكەم و دايك و باوكم
بەسەينمەو لە نەھاتى و بەدبەختى دايكم ... دايكى دلسۆز
وخەم خۆرم نەخوش كەوت، نەخوشىكى زۆر نالەبارى پىوہ نوسا،
بە ھىچ دوكتورو دەرمانىك چارەي نەدەكرا، دايكم رۆژ لەگەل
رۆژ لاوازتر دەبو، بە قەولىك ۋاي ليھات زەوى گىربو، ئەم
نەخوشىە ئارام و قەرارى لى ھەلگىرا بو، رۆژ لەگەل رۆژ
دەردەكەي گران تر ئەبو ھەر ۋەك شەمىك ئەتۋايەوہ بەلام قەت

ھاۋارى ژانى لە دەرنە ئەھات، ھەر پوژىك كە بە سەر ئەچو
 دايكم حالى لە دويكە خەراب تر ئەبو، دايكم بو من و باوكم وەك
 كيويكى بەرز و سەرسەوز بو، وەك كانىكى پەر لە ئاوى پون و پاك
 بو، وەك چرايەكى پەر لە شەوق بو كە تەۋاوى ناو مال و كۆلانى
 پوژاك دەكرد، بەلام داخەكەم هيچ دەرمانىك بو حالى ئەو
 كاريگەر نەبو، بە داخەو زورى نەخاياند دايكم مرد و روحى پاكي
 پويشت بو ئاسمان وە گياني پاكي لە نەخوشي و ئەزيت و ئازار
 پزگار بو بەرپويشتنى دايكم ماله كەمان لە دار و ديوار بونى خەم و
 پەژارەى لە ئەھات باوكم زور تيك چوبو بەراستى پەشتمان
 شەكابو ...

ئاوى باوكم ناسر بو زورترين كاتى لە ئيمە دور بو شەو و پوژ
 لە سەر ئوتومبيلەكەى كە لەگەل كاك ساير شەريك بو ئيشى
 دەكرد. ئەم شار و ئەو شار ھات و چوى دەكرد، دۇستايەتى و
 خوشەويستى باوكم و كاك ساير بە رادەيەك بو كە سوينديان
 بەسەرى يەك ئەخوۋارد، بە رادەيەك ئەم دو ۋانە ھوگرى يەك
 بون كە باسى ناكري، كاك ساير مىردى پورم بو خوشكى باوكم،
 پوريشيم چەمد سال لە مەوبەر نەخوشي گرتبو وە ئەويش وەك

دایکم گیانی له عه زابی پوژگار ئازاد بیو له پاش مردنی پورم کاک
 سابیر ژنی کهی نه هیئاوه وه ته نیا له گهل کچه کهی که ناوی
 نازدار بو ژیانی ده کرد. منیش له مه کتهب هه تا پوولی ناوندیم
 دهرس خویندو له پاش ماوه یظک چوم بو سه ربازی (عه سکهری)
 دو سالی ته وایوم عه سکهری کردو لظ پاشان اجازهی ئوتومبیل لظ
 خورینم وه رگرت. زور جار له جیاتی باوکم من به ئوتومبیله که
 له شار بوئه و شار بارم ئه برد، زورم هه ز به کار کردهن ده کرد،
 زور ته ریش له بهر ئمه بو که دایکم نه مابو ماله کهمان چول بیو،
 کاتی که ده چومه وه بو مالی وینهی دایکه هه ناسه ساردو
 نه خوشه کهم ئه هاته بظر چاو وه له دارو دیواری ماله که خه م و
 پزاره ده باری، جاهر له بهر ئمه بو که پیم خوش بو له ماله وه دور
 کهومه وه، له جیاتی باوکم من ئیش و کار بکه م و دایمه له هاتو
 چودابم. هه تا پوژیک که له پوژانی ئاخری مانگی هاوین دا بو
 بارم له ئوتومبیله که دابوه ئه رویشتم بو شاری ... له شاره کهی
 خومان دهر که وتم، که وتمه ریگاوه هییدی، هییدی ملی ریگام گرتبو
 ئه رویشتم، له بهر ئمه باره که قورس بو نه م ئه توانی به پر تاو
 ئوتومبیله که لی خوړم، له ناو ریگا ههر ئوتومبیلی گه وره و

پچوک بون که ئاخړین گازیان دابویه و به لاشانم دا ئه هاته نو
 ئه پړوښتن . منیش له دهستی خوّم به ته وّانایي ئوتومبيله که
 رېگا ئه پړوښتم . هیډی ، هیډی ولّات تاریک ده بو پړوژی پړوناک
 جیگا که ی به شه وه زهنگ ئه گوړپوه . لام وایه کاتیک له شه و
 تیپه ر ببو که هه وریکی رهش و ناله بار له ناو دلّی ئاسمان دا پیدابو
 به ته وّاوی ولّاتی تاریک و رهش کردبو منیش چراکانی
 ئوتومبيله کهم داگیرساندبو به جو وّانی دهروبهری رېگام ئه دی و
 بی خه یال مه لی رېگام گرته بو وه ئه پړوښتم که له ناکاو له لای
 شانی راستم چاووم به پړوداوه یه کی دل ته زین کهوت تهرمیکم
 دی که له قهراخی جاده که زور به شپه رزه یی کهو تبو ، چهند
 ههنگاو دور تر ئوتومبيله کهم راگرت و به گورجی هاتمه خواړه وه
 چرا دهستی کهم تی گرت ، پړوانیم لویکی جو وّانکه له که ته مه نی
 ۲۵-۲۰ ساله ده بو که ته وّاوی له شی غه رقی خوین بو له قهراخ
 جاده که فهری ده پړاوه ، به توندی سولری ئوتومبيله که بوم به زویي
 خوّم که یانده پاسگای پاسه وّانی رېگا و ، پړوداوه کهم بویان گیړاوه ،
 ئه وّانیش دو نه فهریان له گه ل خه ستم و گه راینه وه بو سهر
 تهرمه که له پاش چاو لیکردن کاتی هه لمان گرت و به رده مان بو

نه خوشخانه که ی که له لای مه خفه ری پولیسه کان بو ، دوکتور له
 پاش چاو لیکردن و سهرنج دان له ناو گیرفانه کانی لاوه که دا
 قاقه زیکیان دۆزیوه ، نوسرا بو که من به دهستی خوُم له داخ
 نه بونی و نه داری و جهوری زهمانه خوُم کوشتووه، هیچ کهس
 خه تابار نیه و ... پولیسه کان سپاسیان لی کردهم و منیش
 خواحافیزیم له کردنو له نه خوشخانه که دهر که و تم و واری
 ئوتومبیله که بوم و ملی ریگام گرت و رۆیشتم . به لام وینه ی ئهم
 لاوه هر بهر چاو بو له دهلم دهر نه ده چو . له شم سست بیو، دهستم
 بو ئیش و کار نه ده چو له قه راخی جاده که ئوتومبیله کهم راگرت و
 له قولای دلوه وه به راسته قینه بیرم له تهنگو چهلمه ی ژیان و
 ژین و بون و نه بون وه جهوری زهمانه ده کرده وه زور دانیشتم
 زورم بیر کرده وه بو خوُم به خوُم نهوت مانای ژین چیه؟ من کیم؟
 دا خوا به سهر هاتی منیش رۆژیک به چه راده یه ک ئه بیئت
 که وه ک ئهم لاوه به دهستی خوُم ، خوُم به کوژم ، له بیرم دا زور
 گه رام و لامی کم بو ئهم پرسیاره نه دۆزیوه ، ئاکامی کم لی
 وهر نه کرت . هر چه ند بیرم کرده وه بی فایده بو ، له پاشان
 دهستم کرد به رۆیشتن وه ... رۆژانی ژیان یه ک له پاش یه ک

ئه هات و ئه پویشت . من ته مه نم گه یشتبو به ۲۷ سال ، ژيانی من و باوكم پوژ له گهل پوژ هییدی ، هییدی و ئارام به سهر ده چو . له ژيان دا هیچمان كه م نه بو به لام داخی گرانی دایكم به هیچ جوړ له دلمان دهر نه ئه چو ، به یانیا ن زو له ماله وه دهر ئه رچوم خه ريكی ئو تومبيله كه ده بوم و هه مو پوژی بارم بو ئه و شاره و ئه م شار ده برد ، هه ركات له گاراج باریا ن له ئو تومبيله كه ئه دات خو م راده وستام و چاوه دیریم ده كرد ، كاتی دلیا ده بوم ئه مجار پی ده كه وتم و هه مو جاریش خه به رم به كا ك سابیر ئه دا كه دل نیگه ران نه بیت من پویشتم ئه ویش له گهل كچه كه ی دوعای به خیریا ن بو ده كردم ، شوانهش له بهر ته نیای باوكم به جوړ بایه خو م ئه گه یانده و بو مالی خو مان هه تا پوژیك له گاراج باریا ن بو له ئو تومبيله كه دام و له بهر ئه وه ریگای دو پوژ بو چونه وه و هاتنه وه بو خاوه نی باره كه م له گهل خو م سوآر كرد و كه وتینه پی ، به پرو مالی كا ك سابیر هه ر وه ك جارا ن خه بری پی به ده م دل نیگه ران نه بیت ، كاتی گه یشتینه بهر درگای هاتمه خوآره وه و له درگا كه م دا هیچ ولامیك نه بو دو جار سی جار له درگام دا هیچ خه به ريك نه بو ، كا برای خاوه ن بار وتی : « ئه بی له مال نه بن » من

وتم: «ئەگەر کاک سابیر لە مالهوه نهییت کێژه که بی گوومان
 ئەبۆایه له مالهوه بییت نازدار قەت له مالهوه دەر ناکهویت، هەتا
 مالی ئیمه که مالی خالی بو زۆر درهنگ درهنگ ئەهات» ئەمجار
 به توندی له درگاکەم دا کەس ولامی نه دامهوه خورپهیهک کهوته
 ناو دلم خۆم پیرانه گیرا له سەر دهستی کابرا کهی خاوهن باره که
 خۆم هاویشه سەر دیواری مالی کاک سابیر بازم دا بو ناو
 حەوشه که و درگای حەوشه کهم کردهوه کابراش هاته ژورهوه،
 کاتی گهیشینه ناو حەوشه که پر به دم هاوارم له کاک سابیر
 کرد، به لام ولامیک نه بو، زۆرم پی سهر بو له هات و هاواری ئیمه
 دو سی که سیش له دارسیکانش پزانه ناو حەوشه که، یه کی له
 دراوسیکان که منی ده ناسی وتی: «کاک ئازاد چییه؟ چ
 قهوماوه؟» وتم: «به خووا نازانم هەر چەند له درگاکەم دا کەس
 ولامی نداهوه ناچار به سەر دیواره که دا خۆم خسته ناو
 حەوشه که و چەندم هاوار کرد ولام نه بو، ئیستاش زۆر دل
 نیگرانم بهم ئیواره درهنگه چرایهک له ناو ماله که هەل نه گراوه
 ئەگەر کاک سابیر له مالهوه نییه ئەی نازدار چی؟ نازدار بو ولام
 ناداتهوه» کاک حوسین وتی: «دل نیگران مەبه داخووا کاک

سابیر و نازداری کچی به میوانی بو کویی چون» نه مجار خوئی
 گه یانده بر هیوانه که و چراکه هی حه و شهی داگیرساند.
 هو ده که کان گه راین چه مان ده ست نه که وت نه مجار یه کی له
 دراوسیکان پوانیه ناو باخچه که هاواری نه قولکه یه چیه؟
 هه مومان کاتی پوانیمان نه ناو باخچه که قولکه یه ک وه بهر چاو
 نه هات گل و خوئیکی زور به لاه به بووه و ناو قولکه که تازه پر
 کرابووه، زورم پی سهیر بو خورپه یه کی قورس که وت نه ناو دلیم به
 خه لکه کهم وت: «ئیوه راوه ستن نه ده گه پریمه وه خوم گه یانده
 ماله وه و روداوه کهم بو باو کم گیراوه باو کم به په له درگاکه ی
 داخست و که وتینه ری، خومان گه یانده مالی کاک سابیر نه مجار
 گه شتمان به ده ست خول و گلی ناو چاله که مان لادا زوری
 نه خه یاند تهرمی کاک سابیری هه ناسه ساردی لیکه و ماو که
 ته و اوئی له شی شین و رهش هه لگه رابو دهر که وت باو کم خوئی
 پیرانه گیرا به ههر دو ده ست به سه ری خوئی دا دا و هاواری لی
 پیدا بو وه ک جوگه ئاوی به چاوه کانی دا نه هاتنه خووار، من که
 چاوم بهم روداوه که وت هیز له نه ژنوکانم برا، به لام خوم له سه
 پی راگرت وه ک بای شه مال دهر که وت و خوم گه یانده دائیره ی

پۇلىس و رۇداۋە كەم بۇ گىرپانەۋە و بە بى ماتەلى دو پۇلىس
 لە گەلم رى كەۋتن خۇمان گە ياندە مالى كاك سابىر ئەۋانىش
 چاويان بە رۇداۋە كە كەۋت، باۋكەم ھاۋارى كرد نازدار، نازدارى
 كچى بۇ ديار نىيە؟ ھەمىسان لە گەل پۇلىسەكان خۇمان بە
 ھۇدەكان دا كرد و ھەرچى گەراين لە نازدار خەبر نەبو ...

باۋكەم و پۇلىسەكان رڭستيان بە من دا بارى كابرا بە گەينم
 ۋە، باۋكەم و دراوسىكانىش تەرمى كاك سابىر بەرن بۇ قەبرىستان،
 پۇلىسەكان بەلىنيان دا كە پياۋكوژ و نازدار بدۆزنە ۋە ... ماۋەى
 چەند رۇژىك بەسەر چو لە پاش لىكولنەۋە يەكى زۇر و بى
 وچان دائىرەى پۇلىس چەند كەسىكى گرت و يەكى لەمانە
 بەرازاكەى كاك سابىر بونە ناۋى مەنسور كە لاۋىكى بەدقەر و
 چەقوكىش و ەمەلى و راھاتو و معتاد بو زۇر بى شەرم بى حەيا
 بە شاھىدى دراوسىكانى مالى كاك سابىر چەند جار مەنسور بەر
 درگای مالى بە كاك سابىر گرتبۋوۋە داۋاى پارەيەكى زۇرى لىكرد
 بو و زۇرى ھەرەشە دەكرد و چەند جارىش ھىرشى بۇ كاك سابىر
 و كچەكەى دەبا و دەلى ئەگەر ئەم پارەيەم پى نەدەى بە خوۋا
 خۇت و نازدار كچت ئەكوژم كاك سابىرى بەستزمان ھەمو

جاریک ئه وونده پاره له گیرفانی دا دهییت پیی ئەدات و له بهر
ئوه رازی ئەبیّت شه کایه تی له ناکات.

کاتی دراوسییکان ئەمانه یان بو پۆلیسخانه گیراوه دائیره ی
پۆلیس دنیابو که کارکاری مه نسوره ئه و چهند که سه ی
گرتبویان هه مویان به رئا کرد و مه نسوریان خسته ژیر و توویژ له
پاش دمه قاله یه کی زور مه نسور زانی که هیچ ریگای هه لات ی نییه
چهند جاریش که وتبو ناو گرتوخانه، چاره ی نه ما به وردی ته و او ی
روداوه که ی گیراوه و وتی: «ئیمه دوکس بوین، من و حامید ئیوه
و هه مو که سی حامید ده ناسی که تا کو ئیستا له سه ر چه قو کیشان
و نامه ردی و ناپیاوی و ئیشی چه وت و ناله بار چهند جار سه بس
کراوه، له ناو به ندیخانه ش دا ئیشی ناره وا و ناپیاوانه ی ده کرد،
هه مو روژی له به ندیخانه له گه ل پۆلیسه کان شه ر و کیشه ی ساز
ده کرد و له پاش چهند سال له سه بس هاته ده ره وه، هه میسان
دهستی کرده وه به ئاکاری پیشوی به زور و به ته شقه له پاره یه کی
زوری له کاک سابیر هه تاند و هه مو جاری هه ره شه ی له من
ده کرد ئه گه ر له گه لی نه چم بومالی مامم - ئه کوت به خووا
خومارت ئه که مو (هه روینت) پی نادم وه شه ویک ئه ت کوژم -

منىش لە ترسى خومارى و كوشتن لە گەلى ئەچوم، مامەم لە ترسى گيانى خوۋى و كچەكەى پارەى بە حامىد دەدا و حامىد بو دلىيائى مامە سابىرم كوتەققەزىكى بە ناوى (چەك) پى ئەدا و وئە وت: «ئەم رۆژانە تەواۋى قەررە كانت پى ئەدەمەو و چەكە كانم وەردە گەرمە»، حامىد ھەمو جارىش ئەگەر ئەچوین بو پارە ھەرەشەى دە كرد و ئەكوت: «ئەگەر پارەم پى نەدەيت بە خوۋا شەويك خوت و كچەكە ئەكوژم»، كاك سابىر لە ترسان ھەرچى دەست كەوتى بوبايە پى ئەدا، بە كورتى چەكەكان زور بون و حامىد ھىچ پار و پولكى نەبو بىدات بە كاك سابىر و لەمە ئەترسا رۆژىك كاك سابىر تەواۋى چەكەكان بەریت بو حەكومت و شەكايەتى لى بكات، ئەمجار حامىد بكەويتە ناو گرتوخانە و ئىتر كارى تەواۋ بو، بەبى ماتەلى مى بە دارەو دەكرا جا ھەر لە بەر ئەمە بو ئەو رۆژە منى گرت و وتى: «وەرە بەرۆين بو مالى مامەت ھەتا بەزۆریش بىت من تەواۋى چەكەكانمى لى بستىنمەو» من دەرمانەكەم (ھىروئىن) لىبرا بو ھوشم نەما بو وتم: «بە خوۋا حامىد من سازنىم زور خومارم ناتوانم لەگەلت بىم، ئەو نامەردە تىرى تى ھەلدام و توژىكى (ھىروئىن) پى دام

و کاتی که و تمه سهر حال هه تا بهر درگا که ی مالی کاک سایبر
له گه لی چوم به منی وت تۆ له بهر درگا که راوهسته خو شی به سه ز
دیواره که دا خو ی هاویشته ژۆره وه من تۆزیک راوهستام ئیتر
رۆیشتم به خووا ئیتر نهم زانی چی بووه چی قووماوه مهنسوریان
گرت و چه پسیان کرد، چهند کەس له پۆلیسه کان بو دۆزینه وه و
گرتنی حامید خویان ئاماده کرد، باوکهم له تاو کاک سایبر هو شی
لیبرابو شهو و رۆژ خوواردن و خهوی نه بو له ماله وه خو ی حه بس
کردبو وه دهسته وئه ژنو دانیشت بو منیش ئیش و کارم ویل کرد و
شهو و رۆژ به شوین حامید دا ده گه رام، دو سی رۆژی خایاند
هه تا ده می ئیواره بو که حامید له مالیک دا که خه ریکی ته ریاک
کی شان بو پۆلیسه کان ده وری ماله که گه مارو ئه ده ن و حامید
ده گرین و ئه به نه پۆلیسه خانه من که ئهم موزده یه م به گو یی
گه یشت خوم گه یانده ئه و یی و رۆ به روی حامید دانیشتیم، کاتی
به وردی تیم رۆانی وه بیرم که و ته وه که پاره که ئهم حامیده بو که
ئه و شه وه له کۆلانی ئیمه چهند چه قوی له شان و پیلای
دراوسه ی که مان داوه وه هه لات و رای کرد، ئیسه تاش کهس
نه یدۆزیه وه. راسپیراوی حوکومه ت زۆری و توو یژ له گه ل کرد،

حامىد زانى ھىچ چارەى نەماوۈ بەم جوۈرە دركاندى كە كاك
 سابىر و كچە كەى چوۋن كوشتووۈ و وتى : « ئەو شەوۈ چەند جارم
 بە سابىر وت چە كە كانم بداتەوۈ ھىچ پارەيە كەم نىيە پى بەدم،
 ئەگىنا خوۋت و كچە كەت ئە كوژم، بەلام سابىر ئەھمىيەتى پى نەدام
 و وتى ھەر كات پارەكانمەت ھىناوۈ ئەمەى پىو داوى ئەمجار
 چە كەكانت پى ئەدەمەوۈ ... ۋا باشە ئەمەش بەلىم تاكو ئىستا
 كەس نىتۋانىوۈ ۋا لە بەرانبەرى من راوەستىي من زور كەسم
 دزىوۈ لە پاش وەرگرتنى پارەيەكى زور بەرەلام كردون، زور پى
 سەير پىاويكى ۋەك سابىر بەتۋانى لە بەرانبەرى من دا راوەستى
 تاكو ئىستا چەن پىاو و ژنم كوشتووۈ وە زور جار لە بەنديخانەى
 شارەكان ھەلاتومو وە خوۋم رزگار كردووۈ پىاويكى ۋەك سابىر
 چوۋن ئەتۋانى بەم جوۈرە ولامى من بداتەوۈ و بەرەركانى لەگەل
 من بكات، زورم ھەرەشە لى كرد ئەھمىيەتى پى نەدام، منىش لە
 بەر ئەمە ولات روناك بو وتم ھاۋار پىدايىت دراوسىكان ئەرژىنە
 ھەۋشە لە مائەكەى دەر كەوتم و گەلالەم كىشا بو شەويكى تر،
 نىوۈشەو بو ئوتومبىلى كەم دەزى و بە ھىۋاشى خوۋم گەياندە بەر
 درگا كەيان بە ئاسپايى لە دىۋارە كە سەر كەوتم خوۋم گەياندە بەر

هیوانه که له ئیقبالێ من سوچیکی درگا که کرابووه هیواش
 هیواش خووم گه یانده ناو هوڊه یه ک بخته وه پانه شوقی مانگه شه و
 له شوشه ی په نجه ره که هاتبو بو ناو هوڊه که کاتی ورد پوانیم
 سایبر به ته نیا له هه موجیگایه ک بی خه بهر و خاتر جهم له خهوی
 شیرین دا بو منیش وه ک هه لو په تیکم که له پی شه وه ئاماده
 کردبو له ناو با خه لم ده ره ینا و پیچامه ده وری ملی به ته واوی
 هیز و تووانایی خووم بام دا هه تا به ته واوی هه ناسه م لیبری و
 خه نکاندم، ئه مجار رام کی شا بو ناو هه وشه که و قولکه یه کم هه ل
 قهند، خسته ناو قولکه که له دا پو شینی دا بوم کچه که ی له خه و
 هه ستا بو کاتی چاوی به من که وت و ته رمی باوکی چا و پی که وت
 هات هاوار بکات من خووم گه یانیدی به م بیله ی که به ده ستمه وه
 بو دو سی جار له توقی سه ریم دا و بی هو شم کرد و مر ته قی
 لیبرا، ئه مجار ته رمی سایبرم دا پو شی و کاتی ته واو بوم له شی
 نیوه گیانی کیژه که م دا به کو لم دا و به ئاسپایی له ماله که ده ر
 که وتم، به ئاسپایی درگای هه وشه که م داخست و که س دیار نه بو
 ، کیژه که خسته ناو سه ندوقی ئو تومبیله که و هیواش هیواش له
 ناو شار ده ر که وتم، هه تا گه ی شتمه ناو دار ستانیک ئو تومبیله که م

ٲراگرت و سه‌ندوقه‌که‌م کرده‌وه کیژکه هه‌ر بی هوش بو هی‌نامه
 ده‌ره‌وه و ٲام کی‌شا و به‌ن‌زینم به ته‌واوی له‌شی دا کرد و ئاگرم
 تی‌ٲردا و سوتاندم و ... من کاتی ئه‌م باس و ٲوداوه‌م له‌م ٲیاوه
 نامه‌رد و دل ٲه‌قه به گویی گه‌یشت چاوه‌کانم ٲرٲون له فرمی‌سک
 و ئاگه‌ریکی گه‌رم که‌وته ناو له‌شم له ٲاشان ته‌زویه‌کی سارد له
 نفوقی سه‌رم بری‌سکه‌ی دا و له ژیر ٲیم هاته‌ده‌ر، دم‌م وشک بو
 خوین به‌ری چاوه‌کانمی گرت به‌ٲاده‌ی چاو و یکنانی‌ک له ٲیستی
 دام‌یزاد ده‌رچوم و بوم به حی‌وانیکی خوین خور هی‌واش هی‌واش
 خوم گه‌یانده حامید له ٲیشه‌وه چه‌قوکم له ناو گیرفاندا ئاماده
 ئه‌ر دبو، هی‌رشم بو و سه‌ر ده‌لیم نیشه‌نه گرتو ٲه‌یتا ٲه‌یتا سی جار
 جوار جار چه‌قوکم له سه‌ر دلی دا و خوینی نا‌ٲاکی وه‌ک کانی له
 سه‌ر دلی هه‌لقولی و ته‌رمه‌که‌ی که‌وته زه‌وی له ده‌ست و به‌ردی
 من ٲولیسه‌کان واق مابون ئه‌مجار سی ٲولیسه‌ ده‌وریان دام منیان
 به سه‌ر ته‌رمی نا‌ٲاکی حامید به‌رز کرده‌وه و هوشم لی‌ٲرا بو کاتی
 به له‌ٲچه‌یان له ده‌سته‌کانم دا ٲوانیم حامید چاوه‌کانی ده‌رٲه‌ریبو
 هه‌ناسه‌ی لی‌ٲرا بو ٲولیسه‌کان منیان له هوده‌که‌ ده‌ر خست و
 به‌یان به‌ردم بو گرتوخانه له به‌ر درگا که له ٲردا یه‌کی به‌توندی

باوەشى پيدا كردم دەستى گەرم و پوڭخوشى بەسەرم داھيئا و
 ئاورم داوہ پوانيم باوكمە چەند دلوپە فرميسكى گەرم بە دم و
 چاوى دا ئەھاتە خوآر وتم: «باوكە ھەناسە سارد و ليقەوماوہ كە،
 باوكە بيكەس و كارەكەم، باوكە ريش سىي و تەنيا كەم خووا
 حافيز» چاوم بەرى ناو چاوەكانى و لە پاشان سەرم داخست،
 باوكەم ھەر ئەوندەى وت پوڭلە شيرين و بىي دايكەكەم خووات
 لەگەل منيان خستە ناو ھەوشەى گرتوخانە كە و باوكيشم لە
 پاش درگاكە بەجى ما

